John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF
★★
ADAMS
132.

Τῆς παλαι καὶ νεω

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

SIVE

DIONYSII GEOGRAPHIA

Emendata & Locupletata,

Additione ſcil. *Geographiæ Hodiernæ*

GRÆCO Carmine pariter donatæ:

Cum 16 TABULIS GEOGRAPHICIS.

Ab EDV. WELLS, A. M. Ædis Chriſti Alumn.

EDITIO TERTIA.

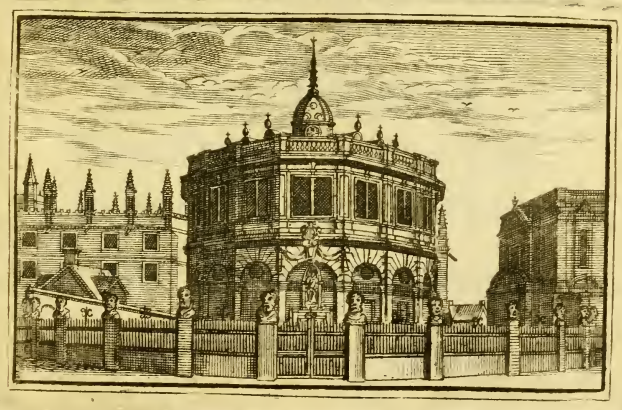

LONDINI:
E Typographæo MARIÆ MATTHEWS.
Impenſis W. CHURCHILL, ad Inſigne nigri Cygni,
in vico *Pater-Noſter-Row*.

M. D. CC. XVIII.

3599

ADAMS
132.14

Reverendo Doctiſſimoque

VIRO

THOMÆ KNIPE,

S. T. P.

Regiæ Scholæ *Weſtmonaſterienſis*

ARCHIDIDASCALO,

ET

BUSBEII

Grammaticorum PRINCIPIS

Succeſſori Digniſſimo,

Hanc Orbis Terrarum olim

& nunc cogniti Deſcriptionem,

Quo par eſt obſequio,

Gratitudinis ergo,

D. D. D. Q.

Humillimus Diſcipulus

EDVARDUS WELLS.

ADVERTISEMENT.

A New Sett of MAPPS both of *Antient* and *Preſent* GEOGRAPHY, wherein not only the Latitude and Longitude of many Places are Corrected, according to the lateſt Obſervations; but alſo the moſt remarkable Differences of *Antient* and *Preſent* GEOGRAPHY, may be quickly diſcerned by a bare inſpection, or comparing of Correſpondent MAPPS, which ſeems to be the moſt natural and eaſy Method to lead young Students (for whoſe Uſe the Work is principally intended) unto a competent Knowledge of the *Geographical Science*.

And alſo,

A TREATISE of *Antient* and *Preſent* GEOGRAPHY, particularly adapted to the Uſe and Deſign of the aforeſaid MAPPS. By *EDWARD WELLS*, M. A. and Student of *Chriſt-Church*, OXON. The Third Edition, with ſuch *Alterations* and *Additions*, as have been chiefly occaſion'd by the *Change* of *Affairs*, as to the Government of Countries, *&c.* ſince the *Second* Edition. *London*: Printed for WILLIAM CHURCHILL, at the *Black Swan* in *Pater-Noſter-Row*. M. DCC. XVII.

PRÆFATIO.

Supervacaneum videtur, aut Geographiæ *utilitatem magna verborum pompa hoc loci exponere, aut* Dionysii *cognomine* Periegetæ *recensere laudes; quum Eruditorum omnium consensu, Illa inter Artes ingenuas, Hic inter Geographos egregium sibi jampridem obtinuerit locum. Id unum potius incumbit Mihi breviter dicendum, quid* novi adjumenti *afferat Geographiæ Studiosis* nova hæc Periegesis.

Non est igitur dissimulandum, in Periegesi Dionysiana *reperiendos esse Errores quosdam Geographicos; sed quales interim Autori vitio jure verti nequeunt, quum habendi sint non tam* Dionysii *quam* Sæculi Dionysiani.

Porro fatendum est, à Dionysio *Lectorem suum sæpiùs Poeticâ quâdam licentiâ per immensos saltus huc illuc rapi; non ad amussim Ordinis Geographici, & quemadmodum Libri sui profitetur Titulus, Terrarum Orbem tanquam* manu circumduci.

Fatendum est etiam, Periegetam *nonnulla leviter tantum attigisse, quibus erat diutius immorandum; de nonnullis omnino siluisse, quorum saltem mentio erat facienda; contra autem nonnulla commemorâsse, immo iisdem commemorandis immoratum fuisse, quæ (si non reticenda, tamen) essent leviter attingenda, tanquam ad Geographiam minus spectantia.*

Denique quum hodierna *Terræ facies* Geographica *admodum diversa sit ab* illa, *quam describit* Dionysius; *necesse est, ut* Periegesis Dionysiana, perfecta *licet fuisset quoad* Geographiam Veterem, *tamen quoad* Novam *nonnisi* manca *habeatur.*

Singulis hisce incommodis remedia afferre operam dedi, corrigendo nimirum Errores; describendo Regiones juxta mutuum earum situm atque ordinem, transpositis sæpius hunc in finem Dionysii *Carminibus; amputando quæ merito habenda essent tanquam luxuriantia; adjiciendo quæ desiderari viderentur; ideoque componendo* Geographiam Hodiernam *Græco Carmine pariter donatam, eamque per totam*

totam Periegesin Dionysianam *propriis in locis interserendo : Adeo ut* Periegesis nunc in lucem edita *evadat, Veritati consentaneus, Methodicus, & Integer utriusque* Geographiæ, & Veteris & Novæ *Tractatus Metricus.*

Dico autem Tractatum Integrum, *quatenus complectitur plenam enumerationem* Omnium *in Orbe sive olim sive nunc cognito* Regionum, *quæ* notatu dignæ *censeri solent, ac insuper cujusque in singulis Regionibus* Urbis Primariæ, *una cum* Insulis, Fluviis, Montibus (*&c.*) celeberrimis. *Quod ad* Regiunculas *attinet &* Regionum subdivisiones, *illæ & à* Dionysio *&* à Me *omissæ sunt, tanquam* Metricis *modis minus aptæ, atque ideo quærendæ sunt, (cum alibi, tum) in* Tractatu illo Geographico, *quem* soluta Oratione, & lingua Anglicana *conscriptum nuper in lucem edidi, una cum integra serie* Tabularum *utramque Terræ faciem* Geographicam, & Veterem & Novam, *exhibentium. Certe perlecta* hac Periegesi, Tractatum illum *una cum* Tabulis Geographicis *ad eundem spectantibus commodissime evolvet Geographiæ Studiosus, quippe ibidem reperiet quicquid non potuerit hoc in loco opportune tradi, & tamen ipsi sit cognitu haud parum utile.*

Quinetiam ut majore cum fructu & sine omni interim Laboris dispendio, hanc Periegesin *evolvat Tyro Geographicus ; visum est eandem in* Capita *distribuere, nec tantum* Notis *(quoad Geographiam veterem ab* Hillo *ut plurimum desumptis) illustrare, verum etiam* Tabulis minoribus *ad Geographiam antiquam & hodiernam accommodatis.*

Nec silentio omnino prætereunda est Latina Interpretatio, *quam* seorsim *Typis excudendam esse volui ; ut, quum inter Lectores alius desideret Interpretem, non item alius, utrique morem geram.*

Denique monendum restat, cùm Geographia multùm pendeat Regionum imperio, adeoque ex vario Belli eventu ; hinc evenisse ut necesse esset Periegesin hanc *in* tertia *hâc* Editione *aliquantulùm* immutari, *prout ipsa* Geographiæ facies *aliquantulùm* immutatur, *ex quo Periegesis nostra semel atque iterum in lucem edita est.*

SYLLA-

Syllabus Capitum.

Cap. I. De generalibus totius Terræ partibus. Pag. 1 & 87
II. De generalibus totius Maris partibus. 2 & 87
III. De maximis totius Maris Sinubus. 3 & 88
IV. Mediterranei maris descriptio. 4 & 89
V. De Europæ finibus sive terminis. 7 & 91
VI. De Europæ Regionibus australibus, & imprimis de hodierna Hispania & Portugallia, quarum utraque sita est in Iberia sive Hispania antiqua. 8 & 92
VII. De antiqua & hodierna Italia. 9 & 92
VIII. De antiqua Græcia, quæ sita fuit in hodierna Turcia Europæa. 10 & 94
IX. De antiqua Illyride & Mœsia & Thracia, quæ sitæ fuerunt in hodierna Turcia Europæa. 12 & 95
X. De Europæ regionibus mediterraneis, & imprimis de sita intra antiquam Daciam hodierna Walachia, Moldavia, & Transylvania; necnon de sita intra antiquam Scythiam vel Sarmatiam Polonia, Moscovia, & Tartaria. 13 & 96
XI. De Germania, antiqua & hodierna. 14 & 96
XII. De hodierna Francia, necnon Belgica & Suitzica terra, quæ sitæ sunt in antiqua (Celtica seu Celtogalatia, hoc est) Gallia. 15 & 97
XIII. De borealibus Europæ regionibus. 16 & 98
XIV. De Libyæ sive Africæ terminis aut limitibus. 17 & 99
XV. De hodierna Barbaria, & sitis in ipsa Regionibus antiquis. 17 & 99
XVI. De Nigritia & Æthiopia, aliisque in occidentali & meridionali Libya regionibus. 18 & 100
XVII. De Ægypto antiqua & hodierna. 19 & 101
XVIII. De Asiæ finibus sive terminis. 21 & 102
XIX. De Scythia & aliis regionibus antiquis in hodierna Tartaria magna sitis. 21 & 102

Cap. XX.

SYLLABUS CAPITUM.

Cap. XX. De Colchide, Albania, & Iberia, unaquaque ſita in hodierna Georgia. Pag. 23 & 104
XXI. De veteri minori Aſia (quæ nunc dicitur Anatolia ſive Natolia, & regio eſt Turciæ Aſiaticæ) & primo de regionibus juxta Euxinum ſitis. 24 & 104
XXII. De reliqua minore Aſia. 25 & 105
XXIII. De antiqua Syria, quæ ſita fuit in hodierna Turcia Aſiatica. 28 & 107
XXIV. De Arabia antiqua & hodierna. 29 & 108
XXV. De antiqua Meſopotamia, Aſſyria, Babylonia vel Chaldæa, & Armenia, quæ omnes in hodierna Turcia Aſiatica maxima ex parte jacebant. 31 & 109
XXVI. De hodierna Turcia Aſiatica. 32 & 110
XXVII. De Hyrcanis, Caſpiis, Medis, Perſis antiquis, aliiſque populis in hodierna Perſia olim ſitis. 33 & 111
XXVIII. De India orientali, antiqua & hodierna. 35 & 113
XXIX. De Sinis & Seribus in hodierna China olim ſitis. 37 & 114
XXX. De America ſive India occidentali. 38 & 115
XXXI. De Inſulis, & primo Europæis. 40 & 116
XXXII. De Inſ. Europæis in mari Mediter. ſitis. 53 & 118
XXXIII. De Inſulis Aſiaticis. 45 & 120
XXXIV. De Inſulis Libycis ſive Africanis. 48 & 122
XXXV. De Inſulis Americanis. 48 & 123
XXXVI. Epilogus. 50 & 124

Catalogus Tabularum Geographic. ad hanc Periegeſin ſpectantium.

Tab. I. Orbis Terrarum cogniti Vet. Græcis & Lat. Pag. 2
III. Maris Mediterranei. 4
IV. Antiquæ Europæ. 6
VI. Antiquæ Italiæ. 8
VIII. Antiquæ Græciæ. 10
IX. Antiquæ Africæ. 18
XI. Antiquæ Aſiæ. 22
XIII. Ant. Aſiæ minoris. 24
XIV. Americæ Septentr. 38
XVI. Inſ. Britannicarum. 41

Tab. II. Orbis Terrarum cogniti hodiernis Europæis. Pag. 2
V. Hodiernæ Europæ. 6
VII. Hodiernæ Italiæ. 8
X. Hodiernæ Africæ. 18
XII. Hodiernæ Aſiæ. 22
XV. Americæ Auſtralis. 38

An ADVERTISEMENT *to the* Book-binders.

Thoſe (Tab.) *or* Maps *which are ſet one over-againſt the other in the foregoing Catalogue, are to be placed in like manner Facing one the other, in binding up the Book. For inſtance, Tab. I. and II. are to be bound up Facing one the other, and ſo Tab. IV. and V. VI. and VII. IX. and X. XI. and XII.*

The

Τῆς πάλαι καὶ τῆς νῦν

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Κεφ. α'.

Περὶ γενικωτάτων ὅλης τῆς γῆς μερῶν.

Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν,
Καὶ ποταμούς, πόλιάς τε, καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
Μήσομαι ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου· ἐν γὰρ ἐκείνῳ
Πᾶσα χθὼν κεῖται τετανυσμένη ἄλλυδις ἄλλη.
Εἰ μὴ ἀπειρεσίη παραπέπταται εἰν ἁλὶ γαίη,
Ἠπείρου μὲν φῶτες ὀπίκλησιν καλέουσιν·
Εἰ δ' ἔστιν τοῦτον παραφαίνεται εἰνὶ θαλάσσῃ
Ἠΰτε νηχόμενον, κικλήσκεται ἔνομα νῆσος.
Πρῶτα μὲν ἤπειροι πίσυρες τελέθουσι μέγιστοι,
Ὠγυγίη τε, νέη τε, καὶ ἀρκτώη, νοτίη τε.
Ἐς νότον ἐκτέταται νοτίη, ἑτέρωθί τ' ἐς ἄρκτους
Ἀρκτώης· ταῖν μεσόδι δ' ὠγυγίη τε νέη τε.
Ἦτοι μὲν νέη ἤπειρος κικλήσκεται ἄλλως
Ἀμερικὴ, ἄλλως καὶ ἑσπερίων ἔθνος Ἰνδῶν.
Κείνης τε ῥυσμὸς τετάνυται ἔνθα καὶ ἔνθα
Διτλοὺν ἐς Οὐλύμπου πόλον· ἤπειρον ἣ παλαιὴ,
Εὐρυτέρῃ βεβαῦαν ἐπ' ἠελίοιο κελεύθους
Ἄνερες αὖ τρισσῆσιν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο·
Ὧν μίαν Εὐρώπῃ διεφημίξαντο, καὶ ἄλλῃ
Ἀσίδα, τῇ τε τρίτῃ Λιβύην καὶ Ἀφρίδα γαῖαν.

Αὐτὰρ ἐπωνυμίην ἄγνωστον ἐφήμισαν οὔδας
Ἀμφότερον, νότιόν τε καὶ ἀρκτικήν· ἀμφοτέρωθι
Οὐ γὰρ πλωτὸν ὀλίγων ῥηγμίνων ἐδέ τι ἕλμυ.
Τένεκα δὴ πολλοὶ γαίης ἐνέπησαν ἅπάσης
Τέσσαρας ἠπείρους ἔμμεν, Εὐρώπην, Ἀσίην τε,
Καὶ Λιβύην, καὶ ὑστατίην Ἀμερρίδα γαῖαν·
Τοῖσι μὲν δασμὸς γαίης, πρῶτός τε μέγας τε.

Κεφ. β'.

Περὶ γενικωτάτων ὅλης τῆς θαλάσσης μερῶν.

Πάντη δ' ἀκαμάτη φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο,
Εἷς μὲν ἐὼν, πολλῆσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς.
Πρός γε νότον νότιος κικλήσκεται, ἠδ' ἐφύπερθε
Πρὸς βορέην πόντον διεφημίξαντο βόρειον.
Ἄλλοι μὲν καλέουσι πεπηότα τε κρύνιόν τε·
Ἄλλοι δ' αὖ κὰ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ' ἀφαυρῆς
Ἠελίου βεάδιον γὰρ ὑπαὶρ ἅλα τήνδε φαείνει,
Αἰεί τε σκιερῆσι παχυίῃσιν ἐν νεφέλῃσιν.
Ἀμερικῆς μεσηγὺ καὶ Εὐρώπης Λιβύης τε
Γόνλος κέκλῆται Ἀτλαντικός. ἠδ' ἑτέρωθεν
Ἀμερικῆς μεσηγὺ καὶ Ἀσίδος ἠπείροιο,
Ἀνέρες ὠκεανὸν καλέυσ' ἐρηνικήν· αἰεὶ
Νηνεμίη μάλα γὰρ τόδε ἅλμυρὸν ὕδωρ.
Ἀλλ' αὖδις τ' Ἀτλαντιάδος ῥοὸν ἀμφιτείτης
Ἄλλως ἑσπέριον διεφήμισαν, ἦχί περ ἔγγυς
Ἑσπερίης Λιβύης μορμύρεται Εὐρώπης τε·
Ἄλλως τ' ἠυδάξαντο βορηΐον, ἦχι βορείης
Ἐγγύθεν Ἀμερικῆς κυρτοίνεται· ὡς ἑτέρωθεν,
Ἐνθάδε πὰρ νοτίην πόντε ἐρηνικὸν ὕδωρ
Σύρεται Ἀμερικῶι, νοτίη κικλήσκεται ἄλλως

Ἅλμη·

ORBIS TERRARUM COGNITUS

VETERIBUS GRÆCIS ET LATINIS

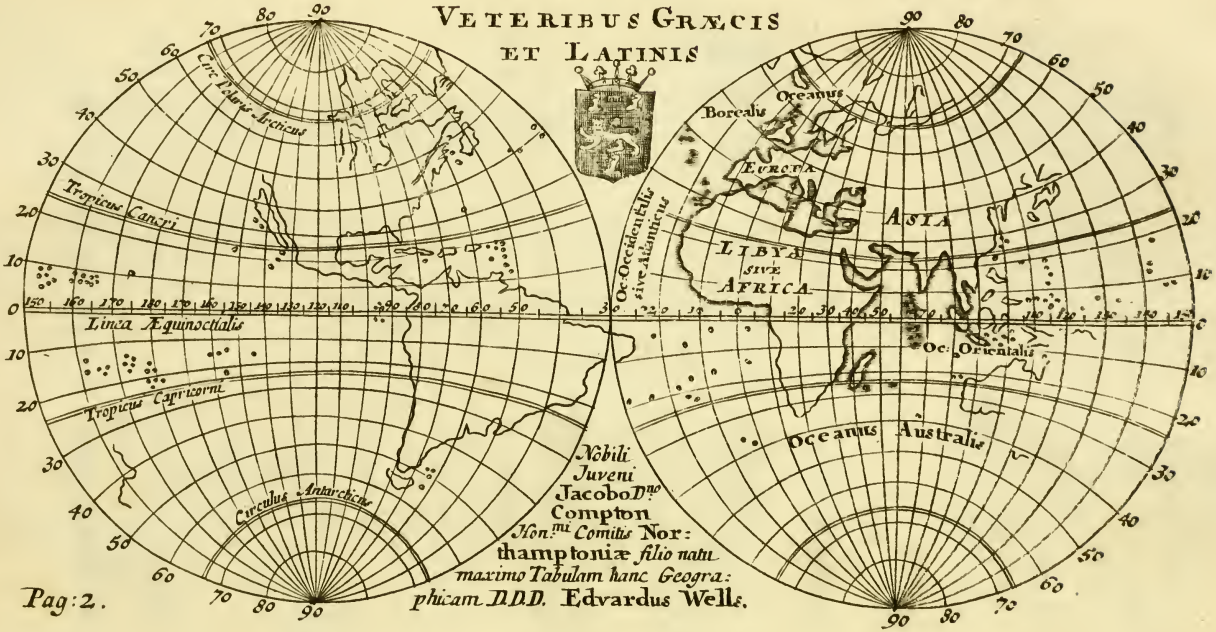

Nobili Juveni JacoboDno Compton Nonmi Comitis Northamptoniæ filio natu maximo Tabulam hanc Geographicam DDD. Edvardus Wells.

ORBIS TERRARUM COGNITUS

HODIERNIS EUROPÆIS

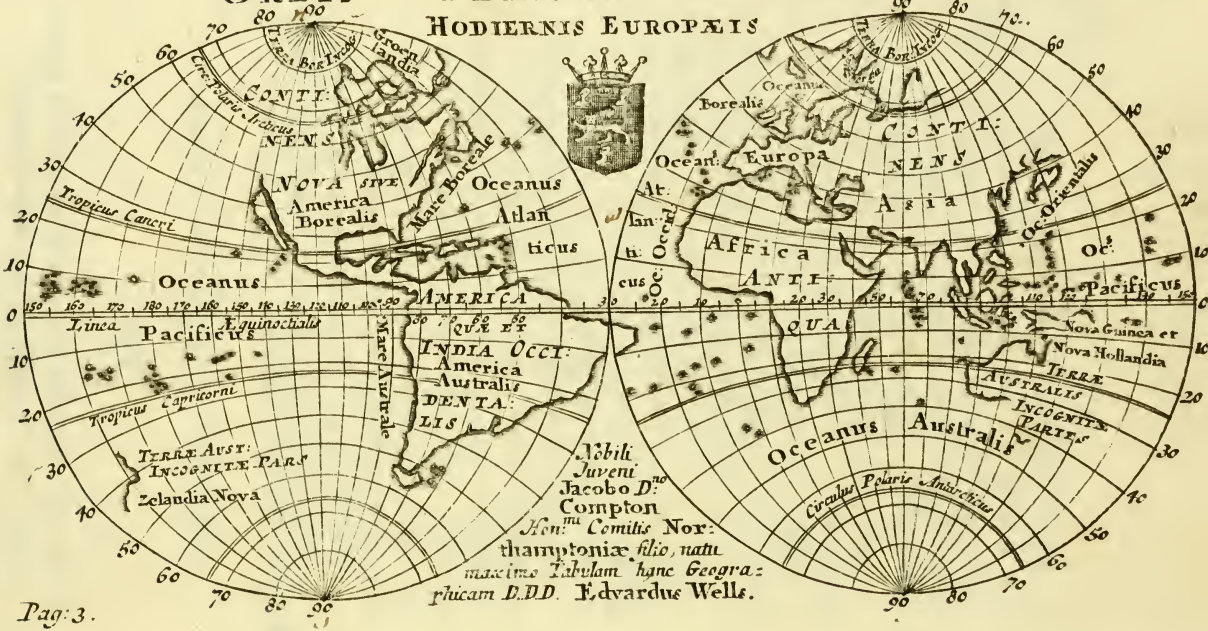

Ἄλμη· ἠφὴ τε καὶ ἄλλως, ἔνθα παρ ἀκτὴν
Ἠφὴν φέρεται Ἀσιήτιδος ἠπείροιο.
Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,
Τόσσος ἐών, καὶ τόσα μετ ἀνθρώποισιν ὀνόμαστ ἔλκων.

Κεφ. γ'.

Περὶ μεγίστων ὅλης τῆς θαλάσσης κόλπων.

Ὠκεανὸς κόλπους ἀπερύγεται ἔνδοθι βάλλων
Ἐς χθόνα, τυτθοὺς μὲν πολέσσας, ἀταρ ἑπτὰ μεγίστους.
Πρώτιστος δή τοι, καὶ πάντων φέρτατος ἄλλων,
Μακρὸς ἀφ' ἑσπερίης μορμύρεται ὠκεανοῖο
Εἰς αὐγάς τε καὶ ἄρκτον, ἔσω Ἀσιήτιδος αἴης,
Εὐρώπῃσι σκαιῇ παραμείβων, δεξιτερῇ τε
Ἀφρικίδα, καὶ βορέηνδ' ἐσεραμένη Ἀσίδα γαῖαν·
Οὕνεκά μιν μεσοχθονίην καλέουσι θαλάσσην.
Δεύτερος ἐκ κερονίης ἀπερύγεται ἀμφιλέτης
Εἰς εὖρον βορέην τε, βορείων ἔνδον ἀνέμων
Εὐρώπης, ὃν καὶ Κωδανὸν ἐφημίξαντο·
Νῶτα δ' ἕτερος καλέουσι βροτοὶ τόδε Βαλτικὸν οἶδμα.
Ἔστιν ἀπ' ὠκεανοῦ νοτίου τρίτος, ἠδὲ τέταρτος.
Ἡδ' ὁ μὲν Ἀράβιος, Λιβύης μέσος Ἀράβιός τε
Ἐκτέταται, ὁ δ' ὄπιθεν Περσικὸς ἔλκεται ἐγγὺς ἐς αὐγάς.
Ἐξείης κόλπος Γαγγητικὸς ἀντολίηνδε
Ὠρύεται, ὃν καὶ νῦν Βεγγαλικὸν καλέουσι·
Τῶν δ' ἑτέρων, οἳ τ' Ἀμερικῆ πέδον ἔνδον ἔασιν
Ἀμφότεροι, ὁ μὲν ἕρπει ἐς μυχὰ Μεξίδος αἴης,
Μεξικὸν ἓν μιν κόλπον ἐπώνυμον ἠυδάξαντο·
Τὸν δ' ἐφύπερθε πολὺς ἄρκτους Ὑδσόνιον καλέουσιν,
Ὅς τε μάλ' Ὑδσονίης παραπέπλαται εἰδόδι πορθμῷ·
Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος ὠκεανοῖο

Οἱ μείζους· (λίμνη γὰρ ἀθέσφατός ἐστι θαλάσσῃ
Κασπίῃ, ἥτε καὶ Ὑρκανίη κικλήσκεται ἄλλως,
Πᾶσ' ἀποκυδάμνῃ κυανοχαίτῃ ἀμφιτρίτῃς·
Οὕνεκά μιν κόλπον φιλοδώνυμον ὑδάξαντο
Οἱ πρότεροι) ἄλλοι δέ τ' ἀπειρέσιοι γεγάασι.

Κεφ. δ'.

Τῆς μεσογαίης θαλάσσης καταγραφή.

ΝΥΝ μεσοχθονίης ἐρέω πόρον ἀμφιτρίτης,
Ἀρξάμενος στοιχηδὸν ἀφ' ἑσπέρης ὠκεανοῖο.
Ἔνθά τε καὶ στῆλαι ναῖουσι τέρμασιν Ἡρακλῆος
Ἐσσῖν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,
Ἣ μὲν ἐν Εὐρώπῃ κικλήσκετο τέρμα Κάλπη,
Ἣ δ' Ἀβύλη κατεναντίη ὑπὲρ Λιβυήιδος αἴης.
Αὐτὰρ στηλάων μέσος ἔλκεται ἀμφοτεράων
Πορθμὸς, ὃ ὑδάξαντο Γαδειρικὸν, ἠδὲ καὶ ἄλλως
Ἡρακλήειον· νῦν δ' αὖτις ἐπώνυμός ἐστιν
Ἀσεὸς Ἰσπάνοις Γιβραλταρος ἐνπεδίοισιν·
Ἀσεὸς, ἔ μέγ' ἄναξ Ἀγλλων κάρτιστος ἀνάσσει.
Ἔστι δ' ὁ μὲν πορθμὸς παίλων περιφερέσσιος ἄλλων
Ναυτιλίῃ· ναύταις ἦν κληίζεται ἔξοχα πορθμός.
Ἐξείης φέρεται εἰς εὖρον Ἰβηριὰς ἅλμην·
Τὴν δ' μετεκδέχεται εἰς Γαλάτης ῥόος, ὃν τε καὶ ἄλλως
Μασσαλιὴν νῦν ἄνδρες ἐφήμισαν, ἔνθα γὰρ ἐστι
Μασσαλίης πολίεθρον, ὅπις εὐφορον ὅρμον ἔχουσης.
Ἐξείης ὅπι τῷδε Λιγυστικὰς ἔλκεται ἅλμη,
Ἔνθ' ὖες Λιγύρων πολίεθρον ἔχουσι Γενούης,
Οὕνεκα νῦν πέλαγός μιν κικλήσκουσι Γενούης.
Ἐξείης ὅπι Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Τῆσδ' ἔπι Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος.
Τὸν δ' μετ' ὠρύεται Τυρσηνίς οἶδμα θαλάσσης,

Ἣν

MARIS MEDITERRANEI TABULA

Ἣν ῥά τε Θυσκάνην ἑτέρως διεφημίξαν̓το.
Τῆμ@ ἀεξομένη Σικελῷ ῥόῳ Ἀδριὰς ἅλμη
Μακρὴ ἐπ᾽ ἀντολίην τετάνυται, ἠδέ τ᾽ ἐπ᾽ ἄρκτον,
Ἠΐ περ᾽ Ἀδριακῆ ἀπερεύγεται ὕδατα κόλπῳ
Εἰς Ἐνέτης εὐναιομβρίης πόλιν ἀμφιθάλασσον,
Οὕνεκα νῦν Ἐνέτης κόλπον διεφήμισαν ἄλλως·
Ἄλλως δ᾽ αὖ κ᾽ Ἰόνιον καλέσαντο παλαιοί·
Ἀμφοτέρη γὰρ τόνδε προχεύει, Ἀδριὰς ἅλμη
Ἠδὲ κ᾽ Ἰονίη, ἣ μὲν χθονα κυδιάνειραν
Ἑλλήνων ἀζαμενέων, ἣ δ᾽ Αὐσονιήων.
Αὐτὰρ ὑπαὶ Σικελὴν χθόνα σύρεται οἶδμα κροκόεντων
Πόντ@ ἔσω Λιβύης, νοτίην ὅθι Σύρτιν ἑλίσσων
Τλῶ ἑτέρῳ, ἣνπερ τε κ᾽ εὐρυτέρῳ καλέσαντο·
Νῶν μὲν κ᾽ Σίδρης κόλπον διεφημίξαντο·
Ἄλλη δ᾽, ἥτις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,
Τηλόθεν ἐρχομένῳ δέχεται πλημμυρίδα πόντου.
Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι.
Ἐξείης Κρήτης (τῶ νῦν βροτοὶ ὑδάξαντο
Ἄλλως Κανδίην) ἀναπέπταται οἶδμα προὸς εὖρον·
Τῷ δ᾽ ἔπι δεξιτερῷ κ᾽ τ᾽ χέρα πιταίνεται ἅλμη
Αἰγυπτίη, ἣν κ᾽ Φαρίῳ πόρος ὑδάξαντο·
Τῷ ᾧ μέτ᾽ ὠρύεται Συρίης πόρος, ὅν τε ποτ᾽ ἄλλοι
Φοινίκης, ἄλλοι κ᾽ Σιδόνιον καλέσαντο·
Αὐτὰρ ὕπερθεν ἐπ᾽ ἄρκτον ἑλίσσεται ἔνδοθεν ἔρπων
Ἀγχιγύῃ κόλπος πολιήρης ἐπανυμ@ Ἰσσ.
Τῆμ@ ὅθι ζέφυρον τρεπὴ μυρμύρεται ἅλμη,
Χώρην δ᾽, ἧῳ Κίλικές τε κ᾽ ἧῳ Παμφύλιοι ἔχον
Καὶ Λύκιοι, ἀζαμένεα κ᾽ Ῥόδον ἐκατόωσαν.
Τόσσης ἔν κ᾽ ποόθεν ἐπωνυμίησιν ἄρηρε·
Νῶν ᾧ Λεβαντιακῷ ναῦται ἐνέπουσιν ἅπασαν
Ἅλμῃ ἀντιπέρῃ Κρήτης ἔυροντὲ ῥέουσαν.

Φαίζεο

Φεάζεο δ' ὁκ κείνε τελεσμένῳ αὖδις ἐπ' ἀρχῆες
Αἰγαίε πόντοιο ϖλατὺν πόρον, ὅντινα ναῦται
Νωῶ ἀρχιπέλαγος διεφήμισαν. ἐνθάδε κῦμα
Ῥηνόμβυον νήσοισι ϖεριβρέμεται Σποεάδεσσιν,
Ἠδέ τε ἢ ἑτέραις, ἃς Κυκλάδας ἠυδάξαντο.
Οὐ γδ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει
Ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτελείτης·
Οὔρεσι δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἑξακόσσαν,
Ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν· ὅθεν σενὸς ἔρχεται Ἕλλης
Πόντῳ. τ' ἠμὲν οἶδμα Προποντίδῳ ἐυρυνθείσης.
Τῇ δ' ἔπι Θρηϊκίε σῶμα Βοσπόρε, ὃν πάρῳ Ἰὼ
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πύρτις ἐοῦσα·
Νωῶ Κωνσταντίνε πόλις αὐτῷ τεύνομ' ἔθηκε·
Στεινότατος δὴ κεῖνῳ ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
Τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύσιο θαλάσσης.
Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας
Γλαζομβύας, καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι·
Ἐκ ἧ τῶ Εὔξεινῳ ϖᾶσα πέπασται ἐγκύθι Πόντῳ,
Πολλὸς ἐὼν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἔρπων.
Τῷ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲ ὑπερχάνσι κέλευθοι
Αἰεὶ ϖρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὀρόωσαι.
Μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύω ἀνέχυσι κολῶναι,
Ἥ μὲ ὑφηνοτέη, τιὼ τ' ἠυδάξαντο Καέμβιν·
Ἥ ἧ βορειοτέρη, γαίης ὑϖὲρ Εὐρωπείης,
Τιὼ ῥα ϖελικτῖνες κεῖθ κελέσαντο μέτωπον·
Πόντῳ ϖρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
Ἐγκέχυλαι· τῇ μὲ τε πέρι Σκύθαι ἀμφενέμοντο
Ἄνδρες ἀπειρέσιοι· καλέσαντο δ' ἑ μητέρα Πόντε·
Ἐκ τ γδ Πόντοιο τὸ μυρίον ἕλκεται ὕδωρ,
Ὀρθὸν Κιμμερίε διὰ Βοσπόρε· (ᾧ ϖᾶσαι πολλοὶ
Κιμμέριοι ναίεσκον ὑϖὲρ Ἀσιήτιδος αἴης)

Νωῶ

ANTIQUÆ EUROPÆ TABULA

HODIERNÆ EUROPÆ TABULA

Vidi. Juvenis
Danielis D^ni Finch
Nom^is Com^is Nottinghamiæ
Filio natu maximo
Tabulam hanc Geographicam
D.D. Edw. Wells.

Νῦν δ' ἕτερος καλέουσιν ἐ φῶτες πορθμίδα Κάφφης.
Τοίη μὲν μόρφη μεσόχθονθ' ἁμφιτελίτης.

Κεφ. ε'.

Περὶ τῆ τ' Εὐρώπης ὅρων ἢ τερμάτων.

ΝΥΝ δέ τοι ἠπείρων μυθήσομαι εἶδθ' ἁπασῶν,
Ὄφρα κ' ἐκ ἐσιδών περ ἔχις εὔφρασον ὁπωπήν.
Ἐκ τῆδ' ἂν γεραρός τε κ' αἰδοιέστερθ' εἴης,
Ἀνδρὶ παρ' ἀγνώοντι πφαυσκόμενθ' τὰ ἕκαστα.
Πρῶτα μὲ Εὐρώπης ἐρέω τύπον, ἣ τετάνυσται
Πρὸς βορέην Λιβύης, κ' πρὸς ζόφον Ἀσίθ' ἄπης·
Ἥτοι Εὐρώπη μὲν ἀπαὶ Λιβύης ἔχει ἔθνη,
Ἔστερον ὠκεανὸν, μεσοχθονίην τε θαλάσσην.
Εὐρώπῃσι δ' Ἀσίης νυσφίζει ἁλμυρὸν ὕδωρ
Αἰγαίῳ ἀπὸ πόντῳ ἐς Μαιώτιδα λίμνην.
Ἐξείης Τάναϊς μέσος ἕλκεται ἀμφοτεράων,
Ὅς κ' τοῖς πρωτέροισι τέτυκται ὑπέρτατος ἔρθ'·
Νῦν δ' ἐξ ἕ Τάναϊς καταδύρεται ἐς λίβα τρεπτός,
Ἐκτέταται τόδε σῆμα ὑπέρτατον ἐς τόματ' Ὠβύ.
Αὐτὰρ πρὸς βορέω κ' πρὸς ζεφύροιο κελεύθου
Ὠκεανοῖο ῥόος πέδον Εὐρώπειον ὁρίζει·
Πρὸς βορέην μὲ πάντα βορηΐος, ἐς ζέφυρον ὄ
Ἄλλοτε καὶ τὸς ὑπερθε, κ' ἔπειτος ἄλλοτ' ἔνερθε.
Τοῖα μὲ ἀμφ' ἔθνεα Εὐρώπης ἄνδρες ἔγιαον.

Κεφ. ς'.

Κεφ. ε'.

Περὶ νοτίων Εὐρώπης χωρῶν, καὶ παραπλησίως περὶ τὴν νῦν Ἰσπανίας καὶ Γοτθογαλλίας, ἀμφοτέρης ἐν Ἰβηρίᾳ ἢ παλαιῇ Ἰσπανίᾳ κειμένης.

Κείνης νῦν δ' ἐρέω χώρας καὶ ἔθνεα πολλά.
Φράζεο δ' ἔν αὐτῆς νότιον πόρον, ὅς τ' ἐπὶ τρισσὰς
Ἐκτέταται κρηπῖδας, Ἰβήρων, Αὐσονιήων,
Ἠδὲ Πανελλήνων. Πυμάτη μὲ τ' ἔξιν Ἰβήρων,
Γείτων ὠκεανοῖο πρὸς ἕσπερον· ἥτε καὶ ἄλλως
Ἱσπανίη κέκληται, ὃ καὶ νῦν ἔνομα πᾶσδε
Χώρης, ἃ πάσης· πρὸς γὰρ κλίσιν ἠελίοιο
Τυτθὸν ἴδοις πεδίον, τόδε νῦν κικλήσκομεν ἔδας
Τῶν Γοτθογάλλων, πρότεροι διεφημίξαντο
Τῶν Λυσιτανῶν, τότε χῶρον Ἰβηρίδος αἴης,
Νῦν ἔσθ' ὑπότερον· τὸν δὴ παρ' πρόχῃσι Τάγριο,
(Ὃν πρότεροι ποταμὸν χρυσόῤῥοον ὐδάξαντο)
Λισβώνη ναύτῃσιν ἐπήετον ἀμπέχει ὅρμον,
Κλειτὸ Ὀδυσσῆος (φάτις) ἔργον, ἔδεθλον ἀνάκτων.
Ἠδέ τε μεγάων ὃ πολλὰ ἀπίνυθε Τάγριο
Μαδρίτιον, τῷ νῦν Σπανῶν βασιλῆϊον ἄγυ.
Κεῖθεν δὴ πρόχοας βαίτε πάρος ἐς νότον ἔσκε
Τάρτησσος χαρίεσσα, ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν.
Ἐξείης πύλαμόϊο πρὸς ἀντιπέραιαν Ἰβήρυ,
Οὔρεα Πυρρήναια κατ' ἠελίοιο κελεύθους
Μεσηγὺς Γαλάτης τέταται καὶ Ἰβηρίδος αἴης.

Κεφ. ζ'.

HODIERNÆ ITALIÆ TABULA

Nobili Juveni
Johanni Finch Armig.
Nom.mi Com.i Notting-hamiæ
Filio
Tabulam hanc Geographicam
D.D.
Edvardus Wells.

ANTIQUÆ ITALIÆ TABULA

Nobili Juveni
Gulielmo Finch Armigº
Monmu Comitis Nottinghamiæ
Filio
Tabulam hanc Geographicam
D.D.
Edvardus Wells.

Pag: 8.

Κεφ. ζ'.

Περὶ τ πάλαι καὶ τ νῦν Ἰταλίας.

ΚΕἰθεν ἐπ' ἀντολίην ὥρᾳ πέπταται Αὐσονιήων
Κρηπὶς, μεσατίη ἀλλάων ἀμφοτεράων,
Πελυτενή τε, καὶ ἀνθρώπῳ σκέλει εἰοικυῖα.
Κεῖται δ' τερσηῆσιν ὑποξυθεῖσα θαλάσσαις,
Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε, καὶ Ἀδριάδι πλησθεῖσα·
Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἐχάστη,
Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον.
Ἐς βορέην δήτοι μηκύνεται Ἀλπιος ὄρος.
Ἀλλὰ μέσῳ ἕτερον γαίης ὄρος ἄνδιχα τέμνει
Ὀρθὸν, ἅτ' οὐ σάθμης ἰθυμμένον, (οὐκ ἂν ἐκεῖνο
Ἴδοις μιμήσαιτο σοφῆς ὑποδρὸς Ἀθήνης)
Ὅ ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννιον· οὐκ ὀλίγον βορείης
Ἀλπιος ἀρχόμενον Σικελὴν ὅθι πορθμὶδα λήγει.
Πολλὰ δ' οἱ φῦλ' ἀμφί, τά τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω,
Ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος οὐ βορέαο.
Τυρσηνοὶ μὲν πρώτιστοι (τοὺς κλήζομεν ἄμμες
Θυσκανούς) καλὸν Φλωρεντίδος ἄχυ νέμονται.
Τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἔσκε Λατίνων,
Γαίην οἳ ναίεσκον ἐπήρατον, ἧς ὅθι δυσμὴν
Θύμβρις ἑλισσόμενος πύματον ῥόον εἰς ἅλα βάλλει,
Θύμβρις εὐῤῥείτης, ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
Θύμβρις, ὃς ἱμερτὴν ὑποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην,
Ῥώμην τιμήεσσαν, ἰδὲ περιπάροιθε πολήων
Μητέρα πασάων, κεραπερῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Νῶι ἱερὸν Πάππου μέγα κοιρανέοντος ἔδεθλον.
Τῇ δ' ἔπι, Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον· ἦχι μέλαθρον
Ἀγνῆς Παρθενόπης, τόδε καὶ πόλιν ἀνέρες ἄλλως

Ἠυδάξαντο νέλω, μέγα νωῖ βασιλῆϑ. ἔδεϑλον,
Ὅς τέ περ Αὐσονίης χώρεῖς νοτίοισιν ἀνάσσει·
Τές ποτὲ Γευκαντῖνοι ἔναιον, τές τ' ὄπι κείνοις
Πρὸς λίβα Λευκανοὶ ϗ Βρέττιοι ἀνέρες ἔῖχον,
Τοσσάτιον ναίοντες ὅσον λευκὴν ὄπι πέτρην·
Τές τε Κάλαβροι ἔναιον ὕπερϑεν ἐπ' Ἀδριάδ' ἅλμην,
Φῦλά τ' Ἰηπύγων πεπαυσμένα μέσσῳ Ὑρείοι,
Γαίῃ τ' ἐν μέσσῃ Σαμνῖται ἠδὲ τε Μαρσοί.
Τοῖς δ' ἕπι, Πεικηνοί τε ϗ Οὔμβροι πρόσϑεν ἔναιον
Διχϑάδιον πεδίον, νωῖ χώρης Παπποῦϑ. αἶσα.
Ἐξείης Ἐνέτων κνημῖσιν ὑπ' Ἄλπϑ. ἕδας,
Ἄλλων τ' ἐς ζέφυρον, Λοιγοβεαδίῃ ἐνὶ γαίῃ,
Οἳ Μύτιναν, ϗ Μάνδυαν, ϗ Μελδιόλανον
Ναίεσ', ἄλλα ϗ ἄστε, ἄγ' ἀμφὶ Πάδοιο ῥέεθρον
Κελτάων παῖδες ὕστερον ἑπέσϑαι νέμοντο.
Τόσσα μὲν Αὐσονίῃ ἔχεν ἠδ' ἔχει ἔϑνεα γαῖαν.

Κεφ. ν'.

Περὶ τ' παλαιῆς Ἑλλάδ. ἐν τῇ νωῖ Τυρκίδι Εὐρωπείῃ κειμένης.

ΚΕιϑεν δ' εἰς αὐχὰς ἀναφαίνεται ἕδας ἀγαυῶν
Ἑλλήνων· Πέλοπ. τόδι νῆσος πρὸς λίβα κεῖται,
Εἰδομένη πλατάνοιο μυρείζοντι πετήλῳ,
Κόλποις τ' εἰναλίοις ἐσεμβλήη ἔνϑα ϗ ἔνϑα·
Κείνῃ ἄνϑρωποι νωῖ κικλήσκουσι Μόρειαν.
Ἐνϑάδε πρὸς βορέλω ποτὲ ναιετάεσκον Ἀχαιοί.
Αὐτὰρ πρὸς ζέφυρον πέλεν Ἠλίδ. ἔϑνεα γαίης,
Παρ' Πίσην, ὅϑι Ζηνὸς Ὀλυμπικῆ ἔσκον ἀγῶνες,
Ἧδ' ἐρατειότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὀδεύει,
Σχίζόρμ. πρὸς χῆσι Λακωνικῆ Εὐρώταο,

Οἵτ'

ANTIQUÆ GRÆCIÆ TABULA

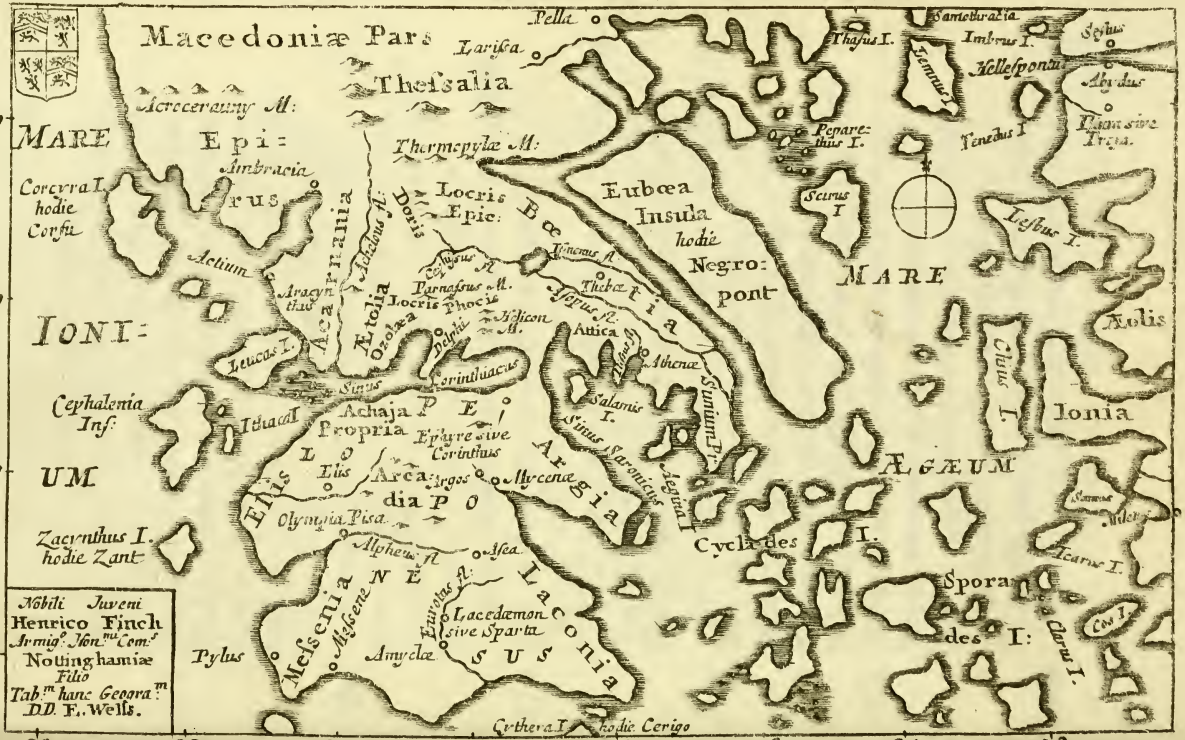

Pag. 10.

Οἵτ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζυσι ῥέεθρα,
Καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
Κείνων μειλιχίους Μελανίππη ἐκτετάνυσαι,
Ἣ ῥ' περ ἠμαθόεσσα Πύλον, τόθι Νέστορος ἄστυ·
Καὶ δὲ μέσῳ νήσῳ, κοίλον πέδον Ἀρκάδες εἶχον·
Ἀγχοῦ δ' Ἀργείων ἄρουσις, καὶ γαῖα Λακώνων,
Ἣ μιν τ' εἰσορόωσα νότου δ', ἢ δ' ἀντολίωνδε.
Ἔπλετ' ἀρητίφιλον καὶ ἀγακλυτὸν ἄστυ Λακώνων
Σπάρτη, Ἀργείων τε ποτ' ἔσκεν εὐκλεὲς Ἄργος,
Ἠδὲ καὶ Ἀτρέος Ἀγαμέμνονος ἄστυ Μυκήνη.
Ἐξείης Πέλοπος νῆσον γενὸς ἰθμὸς ὁρίζει·
Δοιαὶ δ' ἴθμα νῶτα θοῇσι θαλάσσαι,
Ἥτε Κορίνθου ἄντα ποτὶ ζόφον, ἥτε θοὸς αὐγὰς
Ἑλκομένη, τὴν μιν Σαρωνίδα φημίξαντο.
Ἀλλὰ πέρην ἰθμοῖο θοὸς αὐγὰς Ἀττικὴν οὐδας·
Ἔνθ' ἂν ἴδοις, ποτ' εὐκτίμενον καὶ ἀγακλυτὸν ἄστυ,
(Ἐνθάδε καὶ Σοφίης φίλοι ἐννάετῆρες) Ἀθήνας·
Τῷ δ' ἔπι, Βοιωτῶν πέδον ἐς ζέφυρόν τε καὶ ἄρκτον,
Ἠμὲ ποθ' ἑπταπύλου Θήβη, Καδμήιον ἔργον,
Ἠδ' Ἑλικῶνος ὄρος, Μουσάων ἱερὸν ἔδεθλον·
Τῷ δ' ἔπι, Φωκὶς ἄρουρα ποτ' ἔπλετο θοὸς ζέφυρόν τε
Ἑλκομένη βορέῃ τε, καὶ ὁμὸν Θερμοπυλάων,
Παρνησσὸν νιφόεντος ὑπὸ πτυχὶ· τὰ δὲ μέσσης
Κηφισσὸς μέγα ῥεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει·
Τῷ πάρα, Πυθῶνος δυόεν πέδον, ἠμὲ Δελφοὶ
Δελφύνης τερπόδεσσι θεὸς ὡραιέκλιται ὅλης,
Ὅλης ἀπειρεσίοιο βαθυφείσσων φολίδεσσι,
Νηῷ ἐν ἱμερτῷ· ὅθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων
Ἢ ἀπὸ Μιλήτου ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
Ἰσάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἄμμα φαρέτρης·
Ἔνθεν θοὸς ζόφον εἶσιν ὑπὸ σκοπιὴν Ἀραχναίου,

Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα, τῷ δίχα μέσσῳ
Σύρεται ὀλκὸν ἄγων Ἀχελωΐῳ ἀργυροδίνης.
Αὐτὰρ ἐπ' Αἰτωλοῖσι, ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,
Δωδώνης ἤπειρος ἀπείρῖῳ ἄχρι κολώνης
Οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τά Κεραύνια φημίξαντο.
Ἠμί περ Ἀμβρακίη πάρος ἔσκε, δὴ ἀπάνευθεν
Ἄκτιον, ἠδέ τ' Ἀκαρνάνων γῆῳ ἄασετον ἀνδρῶν.
Θεσπαλίη δ' ὅπι τοῖσι, Μακηδονίης τε πολῆες·
Ἣ μὲν Πελλαίῳ πατρὶς ἔπλετ' Ἀλεξάνδροιο,
Ἣ δὲ Λαρισσαίῃ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆῳ.
Τόσσα μὲν Ἑλλάδα γαῖαν ἔχον πάρος ἔθνεα φώτων.

Κεφ. ϛ'.

Περὶ τῆς παλαιᾶς Ἰλλυρίδος, καὶ Μοισίας, καὶ Θρᾴκης ἐν τῇ νῦν Τυρκίδι Εὐρωπείῃ κειμένης.

ΚΕἰδετ' ἐπ' Ἀδριακῷ κόλπῳ, ὑπὲρ Ἑλλάδος αἴης,
Ἰλλυρικὴ ποτε χέρσος, ἣ χώρῃσιν ἔπι δισσαῖς
Οἱ πρότεροι ἐδάσαντο, Λιβυρνίδι (ἣ ναετῆρας
Ἄνδρες νῦν καλέουσι Κεράτλας) Δαλματίη τε.
Κεῖθεν ἐπ' ἀντολίῃσι Μοισῶν πέδον ἐκτετάνυσται,
Μακρὸν ἀπ' Ἰλλυρίδος μέσφ' Εὐξείνοιο θαλάσσης,
Ἠδὲ βαθυῤῥείτῃ ποταμῷ νοτιώτερον Ἴστρου.
Νέρθε γε τῆῳ Θρῄκες ἀπείρονα γαῖαν ἔναιον,
Οἱ μὲν ὑπ' αἰπεινὴν Ῥοδόπῃ χιονώδεά τ' Αἶμον,
Οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον, ἠδ' ὑπὲρ αὖτης
Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Οἱ δέ τ' ὅπι πλευρῇσι Προποντίδῃ ἀμφιτέτηκε·
Οἱ ᾗ κε αὖλις ὕπερθεν, ἵνα σφεὸς ἔρχεται αὐλὼν
Βοσπόρου, ὅσσον ἔην πορπάρσιον ἐπώνυμον αὐτῶν·
Νῶϊ δέ οἱ ἔνοσι ἔδυκε πόλις μεγάλοιο ἄνακτος

Τῷ

Τῷ Κωνσταντίνῳ (τὸν καὶ Βυζάντιον ἄλλως
Οἱ πρότεροι καλέσαντο) περίκλυτος ἀγχίγυός τε,
Ἠδέ τε Τυρκείῳ βασιλῆϊ ἐρυμνὸν ἔδεθλον,
Ὅς μέγα κρατέει Εὐρώπης ἀντολίηνδε.
Οὕνεκα νῦν κείνης ἠφὴ μέσφα Δανάβεω
Κρηπὶς ἐπωνυμίην λάχε Τυρκίδος Εὐρωπείης.
Τοῖον μὲν νοτίης Εὐρώπης χῆμα τέτυκται.

Κεφ. ι'.

Περὶ τῶν μεσογαίων Εὐρώπης χωρῶν, καὶ πρῶτα περὶ κειμένης ἐν παλαιῇ Δακίᾳ τε νῦν Οὐαλαχίας, Μολδαυΐας, καὶ Μεθυλανίας, καὶ κειμένης ἐν παλαιῇ Σκυθίᾳ ἢ Σαρματίᾳ Πολωνίας, καὶ Μοχίας, καὶ Ταρταρείας.

ΝΥΝ δέ τοι Εὐρώπης μέσης μυθήσομαι εἶδος.
Ἔνθα βορειοτέρῳ Ἴστρῳ ποταμοῖο, πρὸς αὐγὰς
Δακοὶ ἔναιον ἄρουραν, ἀπὰρ νῦν ναιετάουσιν
Οὐαλαχῶν παῖδες, Μολδαῦοί θ', οἵ τε μετ' ὕλας.
Τοῖς δ' ἔπι, πρὸς βορέην πάρος ἔθνεα πολλὰ Σκυθάων,
Ταῦροι (Χερρόννησον ἔχοντες καὶ δρόμον αἰπὺν
Κλειτῆ Ἀχιλλῆος, Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης)
Βάσαρναι, Σάρματαί τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀλανοί,
Καὶ Νεύρων πάρος φῦλα, Γελώνων τ', ἠδ' Ἀγαθύρσων,
Ἠδέ τε παῖδες ὕπερθεν ἀρειμανέων Ἀρειμασπῶν,
Ἄλλα καὶ ἔθνεα πολλά, τάγ' ἔ τοι πάντ' ἀγορεύσω·
Ἦχι Βορυσθένεος ποταμὸς τετανυσμήιον ὕδωρ
(Ὃν τε βροτοὶ ἕτερος νῦν κικλήσκουσι Νίεπρον,)
Μίσγεται Εὐξείνῳ, κατεναντία Κυαναέων.
Ταύρων Χερρόννησον, ἰδ' ἀγχίγυον πέδον ἄλλων
Ἀνθρώπων Σκυθικῶν νῦν Τάρταροι ἐναίουσιν·

Οὕνεκα

Οὕνεκα Ταρταρίην νιν μείονα κικλήσκουσιν·
Αὐτὰρ Σαυροματῶν λοιπὸν πέδον ἠὲ Σκυθάων
Σήμερον ἐνναίουσι Γολωνοὶ ἠδέ τε Μόχοι,
Οἱ μὲν ἐπ' ἀντολίην, οἱ δ' ἐς δύσιν ἠελίοιο.
Μόχων μὲν Μόχη βασιλήιον ἄστυ· Πολωνῶν
Διτὸν δ' ἔξι, ἠὲ ἀμφότερόν γ' ὑπέρ Οὐίσυλλον,
Οὐαρσανίς ὑπερθε, Κερκέϊον ἠδ' ὑπένερθε.

Κεφ. ια'.

Περὶ τ' Γερμανίας, παλαιῆς τε ἠ σημερινῆς.

ΤΟΙΣ δ' ἔπι, Γερμανῶν ποτὶ δυσμὸν ἀρήϊοι ὦσες
Σήμερον αἶαν ἔχουσιν ἀπείρονα, ἠ πάρος εἶχον,
Ἠχί περ Οὐιέννα, κρατίστη Καίσαρος οἴκης.
Ἐνθάδε ἠ ποταμοὶ καλλίῤῥοοι, Ἶστρος ἐὼ ἀυγάς
(Πενταπόρις προχοῇσιν ἑλιστόμβῳ περὶ Πεύκῃ
Πόντον ἐς Εὔξεινον, τόθι πᾶσαν ἐρευγέται ἄχλυν,
Ὅν τε βροτοὶ ἕτερος Δανάβιον ὑδάξαντο·)
Ῥῆνός θ' ἑλικόμβῳ βορέην δὲ ἠ αὖτ' ὀπὶ δυσμὴν,
Ὕσατα μισγόμβυός τε βορειάδι ὕδασιν ἅλμης.
Ἀμφοτέρω δὴ πηγαὶ ἐν οὔρεσιν Ἀλπιός εἰσιν.
Ἀμφότερός τ' ἦρι Γερμανίδι ἔσκε παλαιῆς.
Ὁσσάτιον δὴ νιν Γερμανῶν ὦσες ἔχουσιν
Ἀλπι ἐκ ὀρέων ἐς Δανάβιον ῥέεθρον,
Τοσσάτιον πάρος ἐκ δυσμῆ εἰς εὖρον ἔναιον
Ῥαῖτοι, ἠ Οὐϊνδελικοί, ἠ Νώρικοι ἄνδρες.
Τὲς ὕ μέτ', ἀντολίηνδ', ἑδαφι νοτιώτερον Ἶστρι
Παννόνιοι ἐνέμοντο, τὸ νιν Τυγαρρικὰ φῦλα
Ἄλλο ἠ ἄγχις ἐὸν νέμεται βορεώτερον Ἴστρι.
Ὅσσον δ' αὖ μετ' Ῥῆνον ἐς ἠέλιον καταδύντα
Γερμανοὶ ναίουσι, τόσον πέλε Κελτικὴν οὖδας.

Κεφ ιβ'.

Κεφ. ιϐ'.

Περὶ κειμένης ἐν παλαιᾷ Κελτίδι ἡ Κελτογαλατίᾳ τῆ νυῦ Φραγκίας, καὶ Βελγίδος, καὶ Σουϊτζίδος αἴης.

Ἀκρὰ μὲν ἐξείης τετάνυσται ἤθεα Κελτῶν
Μέσφ' ἁλὸς, ἠδ' ὀρέων Πυρρηναίων τε καὶ Ἄλπεων·
Ἐνθάδε Λυτετίην μεγάλην τε καὶ εὐρυάγυιαν
Ἵδρυσαν Παρίσιοι πάρος ἔκτισαν, ἕνεκα καὶ νυῦ
Παρισίων καλέουσι πολίεθρον) Φραγκοὶ ἔχουσι,
Λυτετίην τε, πέδον τε τὸ Κελτικὸν ἄλλοθι πλείσον,
Οὐδ' ἔτι πᾶν· Βελγῶν γάρτοι ἐνὶ Κελτίδι γαίῃ
Ἐκπέταλαι ἄρουσι, Φραγκίτιδος ὀκτὼ ἔοῦσα,
Διχθαδίη θ', ἡ μὲν Βαταβῶν, ἡ δ' Αὐρελιάνων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ὅσον Ῥῆνος βορεώτερον ἕδας
Νυῦ πέλεται Βαταβῶν, τόσον ὐδέποτ' ἔπλετο Βελγῶν
Ἢ Κελτῶν ἑτέρων, ἀυτὰρ Γερμανοὶ ἔναιον.
Κεἰδί τε μὲν Βαταβοῖς πολυήρατον ἀμπέχει ὄρμην
Ἀμστελόδαμον· ἀτὰρ ἑτέρη ἔνι Βελγίδι καλῇς
Βρυξέλλης ἂν ἴδοις εὐναιόμενον πολίεθρον.
Οὕτως Λημάνιον γαίῃ ὀνὶ Κελτίδι λίμνιον
(Ἥπις νυῦ τε μετ' ἀνδρασὶ ἐπώνυμός ἐστι Γενήυας
Γείτονος ἐς ζέφυρον πόλεως) ἐπιναιετάουσιν
Ἑλβέτιοι ἐφύπερθ', Ἀλλόβρογες ἠδ' ὑπένερθε·
Τὲς μὲν νυῦ κλείουσι Σαβαύδους, τὲς δ' Σουΐτζους,
Ἀμφότερον γένος ἀνδρῶν Φραγκίδος ὀκτὼ ἐόντων·
Οὕτως δὴ Λόυηοι, Κελτάων καὶ τόδε φῦλον,
Νάσιον ἀμφενέμοντο, τὸ νυῦ Λοθαριγοὶ ἔχουσι
Φραγκᾶν ἀλλότριοι, καὶ Φραγκίδος ἔκτοθεν αἴης.
Τοίη μεσογαίης Εὐρώπης ἐστὶν ὀπωπή.

Κεφ. ιγ'.

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τῆς βορείων Εὐρώπης χωρῶν.

Εὐρώπης ζεφυρόνδε βορείης, πὰρ δόμα νήλπε
Κωδανὸν κεν ἴδοις νησίδων ἄπειρον ὁλκήν.
Κείνων ἔνναιον πρεσβυτέροις ἐπέεσι μεγίστῳ
Κωδανοὶ, πόντῳ ἀγχιῤῥόῳ ἔνομα δόντες,
Κλειτοὶ, ἀρηΐφιλοι, τῆς παῖδας φῆμις ἐνίσπει
Δανοὺς, οἳ καὐτιὼ νῶι νησιάδ' ἐννάιουσιν,
Εἰναλίῳ χθόνα κληζομένην (ἵνα τε πολίεθρον
Ἄφνης κ' ἀνθρήσειας, ἐρυμνὸν ἔδεθλον ἄνακτος)
Ἠδ' ἑτέρας πάσας, ἣ τ' ἐς δύσιν ἐγγὺς ἐοῦσαν
Χερρόννησον, ὅθι κραταιῶν πάρος ἔθνεα Κίμβρων.
Ναὶ μιὼ κῆ Δανῶν μεγάλῳ πειθόνται ἄνακτι
Νορβηγοὶ, Νεφίγωνες ὅπι πρεσβυτέρων ἀνθρώπων
Κληζόμενοι, κῆ Κωδανῆς βορεώτεροι ἄκρης,
Γερὸς ζέφυρον κνημῖς ὕπο Σήβονος ἠλιβάτοιο,
Ὅν ῥά τε Δώφρινον νῶι ἔνομα κικλήσκουσιν·
Ἠχί τε Χριστιανοῖο πόλις, προάνακτος ἕδεθλον·
Δωφρίνοιο πέρην εἰς εὖρον Μοχίδος ἄκρη
Σπηδῶν πεδίον τετάνυσται, ἔνθ' ὅπι νήλπῳ
Βοτνιακῷ ἂν ἴδοις βασιλῆϊον Ὁλμίδος ἄστυ·
Ἀλλ' ἤτοι πρότεροι ἦ Ἀχαιῶν ἠδὲ Λατίνων
Ναῦται ἐς Εὐρώπης πυμάτῳ βορέηθεν ἄκτῳ
Οὐδέποτε νήεσσιν ἐν ὠκυπόροισι πέλασσαν·
Τέκμαρ δ' ἀμφοτέρῳ νήλπον πέρι Βοτνικὴν αἶαν
Εἶπον ἔμεν νήσους· ἥ τ' ἐς ζόφον ἔνομα Σκανδὶς
Ἠδέ τε Βαλτὶς ἔην, ἥ τ' ἔνομα Φιννὶς ἐς αὐγάς·
Τοιήδ' Εὐρώπης μόρφη, τοσσίδε τε λαοί.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τῆς τ̃ Λιβύης ὅρων ἢ τερμάτων.

ΕΙ δέ τε κὴ Λιβύης ἐλθέλεις τύπον, οὔτι σὲ κεύσω.
Ἧτοι μὲν Λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἕρπει·
Ἐς νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῳ εἰδομένη·
Ἐς λίβα μὲν Λιβύη, Εὐρώπη δ' εἰσι μετ' ἄρκτους,
Αἵτ' ἄμφω ἀρ' ἔχουσιν ἐπ' Ἀσίδα νείατον ἶχνος·
Εἰς αὐχάς· τόνδι γὰρ Λιβύην Ἀσίηδος αἶης
Ἀῤῥαβικὸς κόλπος νοσφίζει, ἠδὲ κὴ ἰσθμὸς
Ἀγχίγυος· τόδε σῆμα βορήϊον Ἀφρικὸς αἶης
Ἐσὶ μεσοχθονίη ἄλμη· δυτικὴν νότόν τε
Οὖρον ἔχει Λιβύη δυτικῆ ῥόον ὠκεανοῖο
Καὶ νοτίη, ὅντ' ἄλλως Αἰθιόπον καλέουσιν.

Κεφ. ιε'.

Περὶ τ̃ νῦν Βαρβαρίας, κὴ πολιχνίων ἐν αὐτῇ χωρῶν παλαιῶν.

ΑΥτὰρ ὅπῃ Λιβύης πυμάτην γλωχῖνα κέκυθαι
Ἀγχῆ σκιάων, Μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης·
Φέζης ἔνθα πόλις, Μωροκκὶς δὲ πόλεθρον,
Δώματα Μαυριακῆ μέγα κρείοντος ἄνακτος·
Τοῖς δ' ἔπι δὴ, Νομάδων πάρος ἔσκεν ἀθέσφατα φῦλα·
Κείνων νῦν κρατέουσ' Ἀλγειρὴς ἐναετῆρες
Παῤῥαλίης, νησὶν πολυβένθεα δ' ὅρμον ἔχουσης,
Αὐτὰρ μὴ ναύτῃσιν ἐρημονόμοις Χριστοσεβέσσι.
Τοῖς δ' ἔπι, κληζομένων πρῶτ' Ἀφρῶν ἔθνεα φώτων·
Ἐνθάδε Καρχηδὼν πολυήρατον ἄμπεχεν ὅρμον,
Καρχηδὼν, ἣν μοῦσαι βοὴ μετρηθῆναι,

ANTIQUÆ AFRICÆ TABULA

HODIERNÆ AFRICÆ TABULA

Τὺς ἢ μὲτ' ἐξείης Φαυρύσιοι, ὧν ὅπὶ γαίη
Ἔνναιον Γαραμαντες ἀπείριτοι· ἀμφοτέρων ἢ
Γαίην νωῖ ἄνδρες Ζαάρης καλέυσιν ἔρημην·
Ἐξείης ἐιέμηντο πανύσατοι Αἰθιοπῆες,
Οἱ μὲ ὑὰρ ποταμὸν Νιγείτλω, οἱ δ' ὑὰρ ὄχθας
Νυβίυ, οἱ δὲ θ' ὑὰρ νότον ῥόον ὠκεανοῖο,
Οἱ δ' αὖθις κήλπε ὑὰρ ἀκτὴν Ἀρραβικηῖο,
Κληζόμυοι τετρατέρων Βλέμυες ἢ Ἐρεμβοὶ ἐπ' ἀνδρῶν,
Ἠδέ τε Τρωγλοδυτῶν Ἀραβων (φάτις) ὀκηεχαῶτες.
Ἀλλ' ἤτοι μὴ ἐπωνυμίας νωῖ ἔλλαχεν ἄλλας
Αἰθιόπων γαίη, δυσφώνυς ἐσὶ ὅπήρυς
Μάσαις, ἕινεκα πάσθ' ἐγὼ ἐκ ἀγορεύσομ' ἀπάσας,
Διοσατίας ἢ μύνας, Γυνείην ἠδ' Ἀβισίνλω.
Γύνειόν γε πέδον (χαριεσάτυ ἔνδα γενέθλη
Χρυσῆ) ὀκτέταται ὑπὸ Νιγείταο ῥέεθρον,
Ὅσσερ ἐς ὠκεανὸν πολλὴν ἀπερεύγεται ἄχνλν
Ἀμφοτέρωθεν, ἵνα χλωρὴ ἀναφαίνεται ἄκρη
Γερὸς δύσιν ἠπείριο Λιβυςίδος ἐχατόσσα·
Ὅσσερ ὅπὶ νότυ ἐχατιὰς τετρονένευκεν ἐς ἄλμλν
Τῆς ἀγαθῆς ναυτῆσιν ἀγακλυτὸς ἐλπὶς ἄκρη·
Αὐτὰρ Ἀβίσινοι τετανυσμῆοι ἀντολίηνδε,
Ἐνθάδ' ὑπωρείας σκιερῶν οἰκέσι κηλωνῶν·
Κεῖθεν ποταύτοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλυ,
Ὅς τ' ἄρ' ἐπ' Αἴγυπτον πολὺς ἔρπων ἐξ Ἀβισίνης,
Σῖριος ὑπ' Αἰθιόπων κέκληται, οἱ ἢ Συήνης
Ἐννάεται τρεφθέντι μετ' οὔνομα Νείλον ἔθεντο.

Κεφ. ιζ'.

Περὶ τ Αἰγύπτυ παλαιῆς κὴ σημερινῆς.

ΚΕΙθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμήν ἔνομα Νεῖλν
Ἐπὰ δίχα ζομάτων εἰλιγμήν εἰς ἄλα πίπτει,

Ὕδασι παίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτοιο.
Οὐ γὰρ τις ποταμῶν ὁναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
Οὔτ' ἰλὺν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν·
Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀμοιβαίων γένος ἀνδρῶν,
Οἱ πρῶτοι βιότοιο διεκρίναντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου,
Καὶ πορὸν ἰθυτάτης ὑπὸ αὐλακος ἁπλώσαντο·
Πρῶτοι ὑπ' ἀγεσμῆσι πόλον διεμετρήσαντο,
Θυμῷ φερωσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
Τῶν δέ κεν ἀνδήσαιμι καὶ ἄστεα γαίης,
Καὶ μορφώ· ἐπὶ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.
Οὐδὲ μὲν ἐν' ὀλίγῃ μέγας πέλει· ἀλλά τις ἄλλων
Εὔβοτος ὑλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα,
Ἑλκηθμὴ καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο Συήνης
Οὔρεσιν ἀμφοτέροισι παρισκοπέουσιν ἐρυμνὴ,
Τῶν μέσα καλλιρόοιο καταῤῥεῖαι ὕδατα Νείλου·
Καὶ τιὼ μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔναιον·
Ἣ μὲν ὅσοι Θήβην ἐρικυδέα ναιετάασκον,
Θήβην ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγαῶτες
Ἀντέλλοσαν ἐπὶ Ἠῶ παρὰ ζεστὸ Μέμνονι·
Ὅσσοι δ' ἐπὶ πόλιν μεσάτιον ἤπειρον ἔχεσκον·
Ἠδὲ ὅσσοι νοτερῆσιν ἐπ' ἠϊόνεσι θαλάσσης
Παῤῥαλίην ποτ' ἔναιον ἔσω Σεβεννίδος ἅλμης·
Ἐνθάδ' ὅσον πεδίον τέτανται Νείλοιο ῥεέθροις
Ζωδὲν, ὑπὸ πρεσβυτέρων ἀνδρώπων Δέλτα καλεῖτο·
Σχῆμα γὰρ οἱ τριγωνῆσιν ὅμοιον πλευρῆσι βέβηκεν,
Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεηπόδας, ἐς λίβα δ' ὀξύ.
Καὶ πόθι, χιζόμενος πρὶν σύρεται εἰς ἅλα Νείλος,
Μεμφίδος ἠλιβάτοις ποτὲ Πυραμίδεσιν ἀγαυῆς
Ἐσπέρκετο πόλις, Καιρὴ νῦν ἀγχόθι κείνης
Ναίεται ἡ μεγάλη, σταθερόπολίς τε Τυρικῆς οἴκης.

Ἀλ'

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ὅπῃ ζέφυρον, ἐνὶ Δελτίδι γαίῃ
Ἣν τέμψω· πρόπυσον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου·
Ἀγχόθι δὴ πόλις ἔξιν ἐΰκτιτος, εἰσέτι καὶ νῦν
Τένεδος Ἀλεξάνδρειο Μακηδονίοιο λαχοῦσα·
Ἔνθα Σινωπίτου Διὸς πύρος ἔσκε μέλαθρον
Χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον· ἐκ δὲν ἐκείνου
Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
Οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν· ἠχί περ ἄκραι
Φάνονται σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθείης.
Δελτίδος αὖθ' ἑτέρωθι, παρὲκ Κασιώτιδα πέτρην
Πηλῆος πολίεθρον ἐπώνυμον ἀγχιάλου τε
Ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι ἄνδρες ἔναιον.
Τοίη μὲν Λιβύης μορφή, τοσσίδε τε λαοί.

Κεφ. ιη'.

Περὶ τῆς τ' Ἀσίας ὅρων ἢ τερμάτων.

Ἐξείης δή τοι Ἀσίης μυθήσομαι εἶδος·
Εἶπον δ', ἄγλα μεσηρὲ ἐπ' ἠέλιον καταδύντα
Εὐρώπης Λιβύης τ' ἀποτέμνεται Ἀσίδα γαῖαν,
Ἥτις ἐπ' ἀμφοτέρωθεν ἔχει ἴσον νέατον ἴχνος·
Αὐτὰρ πρὸς βορέην πέλεται ὅρος εἰσέτ' ἄδηλος,
Κεῖθεν δ' ὠκεανοῖο ῥόος τόδε σῆμα τέτυκται,
Ἠῶός τε καὶ Ἰνδικὸς ἠελίοιο πρὸς αὐγάς,
Ἰνδικὸς αὖτις Ἐρυθραίου τε νότοιο πρὸς οἶμον.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ τ' Σκυθίας καὶ ἄλλων χωρῶν παλαιῶν ἐν τῇ νῦν Ταρταρείᾳ τῇ μεγάλῃ καλουμένῃ.

Νῦν γὰρ ἔδνεα πάντα διΐξομαι Ἀσίδος αἴης
(Ὑμεῖς δ', ὦ Μῶσαι, ἰθὺν τὸν ἴχνος ἄγοιτε.)
Ἤτοι

Ἦτοι μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμοντο
Αὐτοὶ Μαιῶται τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
Ἐσθλὸν Ἐνυαλίῳ γένος· Ἄρεος· ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐγένοντο,
Τῷ ποτε Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνδράποισι μίγησαν,
Πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν, ἀπόπροθι Θερμώδοντος·
Τέκνα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἔξεγένοντο,
Ὑλαῖον ναιετάοντες ἀπείρεσιον· ἧς ἀπὸ μέσσης
Συρέμβη Τάναϊς Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
Ὅς τε καὶ Εὐρώπῃσι ἀποτμήδην Ἀσίδος αἴης,
Ἐς δύσιν Εὐρώπῃ, ἐς δ' ἀγκὰς Ἀσίδα γαῖαν.
Σαυρομάται δ' ἐπέχουσιν ἐπαντίοι ἠγαθέοντες
Σινδοί, Κιμμέριοί τε, καὶ οἱ πέλας Εὐξείνοιο
Κερκέτιοι, Τορέαταί τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί,
Τῶν πυκ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίης Σιμόεντος
Γνοιαὶ νοσφίσαντο νόστοιό τε καὶ βορέαο,
Ἑσσόμενοι μετ' δῆριν Ἀρηιφάτῃ βασιλῆϊ.
Τοῖς δ' ἐπιναιετάουσιν ὁμήγυρον αἶαν ἔχοντες
Ἠνίοχοι, Ζυγοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
Ἐξείης Ῥᾶος καταπύρεται αἰπὺ ῥέεθρον·
Τῷ δήτοι πυγαὶ μὲν ὑπ' αἴῃ Εὐρωπείῃ
Τηλόθι μορμύρουσιν· ὁ δ' πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἐουσιμένους Σκῦθικῆσιν ὄπιτροχάει πεδίοισι,
Ἐς δ' ἅλα Κασπίην τροπόωσιν ἀθέσφατον ὕδωρ·
Τῷ μὲν τοῦ τροχὰς Σκυθικὰς γένος ἄσπετον ἀνδρῶν
Ἔπλετο, πρὶν ἐκ ἂν πάντ' ἐνόματ' ἔξενέποιμι.
Τοὺς δ' μέτ', ἀπολιπόνδε, πέρην κελάδοντος Ἀραξοῦ
Μασσάγεται ναίουσι, δυὼν ῥυπῆρες ὀϊστῶν,
Ἄνερες, οἷς μήτ' ὠμὸς ἐγὼ, μήτ' ὄφρις ἑταῖρος
Ἐμπελάσαι· μάλα γὰρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων·
Οὐ γὰρ σφιν σίτοιο μελίφρονος ἔπλετ' ἐδωδὴ,

Οὐδὲ

ANTIQUÆ ASIÆ TABULA

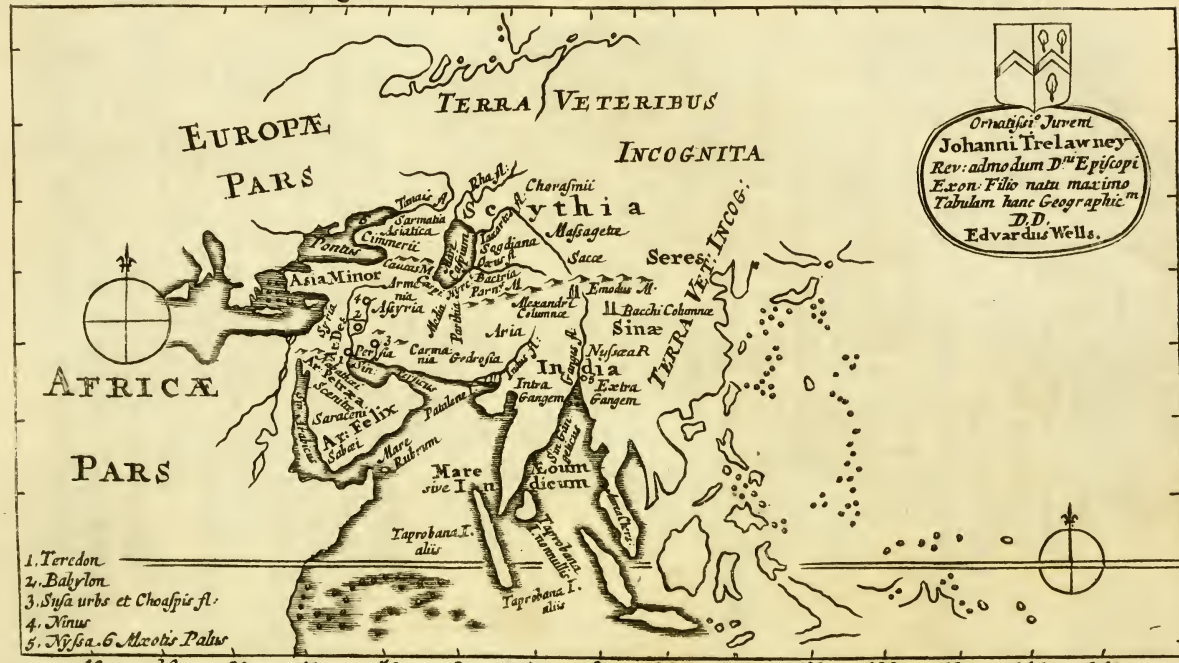

HODIERNÆ ASIÆ TABULA

Οὐδὲ μὲν ἔδλ᾽ οἶνΘ. μεταδήμΘ· ἀλλὰ γὺ ἵππων
Αἵματι μίσγοντες λύκων γάλα, δαῖτα τίθεντο·
Τοῖς δ᾽ ἔπι, ωερὸς βορέην, Χωεάσμοι· οἷς ἔπι γαῖα
Σαγδιάς, ἧς δχα μέσσον ἠλίσατλαι ἱεροῦ ὨξΘ.,
Ὅς τε λίπων Ἡμωδὸν ὄρος, μυ᾽ Καωίδα βάλλει.
Τὸν μέτ᾽, ὅπ ωεοχῆσιν Ἰαξάρταο νέμοντο
Τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μηκέτις ἄλλΘ. ἐλέγχει
Τοξοτὴς· ἐ γὺ σφι θέμις ἀνεμφλια βάλλειν·
Ἄλλοι ὃ Σκύθαι ἦσαν ἐπίτερμοι, οἵτε νέμοντο
Ἐχατιάς· ωρὸς ὃ σφι δυσήνεμΘ· ἐκτέταται χθὼν,
Χειμερίοις ἀνέμοισι λιλειμμένη ἠδὲ χαλάζαις.
Σκέτλιοι οἳ ωρὸς κεῖνον ἐνοίκια χῶρον ἔχυσιν·
Ἐξ ἀνέμων γὺ τοι ὁπόταν πλεῖσον κρύΘ. ἔλθῃ,
Ἢ ἵππυς θνήσκησιν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,
Ἠὲ καὶ ἡμόνας, ἢ ἀγεαύλων γένΘ. οἴων.
Οὐ ὃ μὲν δὴ αὐτοὶ κεν ἀπήμονες τελέθυιεν
Ἄνερες, οἳ κείνῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιεν,
Ἀλλὰ γὺ ἠλάσκυσιν ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
Χώρην εἰς ἑτέρην· λείπυσι ὃ γαῖαν ἀήταις
Χειμερίοις, οἳ τέ σφι κακὴ θύοντες ἀέλλη
Γαῖάν τε κλονέυσι καὶ οὔρεα πόλλ᾽ἐνεντα.
Ἀλλ᾽ ἤτοι Ἀσίης μὲν ὅσην Σκύθαι αἶαν ἔχεσκον,
Τοσσατίην νῶι Τάρταρει, ἔθνεα βάρβαρ᾽, ἔχυσι·
Τῶν δ᾽ ἔν Τάρταρίη μεγάλη κικλήσκεται ἄλη,
Ἐνθάδε τ᾽ Ἀχεακάνη πυμάτοισιν ἐφ᾽ ὕδασι Ῥάυ.

Κεφ. κ΄.

Περὶ ΚολχίδΘ., Ἀλβανίας, καὶ Ἰβηρίας, ἐκάστης ἐν τῇ νῦν Γεωργίᾳ κειμένης.

ΠΑΡ ὃ μοχὸν Πόντοιο, μυ᾽ χθόνα Τυνδαρίδάων,
Κόλχοι ἀμφενέμονλο, μετηλύδες Αἰγίπτοιο,

Καυκάσυ

Καυκάσιοι ἐγγὺς ἐόντες, ὃς Ὑρκάνιον πρὸς πόντον
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται· ἔνθά τε Φᾶσις,
Κιρκαίη τ' ἠῶνον ἐλισσόμενος πεδίοιο,
Εὐξείνῳ πτὶ χεῦμα θοὴν ἐπερεύγεται ἄκχλῃ,
Ἀρξάμενος πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.
Τῇδε πρὸς ἀντολίην βορέην τ' ἔπι κέκλιται ἰθμὸς,
Ἰθμὸς Καυκάσιός τε καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
Τῷ δ' ἐπιναιετάουσιν ἐωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,
Ἠδέ τε φῦλον ὄμβρον ἀρεμανέων Ἀλβανῶν.
Αὐτὰρ τὴν ἰθμὸν νῦν ναιετάουσι Γεωργοὶ,
Τηφλίδος πολίεθρον ἐρυμνὸν ἐν ἔρεσ' ἔχοντες.

Κεφ. κα'.

Περὶ τὴν πάλαι μικρὰν Ἀσίαν (ἣν νῦν λέγομεν Ἀνατολίαν ἢ Νατολίαν, χώρη οὖσα τῆς Ἀσιατικῆς Τυρκίας) καὶ ταπεινῶται πρὸς τὴν χώρην παρ' Εὔξεινον κειμένων.

Φράζεο δ' ὁπόσοι Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
Εὐξείνου πρὸς χεῖλος, ὑπλαδὸν ἔθνεα Πόντου,
Ἄχερι Θρηϊκίης σόμφος, τὸν δὴ Χαλκὶς ἄρυσα.
Βύζηρές τοι πρῶτα, καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων,
Μάκρωνες, φίλυρές τε, καὶ οἱ μόσυνας ἔχεσκον
Δυσμενέες· τοὶ δ' ἄγχι, πολύρρηνες Τιβαρηνοί.
Τοῖς δ' ἔπι, καὶ Χάλυβες συφελὴν καὶ ἀπήνεα γαῖαν
Ἔνναιον, μογεροῖς δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
Οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἀκμόσιν ἐσκάσι,
Οὔποτε παυόμενοι καμάτου καὶ οἰζύος αἰνῆς.
Τοῖς δ' ἔπι Καππαδόκης πρόχυσις χθονὸς ὀκλεΐσανθ'
Ἑνδ' Ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' ἔρεος Ἀρμενίοιο
Λευκὸν ὕδωρ προΐησιν ἐνυάλιος Θερμώδων,

Οἳ

ANTIQUÆ ASIÆ MINORIS &c. TABULA

Ὃς ποτ' ἀλωομβύην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπιλω,
Καὶ μιν ἀκηχεμβύην σφετέρῃ παρενάσατο χώρῃ,
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν· ὁ γὰρ φιλοπτόλεμος ἐρανὴς
Ἰχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν ὄκ ἐθέλουσαν·
Ἐκ τ' ἀγὰ πολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι·
Κεῖνθ' δ' ἂν ποταμῷο παρὲκ κρυμώδεας ὄχθας
Τέμνοις κρυσάλλῳ καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
Χειμερίω· δήεις δὲ καὶ ὑδατέεσσαν Ἰασσὶν.
Ἶρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Τῷ δ' ὑπομορμύρουσι ῥοαὶ Ἁλυος ποταμοῖο,
Ἑλκόμβυαι βορέωσθε, Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
Ἀρξάμβυαι τυπρῶτον ἀπ' ἔρεος Ἀρμενίοιο.
Παφλάζονες δ' ὑπὸ τοῖσιν, ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμοντο,
Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἐνθάδε μῦθος
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκόφωνον
Χερσὶν ἀνελκόμβυον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν ὑπὸ στομάτων βαλέειν σκαλωδέα χυλόν,
Τὸν ῥ' ἐδέξατο γαῖα, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
Ἄγχι δ' Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάεσκον·
Ῥήβας ἔνθ' ἐραδεινὸς ὑπερρίπτει ῥέεθρον,
Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ὑπὸ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
Τόσσοι ῥ' Πόντοιο παρακτῖται ἀνέρες ἦσαν·
Κεῖνα δέ τοι Σκυθίης παρολελεγμένα φῦλα πελάσσω.

Κεφ. κϐ'.

Περὶ λοιπῆς τ μικροτέρης Ἀσίας.

ΝΥΝ δ' αὖ βαιοτέρης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
Ὃς ῥά τε παρὸς νότον εἶσιν, ἐφ' Ἑλλήσποντον ὁδεύων,
Καὶ ποτὶ μηκύστου νότον ῥόον Αἰγαίοιο,

Μέσφ' ὑυτῆς Συρίης τε καὶ Ἀρμηνίοιο πεδίοιο.
Χαλκιδέες μὲν πρῶτα ναῖον τόμα γαίαν ἔναιον,
Οὖδας ἐς ἀντιπέρηα Βυζάντιον εἰσορόωντες.
Τοῖς δ' ἔπι Βέβρυκες, καὶ ἔρεα Μυσίδος αἴης,
Ἦχί περ ἱμερόεντα Κίου ῥοὴν ἐρέεθρα,
Τῆ ποτ' ὄπι ποροχῆσιν Ὕλαν ἥρπαξατο νύμφη,
Ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
Ἔνθεν ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐπέτρεχεν ἄσπετος ἀγκὼν
Βιοτέρης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖτο,
Εὐρυτέρη γεγαυῖα, παρ' ὕδασι Σαγγαρίοιο·
Ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσο,
Ἱππόβοτος λιπαρή τε· ποὸς ἑσπερίην δ' ἂν ἴδοιο
Τῇ ἑτέρῃ, ἣ κεῖτο καλὴ ζαθέης πόδας Ἴδης,
Ἠδὲ καὶ ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλουρῆσί ποτ' εἶχεν
Ἴλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων Ἡρώων,
Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Ξάνθῳ ἐπ' εὐρυ ῥέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι.
Τῇ ὅ μέτ' Αἰολίδος πεδαπέπταλο ἤθεα γαίης,
Αἰγαίης πρὸς χεῖλος, ὅπι νότον Ἑλλησπόντου.
Τῇ δ' ὁπηνίκα τάσσον ἀγαυῶν παῖδες Ἰώνων,
Ἀγχίαλοι γεγαῶτες, ὅπι χθονὸς, ἧς ἄχα μέσσης
Μαίανδρος λιπαρῆσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις,
Μιλήτῳ τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόρου Πριήνης·
Τάων ἀμφοτέρων γε βορηιοτέρην ἐσίδοιο
Παρ ἁλίην Ἔφεσον, μεγάλην πόλιν Ἰοχεαίρης.
Ἔνθα Θεῇ ποτε νηὸν Ἀμαζονίδες τετύκοντο
Πρέμνῳ ἐνὶ πτελέης, θαυμάσιον ἀνδράσι θαῦμα.
Μαιονίη δ' ὅπι τῆσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
(Κληζόμενοι ἕτερος Λυδοὶ χθόνα τήνδ' ἐνέμοντο)
Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι, τόθεν Πακτωλὸς ὀδεύων

Χρυσὸν

Χρυσὸν ὁμῶ δίναις (φάτις) ἑλκόμενον κελαρύζει.
Τῶ δ' ἂν ὅτι πλουρῆσι καθήμενον εἴαρος ὥρη
Κύκνων ἠσιόοις λιγυρὸν ὄπα, τοί τε κατ' ὕδωρ
Ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ὅτε ποίης·
Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι πλεθόωσιν,
Ἔξοχα δ' ἀμπεδίον Μαιάνδριον, ἔνθα Καΰστρε
Ἤυχα καχλάζοντος ἐπιῤῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
Περὶ δ' ἄλα κεκλιμένην Κᾶρες χθόνα ναιετάασκον,
Καὶ Λύκιοι ὅτι Ξάνθε εὐῤῥείτεω ἐχοῆσιν·
Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται ἄρεα Ταύρε,
Ὅς πάσης Ἀσίης μέσσον πέδον ἀμφιβέβηκεν,
Ἀρξάμενος γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι Ἰνδῶν·
Ἄλλοτε μὲν λοξός τε καὶ ἀγκύλος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἰχνεσιν ὀρθότερος· Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
Οὔνεκα ταυροφανής τε καὶ ὀξυκάρηνος ὁδεύει
Οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολύκλιτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἐκ τῶν ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,
Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ὅτι ῥιπὴ
Εὖρυ καὶ ζεφύροιο· τίς ἂν πάντ' ἐνόματ' εἴποι;
Οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ
Οὔνομ' ἔχει στομφάλιγγι· τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
Ἀνδράσιν, οἵ κεν χῶρον ὁμάρτιον οἴκον ἔθεντο.
Αὐτὰρ ὅτι Λυκίοις, Παμφύλων ἔπλετο γαῖα.
Τῶν δ' ὕπερ ἐς βορέην Πισιδέων πέδον· ἄγχι δὲ κείνων
Ἴδρεσιν ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι·
Ἠδ' ἐφύπερθε γένος Γαλατάων ἔδας ἔναιε.
Παμφύλοις μὲν δὴ, εἰς ἀγορὰς ἁλίοιο,
Ἔσκε πέδον Κιλίκων, ἵνα τ' ἐσήλυτο παρ' ἅλμυρα
Ταρσὸς ἐϋκτιμένη· τύνδι δή ποτε Πήγασος ἵππος
Ταρσὸν ἀφεὶς χώρῳ λίπεν ἔνομα, τῆμος ἀφ' ἵππου
Ἐς Διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης.

Κεῖνθι ὃ ἐν πεδίον τόδ' Ἀλήϊον, ἔ κ' νῶτα
Ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενον ἐνδιάασκε.
Αὐταὶ ἐπ' ἀντολίην Κιλίκων ῥέει ἔνδοθι γαίης
Κόλπος ἀπ' Ἀζηγνύς τε παραὶ ροδεν ἐπώνυμον Ἰσσε.
Ὅσση δ' ἐκ κείνε τέταται Αἴγαιον ἐς οἶδμα,
Εὐξείνε μεσηγὺ μεσοχθονίης τε θαλάσσης,
Τόσσην νῦν χθόνα Νατολίην διεφέμισαν ἄνδρες·
Βαιοτέρην δ' Ἀσίην διεφημίξαντο παλαιοί·
Ἔπλετο γὰρ μείζων ἡ κείνης ἐκτὸς ἐοῦσα.

Κεφ. κγ'.

Περὶ τ παλαιῆς Συρίας ἐν τῇ νῦν Τυρκίδι Ἀσιατικῇ κειμένης.

ΙΣΣΟΥ παρ κόλπον δ' εἰς ἀυγὰς ἠελίοιο,
Ἀμανὸν ὄρη πέζαν ἴδοί τις φεινὰ κελεύθων·
Ἄλλοι μὲν τε πύλας διεφημίξαντο Κιλίσσας,
Ἄλλοι δ' αὖ Συρίης ἐτέρωθι γὰρ ἐκπετάνυσο
Πρόσθεν ἑὸν Κιλίκων, Συρίης δ' ἐτέρωθι πόληες
Θινὸς ὑπὸ φρεπέης ὠξειμενίες· ἀμφὶ γὰρ ὅλκὸς
Ἐς δύσιν ἔφεσπαι πολιῆς ἁλός, ἄχει κολώνης
Οὔρεϊ ἀγχιάλοιο, βαθυκρήμνε Κασίοιο.
Πολλοὶ δὴ Συρίλλων ἐν ὄλβιοι ἄνδρες ἔναιον·
Οἱ μὲν πρὸς βορέην, μέσοι ἅλμης Εὐφρήτε τε,
Κληζόμενοι ἰδίως Σύριοι, ποτὲ ναιετάοντες
Ἀντίοχε πολίεθρον ἰδ' ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
Ἔνθα μέσσῳ ἔβρᾳ γαῖαν ὀρίζει ὑγρὸς Ὀρόντης.
Οἵ δέ τε νέρθ' ὑπὸ πόντῳ, ἐπωνυμίῃ Φοίνικες,
Τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς οἱ Ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
Οἳ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,

Πρῶτοι

Πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἀλιδίνεθ' ἐμνήσαντο,
Καὶ βαθυὼ ἠερίων ἄστρων πόρον ἐφράσαντο,
Οἳ Τύρον ὠγυγίην, καὶ Σίδονα ναιετάεσκον.
Κἄνθεν Ἰουδαίων ἄμον γένθ' ἁμφὶ ῥέεθρον
Κλειτὸν Ἰορδάνε, οἳ Γάζην ἀμφενέμοντο,
Ἠδ' Ἰόπην, καὶ ἠγαθέην πόλιν Ἱεροσολύμων,
Πολλὰ καὶ ἄλλα Παλαισίνης Συρίης πολίεθρα.
Αὐτὰρ ὅσ' ἰω γαίην τετανυσμένοι ἄλλυδις ἄλλοι
Μέσσην καὶ χθαμαλὴν Λιβάνε πρηῶνες ἔτυξαν,
Τοσσατίην κατὰ Συρίην διεφήμισαν ἄνδρες.

Κεφ. κδ'.

Περὶ τ' Ἀράβιας, παλαιῆς τε καὶ σημερινῆς.

ΗΤΟΙ μὲν Συρίηθεν, ἐπ' ἀντολίην τε νότον τε,
Φύη τρισσαίτιον Ἄραβες πέδον ἀμφινέμονται.
Ὅσσον δὲ Συρίης μεσογὺ καὶ Εὐφρήταο
Ἐκτέταται, ψαμάθων ὅσα πολλῶν ἔδην ἔρημον.
Ἠδ' ὀλίγοι χώρης ναέται τελέθουσιν ἐκείνης.
Αὐτὰρ ὑπαὶ νοτίῳ Συρίην καὶ ἐς μυχὰ κόλπε
Ἀράβιον ἰοῦ, πλυσαρέες ἀνέχουσι κολῶναι·
Οὕνεκα τ' Ἀράβιον μὲν πετρήεσσαν ἔνιασον.
Κἄνθεν δ' ὀλβίσσαν Ἄραβον παραμέκλιται αἶα,
Πολλὸν ἀνερχομένη, διοτὴ ζωθεῖσα θαλάσσῃ,
Περσίδι τ' Ἀράβιή τ', ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἑκάστη·
Ἀράβιη ζέφυρον, Περσὶς δ' εὖρον κελεύθου.
Γέζα δ' οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίηνδε
Κλύζετ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο.
Καί τ' τοι θέσιας μυθήσομαι· ἔξοχα δὲ μὲν
Πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.

Ἄλλο

Ἄλλο δέ τοι κῦ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλλαχ' ἐκείνη·
Αἰεὶ κηώεσσα θύοις, ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν
Ἡ θύη, ἢ σμύρνης, ἢ δύόδμυ καλάμβιο,
Ἢ κῦ θεσπεσίοιο πεπαινομένυ λιβάνοιο,
Ἣ κασίης· ἔτεον γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
Ζεὺς ἀυτὸν Διόνυσον ἐῢῤῥαφέϑ ϖηχῦ μηρῶ·
Τῷ κῦ γειναμένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
Μῆλα ϑ' κῦ τῆμϑ λασίοις ἐβαρύνετο μάλλοις
Ἐν νομῷ, ἀυτομάτοις ϑ' κατέῤῥεον ὕδασι λίμναι·
Ὄρνιθες δ' ἐτέρωϑεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
Ἦλθον, φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κηαμώμων.
Αὐταὺρ ὁ μὴ νεβρῖδα κατωμαδίην ἐτάνυσσε,
Κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔσεψεν ἐθείρας,
Ἀκροχάλιξ δ' οἴνῳ πλεκτὰς ἀνεσείσατο θύρσυς
Μειδιόων, κῦ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε.
Τἔνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρυραι,
Οὔρεα ϑ' χρυσῷ, ποταμοὶ δ' ἑτέρωϑι ϑυήλαις.
Αὐτοὶ δ' ἀναέται μάλα πόνα δῆμον ἔχυσι,
Χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
Ἀλλ' ἤτοι πρῶτοι μὲ ὑπ' αἰπέων κλιτὺν ὀρήων
Τοπερόϑεν ναίεσκον ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι·
Ἀγχί τε Σκηνῖται, Σαρακηνῶν τ' ἔϑνεα δεινῶν,
Ἐς νότον ἐξείης τε Σάβαι, γένϑ εὐκλεὲς ἀνδρῶν,
Ἠδ' ἔτι ὀλβίσην ϖειώσια φῦλα νέμοντο
Ἀῤῥαβίλω· ὅϑι νῦν ϖηχὰ κήλπον ὁμώνυμόν εἰσι
Μέκκη κῦ Μεδῖνη, ϖεῖπυσά γε δοιὰ πόληα·
Τῇ μὲ γὰρ τύμϑ Μαχμήτε, τῇ ϑ' γαιέθλη.

Κεφ. κε'.

Περὶ τ παλαιῆς Μεσοποταμίας, Ἀσσυρίας, Βαβυλωνίας ἢ Χαλδαίας, καὶ Ἀρμενίας, αἳ πᾶσαι ἐν τῇ νῦν Τυρκίδι Ἀσιατικῇ ταπλεῖσα ἔκειντο.

Αὐτὰρ ἐπ' ἀντολίῃσι Συρίης τε καὶ ἠμαθοέσσης
Ἀραβίης, αἰπὺς ῥόος ἔλκεται Εὐφρήταο,
Ὃς δήτοι ῥωῶτος μὲ ἀπ' ἔρεος Ἀρμενίοιο
Μακρὸς ὅπη νότον εἶσι, πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
Ἄντλῳ ἠελίοιο, μέσῳ Βαβυλῶνα περήσας,
Περσίδος εἰς ἁλὸς οἶδμα δολιχὸν ἀπερύγεται ἄχνῃ,
Ὑγατίης πεδίοιο Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
Τὸν δ' μέτ', εἰς ἀυγάς, ποταμῶν ὤκιστος ἁπάντων
Τίγρις ἐϋῤῥείτης φέρεται, ῥόον ἶσον ἐλαύνων,
Τόσσον ἄνευθεν ἰών, ὅσσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας
Ἰφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
Ἔστι δέ πις κατὰ μέσσα πολυχρόος ὕδασι λίμνη,
Οὔνομα Θωνῖτις, τ ἔλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
Δύνων πολλὸν ἔνερθε, πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀναχὼν
Ὀξύτερον ποσὶν κάτω ῥόον· ἐκ δ' ἂν ἐκείνης
Ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι δυώτερον ἄλλον ἴδοιο.
Ὅσσοι δ' Εὐφρήτεω καὶ Τίγρεος ἔνδοθι γαῖαν,
Τήνδε πολυκτίονες μέσσῳ ποταμῶν καλέσαντο.
Οὐ μὲν τοι κείνης γε νομὸς ὠνόσατο βέτης,
Οὐδ' ὅσις συρίγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων,
Μήλοις ἀγραύλοισιν ἑπέσπεται· ἐδὲ μὲν ὔλλῳ
Γαυλοίσιν φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν.
Τοίη ὅπη κείνης ἄρσις πέλει, ἐν μὲν ἀέζειν
Ποίῃ, ἐν ᾗ νομὲς εὐανθέας, ἐν ᾗ καὶ ἀνδρῶν
Φύτλῃ, καλλίσην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.

Ἔνθεν

Ἔνθεν δ' Ασσυρίων ἐρικύδεα φῦλα ναίουσι
Ἀμφενέμηλο πόλιν, μεγάλην τε καὶ εὐρυάγυιαν,
Ἣν ῥά τε παὶρ Τίγριν ποταμὸν ποτε κτίσσαιλο Νῖνος.
Πρὸς δ' νότον, Βαβυλὼν, ἱερὴ πόλις ἦν ῥά τε πᾶσιν
Τείχεσιν ἀρραγέεσσιν Σεμίραμις ἐξεφάνωσεν.
Αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλῃ μέγαν δόμον εἴσατο Βήλῳ,
Χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
Καὶ ῥ τοι πεδίον ἐξιώσιον· ἠΐ περ ἄστρων
Οὐρανίους Χαλδαῖοι ἐμετρήσαιλο κελεύθους.
Ἔνθά τε καὶ φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι,
Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαλκέστερον ἄλλο,
Ὕγρῆς Βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἣ τοι ἔχουσι
Φύεται ἐν ποταμοῖο ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ὅθι πνοιὴ βορέαο,
Ἠδ' ὑπὲρ Ἀσσυρίης, χθόνα πετρήεσσαν ἔχουσιν
Ἀνέρες Ἀρμένιοι, Εὐφρήτῃ ἀμφὶ ῥέεθρον·
Ἡ μὲν ἐπ' ἀντολίην ποτέρου κικλήσκεται μείζων,
Μικροτέρη δ' ἑτέρη ποταμὸς ὅθι δυσμὴν ἵκανει.

Κεφ. κϛ'.

Περὶ τῆς νῦν Τυρκίας Ἀσιατικῆς.

Ἀλλ' ὅσσοι μέσσον ποταμῶν πέδον, Ἀρμενίην τε,
Βαιοτέρην τ' Ἀσίην, Συρίης τε πόληας ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσσοι χῶρον Βαβυλῶνος ναιετάουσι,
Τόσσοι νῦν μεγάλῳ Τυρκέων πάσσονται ἄνακτι·
Οὕνεκ' ἐπωνυμίῃ γε μὴ τῶνδ' ἄλλα πάντων
Ἄνθρωποι Τύρκην Ἀσιήτιδα κικλήσκουσιν.
Ἐνθάδε βαιοτέρης Ἀσίης δυτικὴν ὑπὲρ ἀκτὴν
Σμύρνα, καὶ ἐπειρὴ Συρίης ὅθι σὺν θαλάσσης
Παρ' μυχὸν ἀρκτῶον, πόλις ἔξοχον Ἀλεξανδρείας,

Ἣ

Ἦ ῥά τε Σκανδηρὼν ναύτῃσιν ἐπώνυμός ἐστιν.
Ἐξείης μ' ἥνδε μεσήπειρον τελέσασιν
Ἀλέππη τε, Δαμασκῶ τ' ὠγύγιον πολίεθρον.
Τόσσα μὲν ἐν Ἀσίῃ νῦν Τύρκαι ἄσχε ἔχουσιν
Εἵνεκεν ἐμπορίης ὠδίπυσα μετ' Εὐρώπαιοις.
Αὐτὰρ ὑπὸ Συρίην ὠδὲ Τίγρηθ' ἅπαντον ὅλκῳ
Βάννη, καὶ Μοσύλη, ἰδὲ Βαγδατὶς, ὑψαρίη τε
Βασσώρη, τάδε Τυρκὶς ἔρκεϊ ἐρυμνὰ πρὸς αὐγάς.

Κεφ. κζ'.

Περὶ Ὑρκανίων, Κασπίων, Μήδων, Περσῶν παλαιῶν, καὶ ἄλλων λαῶν ἐν τῇ νῦν Περσίδι πάλαι κεκμηώντων.

ΕΞείης τέταται Περσῶν ἕδος ἀντολίηνδε.
Ἐνθά ποτ' Ὑρκάνιοι καὶ Κάσπιοι ἀμφενέμοντο
Παρ νοτίῳ πλευρῷ ἅλμης, ἣ τέρενα ἔλδεται
Ἀμφότερον· δὴ τοῖσι ὃ Βάκτροι ἀντολίωσδε
Ἔρυσαν χώρῳ κνημοῖς ὕπο Παρνησσοῖο.
Πρὸς ὃ νότον ναίεσκον ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ὀκριόωντες
Αἰήταο θύγατρος, ἀμύμονος ἡρώϊνης.
Εὖτε γὰρ Ἀκταίοιο πρὸς ῥόον Ἰλισσοῖο
Φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ χόλῳ Πανδιονίδαο,
Αἰδοῖ μὴ χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς ὃ βάθειαν,
Πλαζομένη κτ' φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
Οὐ μὴν ἑκὰς Κόλχων· Κόλχων γὰρ μὲν αἶαν ἱκέσθης
Οὔ οἱ ἔλυ· μῆνιν γὰρ ἔδεισάτο πατρός.
Τένεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι,
Χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὴν ἐπ' αὐτὰς
Πέτρας, αἳ φύσιν ἀφεγγέα ναρκιόωσιν,
Οἱ δ' ἑκὰς ὀφ λαοῖσι γενασμένοι ἀμμιγῆσι,

Πώεα καλὰ νέμοντες, ἄδην βεβριθότα μάλλοις,
Τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι, ἄχρι πυλάων
Κασπιάδων, αἵτ' εἰσὶ βαθυνομέας ὑπὸ πέτρας,
Κληῖδες γαίης Ἀσιητίδος· ἦχι κέλευθος
Ἐκτέταται ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν,
Ἣ μὲν ἐς Ὑρκανίην, ἡ δ' ἔρεα Περσίδος αἴης.
Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων
Γάρδοι ναιετάεσκον ἀρηΐοι, ἀγκυλότοξοι,
Παντοίῃ πολεμηῖδι δαήμονες· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Αὔλακι ἕπποι δύνοντο δρηχίζοντες ἀρούρας,
Οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἅλα τμήγεσκον ἐρέτμοις,
Οὐδὲ νομῷ φέρβοντο βοῶν γένος· ἀλλ' ὅ γε νέδλης
Νηπιάχοις τύξοισι καὶ ἱππασίῃσι μέλοντο.
Αἰεὶ δ' ἠχέεσκον ἀνὰ χθόνα δῆπος ἀκόντων,
Ἢ βελέων· πάντῃ δὲ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
Θυιόντων· ἐν δὲ σφι θέμις δόρπιος πάσασθαι,
Πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλύναι·
Φέρβονίο δ' ἄγρῃσι δορυκτήτῳ βιοτοῖο.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας,
Αὐσονίης βασιλῆος ἐπεπρήθυνεν ἀκωκή.
Τὴς ὅ μέτ', ὠγυγίων Περσῶν πατρώϊον ἕδας,
Οἱ μὲν Ἀσίης βασιλεύταλον ἔθνος ἔχεσκον,
Μῆτοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
Ὁππότε Μηονίην καὶ Σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
Χρύσεά τοι κείνων μὲν ὑπὸ χροὶ τύχεα φώτων,
Χρύσεα δ' ἀΐσσοντο ὑπὸ στομάτεσσι χαλινά,
Χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα·
Τόσσος γὰρ σφιν ὄλβος ἀπείρητος. ἀλλά τοι εἶπε
Ὠγυγίη μεγάλοισι παρ' ἑρμῆς ἔρεσι Περσὶς
Κασπιάδων πολέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
Ἑλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτερίτης.

Καὶ

Καὶ τὴν μὲ πόλεες ποταμοὶ ῥεῖπαίνυσι,
Τῇ κὴ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμβυοι ῥεοχῇσιν.
Οὔνομα δὴ κείνων ῥεοφερέστερον ἔσκε Χόασπις,
Ἄλλος τ' Εὐλαῖος, ῥόδα τε ῥείων χθόνα Σουσῶν.
Τῶ δ' ἂν ὅπι πλευρῇσιν ἴδοις εὔωπον Ἀχάτην,
Κέμβυον οἷα κύλινδρον ὅπι χθονός· ὃν ῥ' ἀπὸ πέτρης
Χειμερίη ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
Καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτεμμοι ἀλλήλοισιν.
Ἐξείης ῥόδα χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο
Καρμανοὶ ναίουσιν, ὑπ' ἠελίῳ ἀνίοντι,
Περσίδος ἐκ ἀπάνευθε δρακάνδικα γαῖαν ἔχοντες,
Οἱ μὲ ὑπερφίαλοι, τοὶ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται.
Τῶνδε ῥεχὸς ἀντολίην Γεδρωσοὶ, ἠδ' Ἀριανοὶ
Οὐ χθόνα ναιετάοντες ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
Ψάμμῳ πεπλῆσθαι, ἰδὲ ῥώπεσι δάσειαν.
Ἀλλ' ἔμπης ζωῇσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
Ἄλλον γὰρ σφιν ὄλβον ἀκήρασον αἶα κομίζει.
Γάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
Χρυσείης κυάνης τε καλὴν πλάκα σαπφείριο,
Τῆς ἀποτεμνόμβυοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
Τόσσοις νῦν Περσῶν βασιλεὺς λαοῖσιν ἀνάσσει,
Κλειτὴς Ἰσπαχάνης πάλιν ἠπειρώτιδα ναίων·
Περσικά τ' ἓν πάντα πελελεγμβία φῦλα καλεῦνται.

Κεφ. κή'.

Περὶ τ εἰς ἀναζολὴν Ἰνδικῆς γῆς, παλαιῆς τε κὴ σημερινῆς.

ΠΡΟΣ δ' αὐγὰς, Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπαται αἶα,
Ἣν ῥά τ' ἀνερχόμβυοι μακάρων ὅπι ἔργα κὴ ἀνδρῶν,
Ἠέλιος πρώτησιν ὑπαφλέγει ἀκτίνεσσιν.
(Ἔστι γὰρ ἄλλο πέδον ναιόντων ἐς δύσιν Ἰνδῶν)

Κείνης ἐναέται μὲ ὑπὸ χεροὰ πιανέουσι,
Θεσπέσιον λιπόωντες, ἐειδομένας δ' ὑακίνθῳ
Ριοτάτας φορέουσιν ὅπι κεφαλῆφιν ἐθείρας.
Τῶν δ' οἱ μὲ χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
Ψάμμον ἐϋγναμπτῇσι λαχαίνοντες μαλακῇσιν·
Οἱ δ' ἰσοὺς ὑφόωσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
Ἀργυφέους περιθέντας ὑποξύουσιν ὀδόντας.
Ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ὅπι τορβολῆσιν ἀναύρων
Ἢ πυ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
Μαρμαίροντ', ἢ χλωρὸν διαυγάζουσαν ἴασπιν,
Ἢ ἠ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου,
Καὶ γλυκερῷ ἀμέθυσον ὑπήερα πορφυρέουσαν.
Παντοῖον γὰ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
Ἀενάοις ποταμοῖσι καταῤῥυτὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις,
Ἄλλοθι μὲν γὰ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὖτε
Ὕλαι πλεθόωσιν ἐρυθραίῃ καλάμῃσι.
Ἀλλὰ πὰρ ἑσπέριον ποταμὸς καταδύεται ὕδωρ
Ἰνδὸς ἐῢῤῥείτης, ὃς γαίῃ τένομ' ἔθηκεν,
Ἠδὲ τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης,
Λαβρόπολον ῥόον ὠκὺ ὅπι νότον ὀρθὸν ἐλαύνων,
Ἀρξάμενος παπρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠμερόεντος.
Πολλὰ δέ οἱ σώματ' ἔστι μέσην δ' ὅπιδέδρομε νῆσον,
Νῆσον, τὴν κίκλησκον ὅπιχθόνιοι Παταλήνην.
Ἰνδῶν δὴ γαῖαν Γάγδης πέσος ἄνδιχα τέμνει,
Τὴν μέν τοι ποταμὸς ἐντὸς, τὴν δ' ἐκτὸς ἔασιν.
Οὐδὲ μὲ εἰς γαίης, διτλὸς δέ τε ῥυσμὸς ἐκάστης·
Ἀμφοτέρη γὰ ὅπι πνοιὴν βορέαο τέτυκται
Ἠπειρῶτις, ἰὼ ἀμφοτέρη μάλα πρὸς νότον ἕρπει
Εἰς ἅλμην, χερρονήσῳ ἐναλιγκίη εἰδομένη.
Ἠπείρῳ βασιλεὺς μὲν ἀνάσσει, ἔνομα Μωδλ,

Ἐσ'

Ἠδ' ὅτε μὲν Δέλλην ἐναίει, ἠδ' ὅτε δ' Ἀγεσαν.
Ἐς δύσιν ἐσπερίη πέταται ἐπὶ χερσονήσῳ
Ἀκτὴ Μαλαβαρίς, Κορομανδελὶς ἠδὲ παρ' αὐγάς·
Ἦχι περ' Ἀγγλιακοῖο Γεωργῦ πυργὸς ἐρυμνός.
Αὐτὰρ Βεγγαλικῆ κόλπε ἑτέρωθεν, ἐφ' ἡ
Ἐν χερσονήσῳ φῶτες, τοὶ Πῆγυ νέμονται,
Οἵ τε Σίαν ναίουσι, Μαλάκκην τ' ἐχατόωσαν,
Ἄλλα τ' ἀφνειῶν μάλα φώτων ἔθνεα πολλά.
Κεῖνθι γὰ ἀσπασίη πέλεται χρυσοῖο γενέθλη,
Τῷ ποτε χρυσείη κικλήσκετο χερσόνησος.
Ἔστι δέ τις πρόσθεν ποταμὸς ἐφ' ὕδασι Γάγγης
Χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερός, ὃν ποτε Βάκχος
Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλάσσοντο μὲν ἄβραὶ
Ληναίων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς τ' ὄφιν ἔγχος
Θύρσοι μαιμώωντο, καὶ ἐς ἀειρημα δρακόντων,
Ζωστῆρές τ' ἕλικές τε πολυγναμπτης ἐλίνοιο,
Τῆμος ὅτ' ἀφραδίῃσι Θεῶν ἀτίμησαν ἑορτάς.
Τὴνεκα Νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον.
Κοσμῷ δ' ἐσήσαντο σὺν ὑάσιν ὄργια πάντα.
Αὐτὸν δ', ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν,
Ἡμαθὴν ὀρέων ὄφρ' ἐπιβῆναι φῆμις ἐνίσπει.
Ἔνθα δύο σήλας στήσας ὑπὲρ πέρματα γαίης,
Καγχαλόων μετ' ἐκεῖνα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο.
Οὐδ' ἀπάνευθ' ἔστησεν Ἀλέξανδρος δύο σήλας,
Νίκη ὅταν Μακεδὼν ποσὶ ἕσπετο μέχρι καὶ Ἰνδῶν.

Κεφ. κϑ'.

Περὶ τῶν Σινῶν καὶ Σήρων ἐν τῇ νῦν Χίνῃ πάλαι καλουμένων.

ΑΛΛΑ πέρην Ἰνδῶν ἠδ' ἠελίοιο πρὸς αὐγάς,
Αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, Ἀσίης πρόσθε πέρειος
Γαίης ἐναίει πυμάτην τόδε μέρμερον ἔθνος
Χινάων,

Χινάων, οἵτ' ὠγυγίων (φάτις) ἐκγεγάασι
Σινάων· κεῖνοι γάρ τ' ὠυτόθι ναιετάοντες
Χίνης σημερινῆς χῶρον νοτιώτερον εἶχον.
Ἀλλὰ βορειότερον χῶρον (καλέυσι Καταίην,
Ἐνθάδε Πηκῖνος ἐρικύδεος ἔξι πόλεθρον)
Βόσκοντο πρότερον τάδε ἔθνεα βάρβαρα Σήρων.
Τοίη μὲ μορφὴ Ἀσίης ἐν ἔθνεα τόσα.
Ὁσσάτιον δ' ὑπὲρ Χίνην τετανυσμένον ἔδας
Εἰς βορέην, τόσσον ἄγνωστον πάρος, εἰσέτι καὶ νῦν,
Ἀνδράσιν Εὐρωπείοις· οὕνεκα πάμπαν ἄδηλον
Ἡ Ἀσίη μὲ πόντον ἐπὶ ῥιπλὴν βορέαο
Οὖρον ἔχει, ἢ ἐκτέταται Ἀμερίδος ἄχρις
Ἠπείρου, ἧς νῦν τι ἐγὼ μυθήσομαι εἶδος.

Κεφ. λ'.

Περὶ τῆ Ἀμερικῆς ἢ τῆ ἐπὶ δύσιν Ἰνδικῆς γῆς.

Ἀμερικὴν ἰθμὸς διατέμνεται ἄνδιχα γαίην
Στεινός, ἐν νοτίῳ πόντῳ μέσος ἠδὲ βορείῳ,
Ὃν ῥά τε καὶ Δαρεινὸν ἐπωνυμίην ἐνέπουσι.
Τῆ δ' ὕπερ, Ἀμερικὴ τετανυσμένη ἔξι βορείη,
Νέρθε ἧ τε, νοτίη ἐρέω ταπρῶτα βορείην.
Ἀμφ' ἀκτὰς βορεήιδας, Ὑδσονίῳ ἐπὶ κόλπῳ,
Ἔνθα νέη πέπαται Καμβρὶς, νέη ἔνθα Βρετανίς·
Ἐξείης Φραγκῶν πεδίον νέον ἐκτετάνυσται,
Ἀμφὶς ἐυῤῥέεται Κανάδι αἰπὺ ῥέεθρον·
Οὕνεκά μιν δ' ἑτέρως γαίην καλέυσι Κανάδιν·
Ἔνθάδ' ὑπὸ ποταμὸν Κηβεκκίδος ἔξι πόλεθρον.
Κεῖθεν ὑπὸ ῥηγμῖνα βορειάδος ἀμφιτελίτης,
Ἀγγλῶν μακρὰ νότιδε νέμονται ἔκγονοι ἀνδρῶν·
Οἳ μὲ ναιετάουσι νέης λιπαρὸν πέδον Ἀγγλης,

Ἔνθάδ'

AMERICÆ SEPTENTRIONALIS TABULA

AMERICÆ AUSTRALIS TABULA

Ἐνθάδ' ὑπερφίλιον Βοσωνίδ Θ. ὄξὶ πόλεθρον.
Οἱ δέ τε χῶρον, ἰδὲ πόλιν Ἠθερέικιο νέοιο·
Οἱ ὃ νέης πέδον ἀμφότερον ναίυσιν Ἱέρσης·
Οἱ δέ τε κὴ Πέννε γαίην πάρΘ. ὑλήσαν,
Ἐνθάδ' ἐὐκτίμενον Φιλαδελφίας πολίεθρον.
Οἱ δ' αὖδις πεδίον κὴ ἐπώνυμον ἄχυ Μαρίας.
Οἱ δέ τε παρθενικῆς τύδ' ἐπώνυμον ἔδας ἀνάσσης,
Ἐνθάδ' ἐπωνυμίω Ἰακώβε ὄξὶ πόλεθρον·
Οἱ δέ τ' ὀπίκλησιν Καρόλε πέδον ἠδὲ πόλεθρον,
Ἀγγλιακῶν ὑπὸρ ἠπείριο πανύσατοι ἀνδρῶν.
Ἐξείης γαίη ωβαπέπλαται ἀνθεμόεσσα
Ἐς νότον, ἠχὶ περ ἀγχίαλΘ. δόμΘ. Αὐγυσίνου.
Κεῖθεν δ' ἐς ζέφυρόν τε κὴ ἐς λίβα Μεξικὸν ἔδας,
Διττὸν, κὴ διθάλαττον ἐὸν, ωρότερω τεταύυσαι·
Ἀρκτῷον καλέυσι νέον, νότιον ὃ παλαιόν·
(Ἀμφοτέρωσε πόλεθρον ὁμώνυμον ἐσήεκται)
Ἠδὲ τὸ μὲν χρυσόν τε φέρει κὴ ἄργυρον, αἴη
Ἀφνειή. τὸ ὃ λυπρὸν, ἰδ' ἑδετέριο γλυέπλιω
Ἀμπέχει, ἓ ὕπερ ἄγνωστον πέδον Ἰνδοὶ ἔχυσι.
Μεξίδα δ' ἀμφοτέρην Ἰσπανοὶ ναιετάυσι,
Ναὶ μὰ κὴ νοτίης ἈμερρίδΘ. ἄσπετον ἔδας.
Ἧς χῶρας σοιχηδὸν ἐγὼ μυθήσομ' ἁπάσας.
Πρῶτα μὲν ὀκτέταλαι πέδον ἠπειρώτιδΘ. αἴης,
Ἐνθάδε τοὶ ζέφυρον Παναμης πολίεθρον ἐρυμνόν,
Στεινοτάτη ὀνὶ γαίη, ὁμωνύμυ ἐς μυχὰ κόλπυ·
Τῇ δ' ἔπι, Πηρυβίη, ἀφνειότατον πέδον Ἰνδῶν·
Ἀργύρυ ἀσπεσίην γὸ ἔχει χρυσῦ τε γενέθλιω,
Ἐνθάδε κὴ Λίμης εὐναιόμβυον πολίεθρον.
ΧίλιΘ. ἐξείης γαίη σκιερῆς ἐνὶ βήσσης
ἈνδιΘ. ἠλιβάτυ, πολυπίδακος ἔνθα κὴ ἔνθα,
Ὄς ῥά τε νοσφίζει Χῖλιν ΜαγαλανίδΘ. αἴης

Καὶ

Καὶ Παφλαγμάνης, ἑτέρωθεν ἐς εὖρον ἐόσης
Ἀμφοτέρης· ἡ μὲ Μαγαλανικὴ ἐς νότον ἔρπει
Πορθμὸ Θ. ἄχρις ἔσης, ἡ δ' αὖ Παφλαγὰς ὑπερθεν
Ἄσπετον ἀμφὶ ῥέεθρον ἐϋῤῥείτε Παφλαγύε,
Ὅν τε καὶ ἀργύρεον ποταμὸν διεφήμισαν ἄνδρες.
Ἐνθάδε γὰρ τ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Οἱ πρῶτοι κρίναντο κατ' Εὐρωπήτιδα γαῖαν
Ἄργυρον Ἀμαζονικὸν· ἀτὰρ καὶ ὑπερθεν ὀπιθεῖ
Γαίη Βασιλίη, τὴν Πορτύγαλλοι ἔχυσιν
Αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ· τὴν δ' ἔνδοθι γαῖαν ἔασαν
Ἰνδῶν βάρβαρα φῦλα νέμονται· ἀτὰρ ἔπειτα
Ὁλκὴν ἐϋῤῥείτε ποταμὸς ἐκδιναιετάουσιν
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες, ἀρειμανέες (φάτις) ἄμφω,
Οὕνεκ' Ἀμαζονίδων ποταμὸν τε καλεῦσι καὶ ὕδας.
Τοῖο δ' Ἀμερικῶν ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων.

Κεφ. λα'.

Περὶ τῶν νήσων, καὶ ταπρῶτα τῶν Εὐρωπείων.

ΝΥΝ δήτοι νήσων ἐρέω πόρον, ὅν βορέαο
Ἀρχόμενο Θ. γαίης κατεναντίον Εὐρωπείης.
Ἐνθάδε πρωτίστη, Νορβηγίδ Θ. ἀντὶ ἀρέρης,
Νῆσο Θ. ἀπειρεσίη ἀναφαίνεται, ἥς περὶ γαῖαν
Πηγετὸν αἰὲν ἴδοι τις ὑπαὶ κρυμῷο παγίνλα·
(Κεἰν τόδι ἀέναον φλεγέθει πῦρ ἔρεθ Θ. Ἥκλης)
Πηγετῷ ἔν γαίην ἄνδρες διεφημίξαντο.
Νῆσοι ἣ πρωτέρωσε Βρετανίδες εἰσὶ νότοιδε,
Διοσῶν τοι μέγεθος πρεσβήιον· ἡ μὲν ἐπ' ἠῶ
Κλήζεται Ἀλβίων, ἡ δὲ πρὸς δυσμὴν Ἰέρνη.
Εὐρυτέρῳ μηκύτι Ἀλβίονα (τένεκα καὶ νιν
Τὴν μεγάλην ἐ καλεῦσι Βρετανίδα) ναιετάουσι

Φῦλ

INSULARUM BRITANNICARUM TABULA

1. Mona altera hodie Angleſey I.
2. Vectis hodie Wight I.
3. Sarnia I. hodie Garnſey
4. Caſarea I. hodie Jarſey

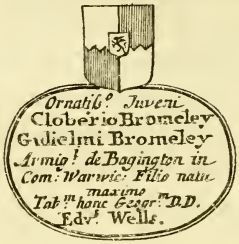

Schetlandia I
olim Thule
Camdeno

60

Orcades I.

Inſulæ Occi:
dentales olim
Ebudes

MAGNA QUE ET Scotia

OCEANUS

GERMA:
NICUS

Edinburown olim
Alata Caſtra

55

OC: OCCIDENTALIS

Ierne
sive
Dublinium
olim Eblana

Hiber:
nia

Mare Hibernicum

Mona I.

Cambria

BRITANNIA OLIM ALBION

Anglia

Londinum
Thameſis fl:

Fretum Britannicum
hodie Duvreſe

Belerium Pr.
hodie Lands end

Silures I. quæ et
Caſſiterides nonnullæ
hodie Sillæ I.

Darnonium Prom.
hodie Lizard Point

OC: BRITANNICUS hodie
CHAN 3 4 NEL

THE

GALLIÆ
sive
FRANCIÆ PARS

50

10 5 0

Πρὸς βορέην Σκῶποι, ζέφυρον Καμβρεῖ, νότον Ἀγλοί·
Ἀγλιακὴ ἐνὶ χώρῃ ὑπὲρ Ταμίσαο ῥέεθρον
Ἄασεν, ἠδ' ὑναιόμβυον, ἢ ἐΰκτιτον ἄστυ
Λόνδινον περίπυστον, ἐμῆ μέγας οἶκος ἄνακτος,
Ἔστιν ἐνὶ Σκωτίῃ Ἠδενβύργιε πολίεθρον,
Ἔνθά ποτ' Αὐσονίοιο φατὴ πέδον ἔσκε περωτοῦ.
Ἦλ' ὑπὲρ ἠῶην ῥηγμῖν Ἰβερνίδος αἴης
Δυβλινίη εὐναιομβύη πόλις ἐσήλυκται,
Ἣν τέ περ Ἐβλάνιοι οἱ πρόσθεν ἐφημίξαντο.
Κεῖναί τοι μέγεθος πρεσβώσαι, ἐδὲ τις ἄλλη
Νήσοις ἐν πάσῃσι Βρεταννίσιν ἰσοφαρίζει.
Νῶϊ νᾶϊδας ὅμως ἐρέω, αἳ φέρτεραί εἰσιν.
Ἤτοι μὲν Σκωτίηθεν ὑπὲρ βορέαο πέτρας
Ὀρκάδες εἰσὶν ἀπείρονοι· ὧν ὕπερ αὖθι ἢ ἄλλην
Νησιάδων σίχ' ἂν ἀθρήσειας, τῶνδε μεγίστην
Νῶϊ Σχέτλην ἐνέπουσιν, ὅτι πρότερον ἀνθρώπων
Κληζομένην Θέλλω, τάδε ὕστατα πείρατα γαίης·
(Οὐ γὰρ ὀδὸν προτέρωσε βορειάδος ἀμφιτρέπτης
Ἕλληνες νήεσσι διέτμαγον, ἐδὲ Λατῖνοι)
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτον,
Ἡμαθ' ὁμῶς ἢ νύκτας ἀειφανὲς ὀκνέχυλαι πῦρ·
Λοξοτέρῃ γὰρ τῆμος ὑπερφέρεται φορφάλυγι,
Ἀκτίνων ἰθεῖαν ὅτε κλίσιν ἐρχομένων,
Μέσφ' ὅτε κυανέης νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
Ἐξείης ἂν ἴδοις ἐπαμβώνας ἐς δύσιν, ἄλλον
Νησιάδων ὁλκὸν, Σκωτίης κατεναντίον ἀκτῆς
Ἑσπερίης· τῷ ἢ νῶϊ ἔσπεραι ἔνορμα νῆσοι
Κληζονται, τὰς ἦ πρότεροι ὀκάλεσαν Ἐβήδας.
Ἐξείης ἂν ἴδοις ἐπαμβώνας ἐς λίβα διοσὰς
Νήσους, ἑσπερίης κατεναντίον Ἀγλίδος αἴης·
Τάων ἀμφοτέρων πρότεροι διεφημίξαντο

Μώνην, ἀλλὰ μίη τόδε νῦῶ λάχεν ἔνομα νῆσος,
Ἄλλην δὲ καλέυσ' Ἀγλαῶν ἔδος ἔνδοθι Καμβρῶν.
Τὰς ὃ μέτ' ἐξείης, ἀντικρὺ Βολιερίδος ἄκρης,
(Ἣν τέ περ ἐννάεται καλέυσι τὰ πείρατα γαίης)
Νῆσοι Σειλίρων, ὅθι καστερὸν γενέθλη,
Τῷ καστερίδας διεφημίξαντο παλαιοί.
Πολλὰ μάλ' ἐξείης, εἰς αὐγὰς ἠελίοιο,
Δαμνονίλω ὑπὸρ ἄκρην (λιὼ ναῦται ἐνέπυσι
Λιζάρδλω) νοτίων προπέρωθε φαείνει Ἀγλαῶν
Οὐίκτις· ἢ νέρθε μάλ', ἀγχόθι Φεαγκίδος αἴης,
Σαρνὶς, Καισαρέη τε, φαείνουσαι δύο νῆσοι·
Τὴν μὲν νῦῶ κλείυσιν Ἱέρσιλω, τὴν δέ τε Γάρνσιλω.
Ἄγχι ὃ, νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
Ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ναμνιτάων,
Ὀργύμεναι τελέσαντο κρυφίην νόμῳ ἱερὰ Βάκχῳ,
Στειλάμεναι κιοσσὸν μελαμφύλλοιο κερύμβοις,
Ἐννυχίαι· παλαιὸς ὃ λιγύθροος ὦρτο δέπος.
Οὐχ οὕτω Θρῄκες ἐπ' ἠόσιν Ἀφρονδυο
Βιστονίδες φώνησαν ἐείδερμον Εἰασιώτιν·
Οὐδ' οὕτω σιὼ παισὶ μελανδίνιω ἀνὰ Γάγγιν
Ἰνδοὶ κῶμον ἄγεσκον ἐείδρεμέτῃ Διονύσῳ·
Ὡς κεῖνον κρυόεσσαν ἀνδυάσαντο γυναῖκες·
Τῶν ὃ Καλιὼ νῆσον Φεαγκὶ ἐνέπυσι μεγίστην.
Ἐξείης ἕτερος, κατεναντία Πορτυγαλλων,
Ὅλκὸς νησιάδων Ἀζωρεὺς ἐφημίξαντο.
Ἐξείης προπέρωθεν ὑφεσπερίων σταλάων,
Νῆσος ἐπ' ἀμφιρύτης, κλειτὴ πόλις ἔσκε Γάδειρα·
Ἐνθάδε Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐννάεσκον,
Ἀζόρθυοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα.
Καὶ τὰ μὲ ναετῆρες, ὅτι προτέρων ἀνθρώπων
Κληζομένην Κοτινῆσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.

Κεφ. λϑ'

Κεφ. λϛ'.

Περὶ νήσων Εὐρωπέων ἐν μεσογαίῃ θαλάσσῃ κειμένων.

Ἡ Γακληείη ἐξείης ἔνδοθι πορθμοῦ,
Ἀντίον αἰγιαλοῦ Ἰσπανικοῦ ἔβδομος.
Τὴν δ' Ὑβικιλὼ ἄνδρες νωῒ ἔνομα κικλήσκουσιν.
Κεῖθεν διαπρὸ Βαλεαρίδες ἀγχόθι κεῖνται,
Ἃς πρότεροι ἕτερος Γυμνήτιδας ὑδάξαντο·
Ἡ μὲν νωῒ μείζων, ἡ δ' ἀνδράσιν ἔνομα μείων.
Τῆς νωῒ Ἀγγλιακῶν μέγ' ἄναξ κάρτιστος ἀνάσσει·
Ἐνθάδε Μαονίη πολυήρατον ἀμπέχει ὄρμηθ.
Τὰς ᾗ μέτ' ἐκτέταται Σαρδὼ, ᾗ ἀγχόθι Κύρνος,
Ἣν ῥά τε Κορσίδα φῶτες ὀπιχθόνιοι καλέουσιν.
Ὕλῃ δ' ἀμφιλαφὴς οὔτις τόσον ὄσσον ἐκείνη.
Τὴν ᾗ μέτ', Αἰόλου εἰσὶ πρόδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Αἰόλου Ἱπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
Αἰόλου, ὃς θνητοὶ μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
Κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσαμόων τε.
Ἑπτὰ δέ οἱ ταίγ' εἰσὶν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι Γλωσσαί.
Οὔνεκα μέσσον ἔχουσι πρόπλοον ἀμφιέλικτον.
Ἄλλοι δ' αὖ ᾗ πρόσθεν ἐφήμισαν Ἡφαίστοιο
Νησάδας· ἢ νωῒ Λιπαρὴ προφερεστάτη ἔβδη,
Οὔνεκα πᾶσαι ξυνῇ ἐπωνυμίῃ Λιπαρηναί.
Τετρακὶς δ' ὅσσην, ὁσσαὶ πέδον Αὐσονιήων,
Ἐκτέταται, πλουρῆσιν ὅσῃ τρίσιν ἐσκύα·
Ἄκρα δέ οἱ Πάχυνός τε, Γελωρίς τε, Λιλύβη τε.
Ἀλλ' ἤτοι Λιλύβη μὲ ὅσῃ ῥιπὶ ζεφύροιο
Εἰσανέχει, Πάχυνός τε πρὸς ἀυγὰς, ἀυτὰρ ἐπ' ἄρκτους
Ἠνεμόεσσα Γελωρὶς, ἐς Αὐσονίην ὀρόωσα.
Νῆσον παρ μέσσῃσι Αἴτνη δόμος Ἡφαίστοιο.
Κείνης δ' αὖ μεσηγὺ ᾗ Αὐσονίτιδος αἶης,

Στεινοπόπη μακρῇσι ῥεμβρέμεται σιλάδεσσιν
Ἄλμη, Ἀονίῃ (φῆμις) τμηθεῖσα σιδήρῳ,
(Ἀνέρες ἰῷ Σικελῷ ποτε πορθμίδα φημίξαντο,
Νῶϊ δέ τε Μεσσήνῃ) ὁλοὴ ναυτῆσι κέλευθος.
Ἔνθα Σκύλλης πέτρα, ἠδ' ἔνθα Χαρύβδιος ἄχνη.
Ἔνθεν ἐσαὶ Σικελὸν Μελίτη πέδον ἐσπερχῆαι.
Ἀλλ' ὁπότ' Ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτερίτης
Εἰσελάσεις ὅθι νηὸς, Ἰηπυγίην ὅθι γαῖαν,
Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
Ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
Ὁππότε τειλίσσων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰάπύγων
Ἧς ἀλόχου βελῆσι κακόφρονος Αἰγιάλειης.
Ἐξείης ὄ, πόρου πρὸς ἀυγὰς Ἰονίοιο,
Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἀσπετος ὁλκὸς,
Τάς ποτε Κόλχαν ἰὼν ἀπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
Ἰχνια μαστεύοντες ἀλήτου Αἰήτεω.
Ἐξείης ὅθι τῆσι, Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
Πρὸς ὄ νότον, μετ' ὄρυμα Κεραύνια νηὶ θεόσδε
Νῆσοί κεν φαίνοιντο πεφαισμένον Ἀμβρακιήων,
Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο·
Κείνην νῦν Κόρφυν ναῦται διεφημίξαντο.
Ἀγχόθι δ' Λευκὰς, τ' Μαυρίδα νῦν ἐπέπυσται.
Τῇ δ' ἔπι, Νηρικίης Ἰθάκης ἔδος ἐσπερχῆαι,
Νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἔρπων
Δίης ἀργυρέης Ἀχελωΐδος ἀμφὶς ἐλίσσει·
Τὰς πρότεροι κίκλησκον Ἐχινάδας· ἦσιν ὁμέρων
Ἔσπεται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πολίεθρα.
Ἀγχὶ Ζάκυνθον ἴδοις, καλέουσι δ' ἑ Ζαντίδα ναῦται.
Μακρὰ μάλ' ἐξείης, ἀντικρὺ Λακωνίδος ἄκης,
Αἰγίλιά τ', ἠδὲ Κύθηρα, Κεριγόνα νῦν ἑ καλεῦσιν.
Ἐξείης τετάνυσται ἐς ἀυγὰς ἠελίοιο
Κρήτη τιμήεσσα. Διὸς μεγάλοιο τιθήνη,

Πολλὴ

Πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος· ἧς ὕπερ Ἴδη,
Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα·
Τὴν μὲν ἐπωνυμίην νῦν Κάνδιαν ἠυδάξαντο.
Τῆς μὲν πρὸς βορέην, Αἰγαίη δὴ θαλάσσῃ,
Ἐντὸς ἔχυσ' ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων σίγα νήσων,
Ὅσσον θ' ἁπὶ ϛεινωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης,
Σηστὸς ὅπη καὶ Ἀβυδος ἐναντίον ὅρμῳ ἔδεντο.
Εὐρώπης αἱ μὲν, λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς
Ὁρμῶνθ' ἑξείης· Ἀσίης δ' ὅπη δέξια κεῖνται,
Μήκηος ἐπ' ἀρκτῴοιο τιτανόμβυαι βορέαο.
Εὐρώπης Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνη τελέθουσι,
Πρόσθεν Σουνιάδος κορυφῆς, πέλας Ἀττίδος ἀκτῆς.
Ἑξείης ἐπὶ τῆσιν Ἀβαντιὰς ἔπλετο Μακρὶς,
Ἣν τε καὶ Εὔβοιαν πρότεροι διεφημίξαντο·
Αὐτὰρ νῦν Νεγρωποντὶς κικλήσκεται ἄλλως.
Ἑξείης Σκῦρός τε καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος,
Ἔνθεν καὶ Λῆμνος κεναὸν πέδον Ἡφαίστοιο
Γέπαλαι, ὠγυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτή.
Ἴμβρος, Θρηϊκίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστυ.
Τόσσαι δ' Εὐρώπης νῆσοι περιφερέσσαί εἰσι.

Κεφ. λγ'.

Περὶ τῆς Ἀσιατικῶν νήσων.

ΝΥΝ δήτοι νήσους Ἀσίηθεν ἐξενέποιμι,
Ἀρχόμενος τοπρῶτον ἀπ' Αἰγαίοιο πόρῳο.
Αἱ δ' Ἀσίης πρώτιστα ἔασιν λάχνῃ, ἀμφὶς ἰοῦσαι
Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα Κυκλάδες ἔσχον.
Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χρυσὸς ἀνάγκην ἔπασαι,
Ἀρχομένῃ γλυκερῆς νέον ἔαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθεγγος ἀηδών.

Νῆσοι

Νῆσοι δ' ἐξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν,
Οἷον ὅτ' ἀγνεφέλοιο διὰ νέρθε αἰθέρα,
Ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμβύσῃ βορέαο.
Ταῖς δ' ἔπι νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· Ἰκαρος ἔνθα,
Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίς θ' ἔδρανον Ἥρης,
Καὶ Χίος ἠλιβάτῳ Πελληναίῳ ὑπὸ πέζαν.
Κεῖθεν δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται ἔρεα νήσων,
Λέσβός τ' εὐρυχόρειο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
Ἐκτὸς δ' Αἰγαίου, Κάρων κατεναντίον αἴης,
Θεσσείη Ῥόδος ἔξιν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν·
Κείνης μεσσατίη καὶ Κρήτης Κάρπαθός ἔξιν,
Ἣν ῥά τε νῶϊ ναῦται Σκαρπαντίδα φημίξαντο.
Τὰς ᾗ μέτ', ἀντολίηνδε, Χελιδόνιαι γεγάασι
Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρηίδος ἔνθεν ἄκρης·
Κύπρος δ' εἰς ἀυγὰς Παμφυλίης ἔνδοθι κόλπου
Κλύζετ', ἐπήρατον ἄξυ Διωναίης Ἀφροδίτης·
Ἄγχι ᾗ Φοινίκης Ἀράδος πυμάτῳ ἐνὶ πόντῳ.
Τοσσάτιαι Ἀσίης νῆσοι εἰς ἕσπερον ἅλμην
Εἰνὶ μεσοχθονίῃ· ἑτέρωθεν δ' ἀντολίῃσιν
Ἄλλαι ἀπειρέσιοι παισάων ἕκαται εἰσι
Λιχάδων νησῖδες ἀθέσφατοι· ἦσιν ἔπ' αὖθις
Ἐς ζόφον, ἀρκτῴης Χίνης ἀντίκρυ κέονται
Νῆσοι Ἰηπονίων Μεάκλω πίλιν ἐναιόντων.
Ἔστι δέ τις νοτίης Χίνης πέλας, ἔνομα Καλή.
Τῆς δ' ὑπένερθε Φιλιππίνας νησῖδας ἔχουσιν
Ἱσπανοί· κείνων περιφερέστατη ἔξὶ Μάνιλλα,
Ἣν τέ περ ἄνθρωποι ἑτέρως κλείουσι Λυκώνιν·
Διοσπολιέθρα δ' ἐντὸς ὁμώνυμ' ἔασι.
Τῇς δ' ἔπι νησίδων πύρ θ' ἅσπετόν ἔξι Μολύκκαν,
Ἀμβοίνη τε, Γιλωλίς τ', ἠδὲ Κελεβιὰς αἴη.
Πρὸς ζόφον ἐξείης Βόρνης περιώσιον ἔδας.

Ἠδ'

Ἠδ' Ἰάβης νήσω πόλις, ἣν ναίουσι Βαταυοί.
Τῆς δ' ὕπερ ἐς βορέην Σκυθικὰς ἐκτέταται χθών.
Κεῖθεν δ' ἐς ζέφυρον, νοτίης ὑπερπέρι θ' ἡλιόνης,
Ἣ ῥά θ' ὑφεσσείης χερρόνησος ὅπι πέζαν
Ἠφόων Ἰνδῶν ἐνὶ γαίῃ εἰς ἅλα νεύει,
Κηλονίλω ἂν ἴδοις νῆσον, τιλὼ φῆμις ἐνίσσει
Ταπροβάνλω κληίζεσθαι ὅπι πρότερον ἀνθρώπων,
Μήτερα Ταπροβάνλω Ἀσιηγενέων ἐληφάντων,
Ἧς ὕπερ, ἐρεμνίῃσιν ἀειρόμενοι πτερύγεσσι,
Δινεῦνται κύκλον ἐν αἰθέρι κάρκινοι αἴθων.
Ταπροβάνλω δ' ἄλλοι ἐθέλουσι Συμήτερα νῆσον·
Ἄλλοι δ' αὖ ἢ Μαλδιβίην, μίαν ἄσετον οὖσαν
Τοπρῶτον νῆσον, τιλὼ κύματα μακρὰ θαλάσσης
Ῥῆξε λίαν, ἢ ἀπειρεσίας νηῦδας ἔθηκεν.
Ἀμφὶ ἧ κήτεά ἐστιν, Ἐρυθραίῳ βοτὰ πόντῳ,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶ δ' ὑπὲρ ἄκρων
Τέτρηχεν νώτων πρεσβήκετος ὀλκὸς ἀκάνθης.
Δυσμενέων τοι παῖδες, ἑλιαστόμενοι πρὸς πόντον,
Κέντροις ἀντάσειαν ἀλώμενοι· ἐκ γὰρ ἐρωὴ,
Λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται.
Πολλάκι δ' ἂν ἢ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηῦς.
Κεῖνα καταβρώξειε περάατα· τοῖς γὰρ ἀλίτροις
Εἰν ἁλὶ ἢ γαίῃ κακὰ δήκατο μυρία δαίμων.
Ἔστι δέ τοι πρότερον, Καρμανίης ἔκτοθεν ἄκρης,
Ἠδὲ ἢ ἀγχιπόρου Ὁρμυζίης ἔκτοθε πρῆμνῆς,
Ὠγυγίης· ἔνθου τε τύμβος Ἐρυθραίῳ βασιλῆος.
Ἐκ τ' δ' ἂν περάσειας ὅπι στόμα Περσίδος ἅλμης,
Ὁρμηθεὶς βορέω δὲ, ἢ Ἰκαρον εἰσαφίκοιο·
Ἰκαρον ἀναλίλω, ὅθι Ταυροπόλοιο Θεοῖο
Βωμὸν κνισσήεντες ἀδεύκεα κάπνον ἔχεσκον.
Τόσσαι μὲν νῆσοι πρὸς περέσσαται Ἀσίδος αἴης.

Κεφ. λδ'.

Κεφ. λδ'.

Περὶ τῆς Λιβυκῶν νήσων.

ΚΕΙθεν δ' Ἀῤῥαβικῆ Λιβυῆτις παῤ ὅρμα κόλπε
Νῆσος Ζωγρότερόν μιν ναύται νῦν ἐπέφασι,
Ἀλλὰ Διοσκέρλῳ διεφημίξαντο παλαιοί.
Κεῖται ἐξείης Μαδαγάσκαρος ἄπωτον ἔδας,
Ἣν τε Μενουθιάδα πρότεροι διεφήμισαν ἄνδρες.
Πολλὰ μάλ' ἐξείης, ἀγαθῆς ὑπὸ ἐλπίδος ἄκρης,
Τηλόθεν ἐκ Λιβύης, Ἑλένης νησῖδα νέμονται
Ἄγγλοί. τῇ δ' ἔπι διαπρὸ ἐκ ἐγγὺς ἔασι·
Ἣ μὲ Ματθαίοιο παρώνυμος, ἡ δέ τε Θωμᾶ
Οὐκ ἐκὰς ἀγκαλέῃ ἰσημερινὴ ὑπὸ γραμμῇ.
Ἔνθεν δ' ἐς βορέην, χλωρῆς κατεναντίον ἄκρης,
Νησιάδων πέπαται μέγας ὁλκὸς, ἐπώνυμος ἄκρης·
Γοργάδας οἱ πρότεροι καλέσαντό μιν ἐσπερίδας τε·
Ἐξείης Καναριάδες νησῖδες ἔασι,
Τῶν ναέτας πρότεροι εὐδαίμονας ὑδάξαντο.
Τὰς ὅ μέτ' ὄρνι Μάδηρα, παλαιοῖς ἀνδράσιν ἄλλως
Κληζομένη (φῆμις) Κέρνη, ἄλλως δ' Ἐρύθεια.
Τόσσαι δὴ νῆσοι Λιβυήπιδες εἰσι φέρεσαι.

Κεφ. λε'.

Περὶ τῆς Ἀμερικανίδων νήσων.

ΝΥΝ δ' Ἀτλαντιακῆ εὐρὺν ῥόον ὠκεανοῖο
Μακρὰ σὺ νηῒ ταμών, ἐς Ἀμερρίδα γαῖαν ἱκοιο·
Ἐνθάδ' ὅπῃ πρόχοῃσιν ἐϋῤῥέηται Κανάδη,
Νῆσον ἀπειρεσίην νέον εὑρόντ' ἔκγονοι ἀνδρῶν
Εὐρωπαίων, πέδον ἰχθύεσσιν ἐρανόν.
Ὠρύεται γάρ τ' ἀμφὶ μάλ' ἰχθυόεσσα θάλασσα.

Γφ

Ἐς νότον ἐξείης Βερμυδιάδων πόρῳ ἔξι
Νησιάδων, ἃς κὴ Σομμηλίδας ὑδάξαντο.
Ἐξείης πεδίῳ χαπεναντίον ἀνθεμόεντι,
Λύκκιον Βαλάμη τε πέλονται· ὑπαὶρ ἔνερθεν
Ἀμπέχει Ἱσπανοῖς ὅρμῳ Κύβη ἔξοχον ἄλλων,
Ἡδὲ Ἱακωβείη ὅρμῳ βασιλήϊον Ἀγγλοῖς.
Τάων δ' εἰς ἀυγὰς Ἱσπανιόλη τετάνυσται,
Καὶ Βορικὴ λιμένι Ἱσπανοῖς ἀφνειὸν ἔχουσα.
Κεῖθεν νησιάδων πόρῳ ἄσπετῳ ἀντολίηνδε,
Τὰς μὲν ἐπίκλησιν Καριββίδας ὑδάξαντο·
(Κάνας γὰρ πρότερον Κάριββαι ἀμφενέμοντο
Ἰνδοὶ, ἀγχιγύην νῶϊ ἠπειρώτιδα γαίην
Ναιετάοντες, ὑπὲρ νοτίης Ἀμερρίδος ἀκτῆς.)
Ἠχί τε Βαρβαδὼς, Ἀντιγὼν, Μοντσεραΐνη,
Χριστοφερίς τε, Νεβὶς δ', ἃς Ἀγγλοὶ ἔχουσιν ἀπάσας.
Ἔστι δ' Μαρτινίη, Γαδαλούπη τ', ἠδὲα Φραγκῶν.
Ἔνθεν ἂν Ἀμερικῆς νοτίης ὅτι πέζαν ἴδοιο
Ἄλλας νησιάδας, τῇ γε προφερεστάτη ἔστιν
Οὔνομα Γαῖα πυρὸς, Μαγαλανίδῳ ἀντία γαίης·
Ἐξείης ποτὶ δυσμὰς, Ἀμερρίδῳ ἄγχι βορείης
Νῆσος ἐπωνυμίην Καλιφορνιὰς ἐκτετάνυσται,
Νήσων πασάων, ἰῷ φημίζουσι μεγίστην.
Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος ὠκεανοῖο
Εὐρυτέρας· ἕτεραι δέ τ' ἀπειρέσιαι γεγάασιν,
Αἱ μὲν ἐν Ἀμερικοῖς πολυβένθεϊ οἴδματι πόντου,
Αἱ δέ τ' ὅτι προχοῇσι Λιβυστίδι ἀμφιτείνης,
Αἱ δ' Ἀσίης, αἱ δ' αὖτε περὶ κλίσιν Εὐρωπέην.
Ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείρεσιοι, αἱ μὲν ὑπ' ἀνδρῶν
Ναιόμεναι, κὴ νηυσὶν ἐπήετον ὅρμον ἔχουσαι·
Αἱ δ' βαθύκρημνοί τε κὴ ὀ ναύτῃσιν ἔτοιμαι·
Τῶν ὀ ῥηΐδιον μοι ἐνίσπειν ἔνορμα πασῶν.

Κεφ. λς'.

Ἐπίλογος.

Τοσοι μὴ κτ' γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασι·
Ἄλλοι δ' ἔνθα κ᾽ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
Μυρίοι, οὓς ἐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
Θνητὸς ἐών· μοῦνοι δ᾽ Θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
Αὐτοὶ γὰρ κ᾽ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο,
Καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
Αὐτοὶ δ᾽ ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,
Ἄστρα δ᾽ζακρείαντες, ἐκλήρωσαντο δ᾽ ἑκάστῳ
Μοῖραν ἔχειν πάντοιο κ᾽ ἠπείροιο βαθείης·
Τῷ ῥα κ᾽ ἀλλοίῳ ῥυσμῷ φύσιν ἔλλαχ᾽ ἑκάστη·
Ἡ μὲν γὰρ λιθικὴ τε κ᾽ ἀργινόεσσα τέτυκται,
Ἡ δ᾽ κελαινοτέρη, ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφήν·
Ἄλλαι δ᾽ ἀλλοῖαι· τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεύς.
Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.

Ὑμεῖς δ᾽ Ἠπειροί τε, κ᾽ ἐν ἁλὶ χαίρετε Νῆσοι,
Ὑδατό τ᾽ Ὠκεανοῖο, δ᾽ ἱερὰ Χεύματα πάντα,
Καὶ Ποταμοὶ, Κρῆναί τε, κ᾽ Οὔρεα βησσήεντα·
Ἤδη γὰρ πάσης μὴ ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
Ἤδη δ᾽ ἠπείρων σκολιὸν τόρον· ἀλλά μοι ὔμνων
Αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιον εἴη ἀμοιβή.

NOTÆ.

NOTÆ.

v. 2. ΑΚΡΙΤΑ] διὰ τὸ πλῆθος ἀδιαχώρετα, uti explicat vetus Scholiastes, quem pressis vestigiis secutus est *H. Stephanus* in interpretatione sua, reddens vocem ad hunc modum: [*quæ præ multitudine vix discerni possunt.*]

v. 6. Ἤπειρον] Quasi dixeris ἀπειρον γῆν, hoc est, *terram interminatam.* Sic apud Latinos *Continens* dicitur, quasi terra in amplissimum tractum longe lateque *continuata*, & quæ idcirco plurimas regiones ambitu suo *continet.*

v. 8. νῆσος] Sic *Insula* Latine dicitur, quasi terra *in salo*, sive mari. Quamvis enim de Continentibus idem sit verum, tamen de iis idem haud tam plane constat.

v. 10. Ὠγυγίη τε, νέη τε] Prior dicitur *Ogygia*, hoc est, *Antiqua*, (omnia enim antiqua ab Ogyge Rege antiquissimo vocari solita sunt Ogygia) quia antiquis Græcis & Latinis cognita: posterior dicitur *Nova*, quia veteribus istis incognita, & haud ita pridem (quantum scimus) ab Europæis primo detecta, nempe circa exitum centuriæ 14tæ.

v. 14. Ἀμερικὴ] Ab *Americo Vespusio Florentino*, uno ex iis qui primi Europæorum (quantum novimus) ad Continentem hanc navigârunt.

ἑσπερίων ἔθος Ἰνδῶν] *India* dicitur, quia huic & Indiæ olim cognitæ simile ac pene idem soli ingenium, maxime respectu auri argentique, quibus utraque abundat: *Occidentalis* autem cognominatur, quia nobis Europæis ad *Occidentem* sita est; quemadmodum India Asiatica cognominari solet *Orientalis*, quia nobis ad *Orientem* sita.

v. 17. Εὐρυτέρῃ] Recte monet *Pappius*, eumque secutus *Hillus*, Dionysium terram ad ortum & occasum εὐρυτέρῃ dicere, non ut Latitudo Longitudini opponitur, sed ut Generalem quandam majoris extensionis Notionem præ se fert: quo sensu & alibi vocem usurpat Periegetes, speciatim v. 114.

v. 19. Εὐρώπῃ, &c.] Maxime probabilis videtur sententia Eratosthenis. Nimirum ea nomina, quibus tres veterum Continentes denotantur, particularibus regionibus primo imposita esse, & inde singula ad universam suam Continentem progressu temporis extensa. Sic *Europæ* nomen primo parti *Thraciæ* (seu *Macedoniæ Thraciæ*) proprium fuit: *Asiæ* nomen *Mæoniæ* sive *Lydiæ* parti juxta Caystrum fluvium: *Libyæ* nomen, *Libyæ proprie dictæ* Ægypto vicinæ; uti & *Africæ* nomen, *Africæ proprie dictæ*: ubi

notandum insuper, quod, ut *Libya proprie dicta* ex adverso *Græciæ* sita esset, sic *Africa proprie dicta* ex adverso *Italiæ* sive *Siciliæ*. Unde tota ista Continens *Græcis* frequentius appellatur *Libya*, *Latinis* frequentius *Africa*.

v. 21. Ἀγιωσον] Quamvis utraque Continens, tam *Borealis* quam *Australis*, cognominari soleat *Incognita*, quia minus aut potius nihildum cognita, si littora quædam excipias : tamen utriusque varios tractus maritimos Nautæ variè denominant. Sic *Groenlandia* & *Spitzberga* sunt binæ partes Continentis Borealis ; *Nova Guinea*, *Nova Hollandia*, & *Nova Zelandia* habentur totidem partes Continentis Australis.

v. 28. ἀκαμάτε] Oceanus dicitur ἀκάματος ob fluxum & refluxum æstus, quibus indesinenter agitatur.

v. 32. πεπηγότατε κρόνιόντε] Sic Plinius mare Septentrionale *congelatum* & *Cronium* dici testatur, & à Cimbris *Morimarusa*, quod eorum lingua *Mare Mortuum* significat. Et *mortuum* quidem metaphorice dictum est quia frigidum & congelatum, ideoque pigrum & immotum, cum calor & motus in animalibus præcipua sunt vitæ indicia ; unde aqua perenne fluens *viva* dicitur, *Donec me flumine vivo abluero* — Virg. Æn. 2. Ob eandem etiam causam *Cronium* hoc mare dictum censet Eustathius, scilicet à Κρόνος *Saturnus*, qui ab Astrologis frigidus Planeta, & frigidis præesse judicatur ; & cum tardi sit motus, pigris etiam rebus præsidere jure censeatur.

v. 34. ξηράδιον δ'] Nempe ob longam hujusce maris distantiam ab Ecliptica seu Solis cursu.

v. 37. Ἀτλαντικὸς] Nempe ab *Atlante* vicino Africæ monte.

v. 52. κόλπες] Κόλπος Græcis, uti & *sinus* Latinis, metaphorice dicitur cavus terræ recessus, in quem mare se *insinuat*, (quod innuitur hisce verbis— Ἐνδοδι βάλλων Ἐς χθόνα—sic enim legendum videtur, non ut in editionibus Dionysii εἰς ἅλα.) Heic quidem, ut frequenter alibi apud Auctores, Mare ipsum in sinum terræ receptum κόλπος *sinus* dicitur.

v. 59. μεσοχθονίην] Idem hoc mare à Dionysio dicitur *Hesperium* sive *Occiduum*, tum quod ex Oceano *Occiduo* prodeat, tum quod cæteris finibus magnis sibi cognitis *occidentalius* sit.

v. 62. Κωδανὸν] Nempe ab Insula *Codanonia* in eo sita, seu potius ab incolis ejus *Codanis* : *Balticum* vero mare hodie dici videtur à *Baltia*, terra ad Boream vicina, & quæ aliis dicitur *Scandinavia*.

v. 67. Γαγγιτικὸς] Ita à Veteribus dictus, quia *Ganges* in eum influit. Hodie *Bengalicus* sinus dicitur à vicina terra cognomini.

v. 72. Ὑδσόπον] Tam sinus hic quam fretum cognomine (*Fretum*

tum autem dicitur anguſtæ fauces, per quas ut plurimum mare in ſinum immittitur) ita appellatur ab *Hudſonio* Anglo, qui utrumque primus detexit. Sub nomine autem ſinûs *Hudſonii* heic intelligo omne illud mare, quod ultra fretum *Hudſonium* intra *Novam Britanniam* & *Cambriam* recipitur, & diſtingui ſolet in ſinum *Hudſonium proprie dictum*, ſinum *Battinium*, alioſque minoris notæ.

v. 75. λίμνη] Inter *lacum* & *ſinum* à Geographis ſtatuitur hoc diſcrimen, quod *ſinus* è mari *aperte* prodeat, *non* item *lacus*.

v. 76. Καασίη] Mare hoc appellatur tam *Caſpium* quam *Hyrcanum*, à duobus populis cognominibus Meridionale ejus littus olim accolentibus.

v. 82. σῆλαι] De hiſce columnis Herculeis variæ ſunt opiniones. Manifeſtum eſt (uti obſervat *Hillus*) Dionyſium montes duos intelligere, quorum alter in Hiſpania ſitus, *Calpe* pleriſque dicitur, Dionyſio autem *Alibe* (v. 336. Perieg. Dionyſ.) alter in Mauritania, qui *Abyla* vel *Abenna* dicitur. Hoſce montes Herculem divulſiſſe fabulantur veteres, quod Hercules Tyrius ad Gades coloniam ducens, per fretum hoc primus navigavit. Cum vero montes iſti nihil habeant columnis ſimile, probabile cenſet Strabo Herculem columnas veras ibidem erexiſſe, tanquam finis Mundi, & expeditionem ſuarum notas; & licet tempus ipſas deleverit, nomen in locis, ubi quondam fuerint, remanſiſſe. Videantur aliæ de Columnis hiſce opiniones apud Strab. lib. 3.

v. 87. Πορθμὸς] De freto, conſule notas ad v. 72.

Γαδειρικὸν] Nempe ob vicinam Inſulam *Gadira* Græcis, *Gades* Latinis dictam. Fretum item *Herculeum* dictum eſt ob cauſam in nota ad v. 82. memoratam.

v. 90. Ἄσεος, ἔ] Nempe juxta Articulos Pacis nuper initæ & confectæ apud *Ultrajectum Batavorum*, vulgò *Utrecht*, inter Anglos (ſive Britannos) & Hiſpanos.

v. 94. Γαλάτης] Qui Romanis *Galli*, Græcis Γαλάται, ſua autem lingua (teſte Cæſare) *Celtæ* dicti ſunt; quo etiam nomine tam Græcis quam Latinis non raro appellantur.

v. 95. Μαυσαλικὸν] Sæpius etiam appellatur hodie alio nomine *Mare Provinciæ*, nempe à vicina hodiernæ Franciæ regione, quæ Romanis olim emphaticè *Provincia* dicta eſt, quod nomen etiamnum retinet.

v. 100. Κύρνον] Quæ Κύρνος Græcis, Latinis (uti & ſuis incolis, teſte Dionyſ.) dicebatur *Corſica*, quod nomen etiamnum in uſu eſt.

v. 102. Τυρσηνικὸς] Mare *Tyrrhenicum* ſive *Tuſcum* alio nomine

mine dici solebat *mare Inferum*, nempe respectu Italiæ.

v. 104. Σικελῷ ῥόῳ Ἀδριὰς] De propriis maris *Siculi* & *Adriatici* terminis magna occurrit inter Scriptores discrepantia, nempe pro diversitate temporum in quibus vixerint. Mare enim illud quod inter Siciliam & Cretam est, *Siculum* inde prius dictum, tandem transiit in *Adriæ* sive *Adriatici maris* nomen, quod primo impositum erat soli *Adriatico sinui*, ita dicto ab *Atria* vicina Piceni in Italiâ civitate, vel ut Plinio placet ab *Adria* oppido ad Padi ostia.

v. 109. Ἰόνιον] Qui Romanis *sinus Adriaticus*, Græcis dictus est *Ionius*, nempe quia prodit ex *Ionio* mari, quod ita dictum est, ab *Ionibus* Græciam quam alluit olim incolentibus. Idem hic sinus etiam alio nomine dicebatur *Mare Superum*, (uti *Tyrrhenum* dicebatur *Inferum*) nempe à situ ejus respectu Italiæ.

v. 112. Ἐμπόρων] Vide notas ad v. 250.

Αὐσονιήων] Vide notas ad v. 206.

v. 113. οἶδμα κορύσσων] Recte notat *Hillus*, quod à κόρυς galea, & per synecdochen *arma quævis*, Græcis κορύσσεσθαι non tantum *armari* significet, verum etiam *cum impetu irruere*, ut armatus in hostem ruit. Sic fluctus dicitur ἐπὶ νῆα κορύσσεσθαι in navem cum impetu ferri, Apoll. Arg. Heic pariter active mare *Libycum* dicitur οἶδμα κορύσσειν, hoc est, *undam violenter immittere*.

v. 114. νοτίην ἐπὶ Σύρτιν] *Syrtes* sunt sinus duo *Libyci* maris, quarum major minore australior, eademque orientalior, unde minor *Occidua* dicitur. Utraque vero Syrtis æstu afficitur, cujus accessu & recessu arena & cœnum aggeritur, (unde *Syrtes* dictæ sunt à σύρω *trabo*, quod talia ad se *traherent* & congererent) & hinc navibus periculum, ne in brevia illapsæ hærerent.

v. 121. Ἄμμωι Κανδίνῃ] Ab urbe ejus præcipua *Candia* dicta.

v. 123. Φαρίνῃ] A *Pharo* exigua Ægypti Insula, ex adverso Alexandriæ, de qua vide plura in notis ad v. 531.

v. 125. Φοινίκης] Erat enim *Phœnicia* regio Syriæ maritima, in qua stetit *Sidon*, urbs inclyta, à qua idē mare *Sidonium* dictum est.

v. 131. Τόσσης ἔην] Scilicet post *sinum Issicum* proxime erat mare *Cilicium*, deinde *Pamphylium*, *Lycium*, & *Rhodium*, tum mare *Ægæum*, de quo v. 134.

v. 132. Λεβαντιαχῷ] Vulgo *Levant*, hoc est, *Orientale* mare.

v. 134. ἐκ κείνε] Scil. τόπε.

v. 135. Αἰγαίε πόντοιο] Mare hoc censet *Vossius* Αἴγαιον dictum esse Dorice pro Αἴγειον, quasi undosam: αἶγες enim Doribus fluctus significat (ἀπὸ τῦ ἄϊσσειν, *cum impetu ruere*) teste Hesychio: Αἶγες κύματα, Δωριεῖς. Sub mari autem Ægæo heic comprehenditur (tanquam ejus partes) mare *Myrtoum*, Cretico proximum, & *Ica-*

& *Icarium* Ioniæ propinquum, ab *Icaro* Insula ita dictum.

v. 136. Ἀρχιπέλαγος] Hoc nomine nautæ designare solent mare Insulis refertum ; unde mare circa Insulas Philippinas dicitur *Archipelagus S. Lazari*, Sinus Mexicanus alio nomine dicitur *Archipel. Mexicanum*, &c.

v. 139. Οὐ γάρ τις κείνῳ] Cur adeo turbidum sit hoc mare, rationem reddit Eustathius, quod tot in eo sunt Insulæ, quibus undæ alliduntur, & à quibus reverberantur, quod innuere videtur ipse Dionysius hisce verbis,

——— ἐνθάδε κῦμα
Ῥηϊτόμβοιον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσι.

v. 142. στενὸς ἔρχεται Ἕλλης Πόντος] Nempe inter Sestum & Abydum tantum septem stadia latus est, ut refert Strabo, lib. 2. Dicitur autem nomen accepisse ab *Helle*, Athamantis Thebarum regis, & Nepheles filia, quæ cum accepto à patre ariete aureo pontum hunc vellet trajicere unà cum Phryxo fratre, magnitudine periculi perterrita in eum decidit.

v. 143. Προποντίδος] *Propontis* ita dicitur, quod ex Ægæo in Pontum navigantibus *ante Pontum* occurrat.

v. 144. σῶμα Βοσπόρου] Periphrastice. Ipsum enim Bosphorus σῶμα vocatur respectu Ponti, quia per ipsum in Pontum aqua fertur.

v. 147. Στεινότατος] Passus tantum 50. latus. Plin. lib. 4. cap. 12.

v. 150. Κυανέας] *Cyaneæ* dictæ fuisse videntur hæ Insulæ, sive Petræ, nempe ob caninum quasi latratum, hoc est, strepitum undarum iisdem illisarum, easque ἀναιδέας dixit Dionysius, quasi de animantibus locutus ; uti Pindarus eas vixisse antequam Argo eas pertranstiret, aperte affirmat. Recte vero notavit *Hillus*, per versum proxime sequentem,

Πλαζόμενας κανάχηδον ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.

Dionysius innuere videatur hasce insulas appellatas fuisse *Plantas*, item & *Symplegadas*, & quod easdem explicationes, quas de Scylla & planctis Petris in freto Siculo Justinus affert, hisce non male accommodari possint : *fingi scil. Latratus & Gemitus audiri, obstrepitus undarum rupibus allisarum ; & fabulas ortas de rupibus aut promontoriis coeuntibus inter se, & rursus discedentibus, quibus solida intercipi navigia dicuntur, quod procul intuentibus conjungi promontoria videantur, quo cùm accesseris, discedere ac sejungi arbitrere*, Just. lib. 4. Eodem modo fabulas de Cyaneis hisce explicat Plinius lib. 4. cap. 13.

v. 151. Εὔξεινος Πόντος] *Pontus* κατ' ἐξοχὴν antiquis dictus est, tanquam Mare Maximum, & quasi Oceanus alter : sed & *Axenus*, hoc est, inhospitabilis, olim dictus est, sive ob maris turbulentiam & importuosa littora, sive ob barbaros Accolas. Postea

ſtea in *Euxinum* nomen mutatum eſt, ſive ob Græcorum urbes in ejus littore conditas, unde hoſpitalior ea ora facta eſt, ſive καθ' εὐφημισμὸν ſolum; negat enim Ovid. etiam ſuo ſæculo nomen hoc ei vere convenire:

Euxinus falſo nomine dictus adeſt.

v. 161. μητέρα Πόντου] Scythica lingua *Temerenda* eodem ſenſu dici teſtatur Plinius, lib. 6. cap. 7. & ſic apud Græcos Μαιῶτις dicta eſt, à Μαῖα *Nutrix*, ſcilicet Ponti.

v. 165. Καφφᾶς] *Caffa* enim eſt vicina & præcipua hodiernæ Tartariæ Minoris urbs, *Theodoſia* Græcis olim dicta.

v. 176. Αἰγαίῳ ἀπὸ Πόντου] Hoc intelligendum eſt de Mari Ægæo & Palude Mæotica *incluſive*, nempe quod limitem Orientalem Europæ partim conficiant (à meridie in ſeptentrionem progrediendo) Mare Ægæum, Helleſpontus, Propontis, Boſphorus Thracicus, Pontus Euxinus, Boſphorus Cimmerius, & palus Mæotis.

v. 178. ὑπέρτατος] Supremus, hoc eſt, Borealiſſimus; ea enim mundi Plaga *ſuprema* habetur, quia ea pars cœli nobis perpetuo elevatur, ut Meridionalis deprimitur; unde Virg. Georg.

Mundus ut ad Scythiam Riphæaſque arduus arces
Conſurgit, premitur Libyæ devexus ad Auſtros.

v. 179. ἐξ ἑ] Scilicet τόπου.

v. 182. Ἄμοτε καὐτὸς] Nimirum ſtatuit Ptolemæus *Nerium* Hiſpaniæ Promontorium, nunc vulgo *Cape di Finiſterre*, tanquam medium terminum inter Ocean. Septent. & Occident. Quocirca Europæ littus Occiduum, quantum eſt *ſupra* Nerium Promon. alluitur Oceano Boreali; quantum vero *infra* Promontorium jam memoratum extenditur, alluitur Oceano Heſperio ſive Occiduo.

v. 188. κρηπῖδας] Europa Auſtralis diſtinguitur à Dionyſio in tres partes, quas κρηπῖδας vocat, ſive quod Europæ reliquæ tanquam *baſes* in tabula ſubjiciantur, cum infimæ ſint ad Meridiem (ὥσπερ κρηπῖδες ῥίζ αι ὑποκείμεναι, Ariſtid.) ſive quod ſingulæ mari magna ex parte ambiantur; littora vero & loca maritima κρηπῖδες *Crepidines* vocantur.

v. 189. Παντελλῆναν] Vide notas ad v. 250.

v. 195. Λουσιτανῶν] Diviſa erat *Iberia* ſive *Hiſpania antiqua* à Romanis, primo in duas partes, *Citeriorem*, ſcil. & *ulteriorem*, utramque ita dictam reſpectu Italiæ; deinde in tres, viz. *Tarraconenſem* (quæ eadem erat ac *Citerior*) *Bæticam* & *Luſitanicam* (quæ ſimul conſtituerunt *Ulteriorem.*) Harum *Luſitaniæ* conſtituit *Portugalliæ* hodiernæ partem longe maximam.

v. 199. Ὀδυσσῆος] Huic opinioni anſam dediſſe viſum eſt nomen ejus antiquum *Olioſſippon*, (Ptolemæo Græce Ὀλιος ἵππων, pro quo nonnullis per perā dictum *Ulyſſippo*, quaſi *Ulyſſis opus*, ſive *oppidum*,

v. 203.

v. 202. Ἰβήρῳ] Ab hoc fluvio tota hæc regio olim dicebatur *Iberia*, ut quibuſdam placet.

v. 207. Αὐσονίων] *Auſones* proprie Latii populus (Plin. lib. 5. cap. 5.) vel orientalis Italiæ oræ, ut ſtatuit Strabo, & ipſe Plinius (lib. 3. cap. 10.) *Auſonium mare, quod eam oram alluit, ſic dictum* tradens, *quoniam Auſones tenuere priùs*, ex Latio fortaſſe migrantes, vel contra. Ab hac vero parte per Synecdochen *Auſoniæ* nomen univerſæ Italiæ communicatum eſt.

v. 211. Ἀδρηιάδι πλημυρέοντι] Voce πλημυρέοντι (quæ à Stephano redditur *adventante*, commode autem verti poteſt *exundante*, (uti monet *Hillus*) æſtus hujus maris ſignificatur, qui quidem ab hoc verbo πλήθω, dicitur πλήμη & πλημμυρὶς, uti v. 118. Nec temere ea vox additur, cùm maximo æſtu, Oceani in morem, ſolus hic ſinus inter omnes maris interni five Mediterranei partes afficiatur, teſte Strabone lib. 5. unde apud Horatium, — *Iracundior Adria*.

v. 213. Τυρσηνὴ ζέφυρον] Non quidem exacte ad hos ventos hæc maria ſpectant: ſed Tyrrhenum ad *occaſum hybernum* eſt, Adriaticum ad *ortum æſtivum*, & Siculum ad *meridiem* vergit. Sciendum ſcilicet eſt, quod Poetæ cum vulgo quatuor tantum ventos numerent, nimirum juxta quatuor cœli cardines, adeoque quicquid ipſis vicinum eſt, ad eoſdem referunt.

v. 216. Ὀρθὸν ἄτ' ἐκ σάθμης] Hyperbolice quidem & more Poetico, hæc dicuntur de montis *Apennini* rectitudine.

v. 217. σοφὴς ὑποέργου Ἀθήνης] *Minerva* enim habita erat non tantum artium liberalium, verum & mechanicarum (ut textoriæ & fabrilis) præſes.

v. 218. ἐκ ὃ βορέαο Ἄλπι] Hoc eſt, ab Alpibus tanquam Boreali ejus termino.

v. 222. Τυρσηνοὶ] *Tyrrhenorum* regio olim dicta eſt etiam *Hetruria* & *Tuſcia*; Unde hodie dicitur vulgo *Tuſcania*.

v. 226. Θύμβρις] Sæpius *Tiberis*, & olim *Albula* etiam dictus. Dicitur verſu ſequenti βασιλεύταλος, non quaſi omnium aliorum fluviorum maximus, ſed quia Romam urbem quondam βασιλεύτατον pertranſit.

v. 229. Πολίων Μητέρα πασάων] *Metropolis* propriè urbem denotat, ex qua coloniæ deductæ ſunt. Uſus tamen obtinuit, ut primaria urbs, cui aliæ parent, *Metropolis* dicatur. Quoniam igitur Roma tantæ orbis parti olim imperitabat, ut ea Domina terrarum, & imperium Romanum, Orbis imperium vulgo diceretur: hinc Roma antiqua omnium urbium quaſi *Metropolis* haud incongrue vocari poteſt.

v. 233. Ἀγλαὸς Παρθενόπης] Poetæ *Sirenes* tres fuiſſe fabulantur,

Parthenopen, Ligeam & *Leucoſiam*, quæ cum Ulyſſem cantu allicere non poſſent, ſe è ſcopulis in mare præcipites dederunt. Earum autem unam, nomine *Parthenopen*, fluctibus huc delatam, ibique ſepultam fuiſſe fingunt, ubi *Neapolis* poſtea condita eſt. Dionyſius Parthenopen *caſtam* vocat, fortaſſe quod Sirenes cantui deditas Muſis ſimilem vitam egiſſe velit, quæ perpetuam caſtitatem ſervaſſe perhibentur.

v. 237. Λιγυαοὶ ϑ Βρέτ∫ιοι] Latinis *Lucani* & *Brutii*.

v. 240. Ἰαπύγων] *Iapygia* heic ſumitur pro regione illa, quæ à Latinis alias *Apulia* nuncupata eſt, & quæ diviſa erat in *Apuliam*, *Dauniam*, *Peucetiam*, &c.

v. 245. Λογγοβαρδίη] Per Metatheſin Metri cauſa pro Λογγοβαρδίη, quo nomine hodie nuncupari ſolet Italiæ tractus Borealis: Nempe à Longobardis, populo Germaniæ, qui huc tranſmigrantes regnum ibidem condiderunt, à Carolo Magno everſum. Dicti autem ſunt *Longobardi*, à barbis prolixis quas gerebant, teſte Iſidoro.

v. 246. Μύτιναν] Hæ urbes vulgo hodie nuncupantur, *Modena*, *Mantua*, & *Milan*.

v. 248. Κελτάων] Hinc duplex olim erat *Gallia*, *Ciſalpina* (nempe reſpectu Romæ, alias *Italica*, itemque *Comata*, à comis prolixis Incolarum dicta) & *Tranſalpina* de qua Capite 12. agitur.

v. 251. Ἑλμήνων] Ἔμαθος primo ſolum aliqua Theſſaliæ pars fuit, teſte Strabone lib. 9. (quod & ex Homero Iliad. β. conſtat) in qua & Ἔμαθος urbs, eamque ab *Hellene* Deucalionis filio ſic denominatam tradunt: Poſtea inde ad utrumque mare, Ionium ſcilicet & Ægæum, & Iſthmum Corinthiacum, Ἐμαθὸς nomen protenſum eſt. Deinde (excluſa Theſſalia, poſtquam Macedonibus paruit) à Thermopylis ad Iſthmum extenſa eſt Ἐμαθὶς, ſeu *Græcia proprie* dicta. Tandem Græciæ nomen latius extenſum eſt, ut non modo Helladem proprie dictam, verum & Peloponneſum, Macedoniam, & Epirum complecteretur: unde Græcia late ſumpta ſecundum partes has quadrifariam dividi ſolet; & in hoc ultimo ſenſu heic loci accipienda eſt vox Ἕλληνες, itemque alibi Ἑλλὰς, quod & ſupra innuitur, ubi dictum eſt (v. 188.) ultimam hanc Europæ Auſtralis χρηπῖδα eſſe Πανελλήνων, quo nomine indigitantur omnes omnino populi, quotquot olim Ἕλληνες latiſſimo ſenſu dici ſolebant.

Quod ad *Græciæ* nomen attinet, qua Latini regionem hanc notant, ejus quidem origo obſcura eſt. Sed non modo à Latinis, verum & à vetuſtis quibuſdam Græcis, inter quos eſt Lycophron, (ut & Callimachus à Strabone lib. 5. citatus) regionis hujus incolas Γραικὸς dictos eſſe conſtat. Quod quidem nomen ortum videtur

detur ἀπὸ τῆς Γραίας, quod antiquum fuit Bœotiæ oppidum, cujus Homerus Iliad. β. & Strabo lib. 3. meminerunt; cum ab oppido enatum fuisse (licet totius tandem gentis commune factum fuerit) Suidas testetur, Γραικοὶ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ κώμης τινός· & Γραικλῶ καλλαμῴλω juxta locum istum nominet Thucydides, ut à Stephano citatur. Postquam apud Græcos ipsos appellatio hæc exolevit, apud Latinos tamen retenta est, qui populum *Graios* & *Græcos*, & regionem ipsam *Græciam* perpetuo nominant.

Πέλοπος νῆσος] Quæ vulgo Πελοπόννησος heic per Tmesin Πέλοπος νῆσος, tanquam *Pelopis insula* dicitur, sed stricte loquendo non insula, sed peninsula est. Isthmi autem angustia effecit, ut non tantum insula nominetur, verum etiam inter insulas quandoque numeretur. *Peloponnesus* autem dicta est à *Pelope*, qui è Phrygia coloniam eo deduxit, ibique regnavit, teste Strabone.

v. 252. Σχιζόμενος ῥοῇσι] Non quasi fluvius unus esset, qui in duos hosce alveos divideretur, sed quod è fontibus vicinis uterque fluvius oriatur.

v. 264. Μέσῳ νήσου] Intellige Peloponnesum, juxta ea quæ tradita sunt, v. 250.

κοῖλον πέδον] Quia montibus fere ambitur regio, olim *Arcadia* dicta.

v. 268. Σπάρτη] Alias *Lacedæmon* olim dicta, hodie *Misitra*, ut quidam volunt.

v. 270. Ἰσθμὸς] *Isthmus* est angustum terræ spatium Peninsulam Continenti adnectens. Inter Isthmos omnes hic inter Peloponnesum & Græciam reliquam erat quondam celeberrimus, *Corinthiacus* sæpe cognominatus à vicina urbe *Corintho*.

v. 271. Δοιαὶ] Intellige sinum *Corinthiacum*, & sinum *Saronicum* (qui aliter dici solitus est *Megaricus* & *Salaminiacus*) qui describuntur versibus binis sequentibus.

v. 281. κὴς στόμα Θερμοπυλάων] Præpositio κὴς heic significat *versus*, vel *è regione*; ut sensus sit, Phocidem ex Boreali parte *versus Thermopylas* exporrigi. Sunt autem *Thermopylæ* propriè angustiæ mari proximæ, ubi transitus est per Oetam, juxta Heracleam, teste Strabone lib. 9. Improprie autem à Latinis Historicis sumuntur, pro Oeta, & Pindo, cæterisque continuis montibus, dum *Thermopylæ* ab ipsis dicuntur per Græciam extendi, ut *Apenninus* per Italiam.

v. 284. Πυθῶνος ἔνδοθεν πέδον] *Delphos* describit, Phocidis urbem prope Parnassum, Apollinis Pythii oraculo (quod à fœminis quibusdam, quas *Pythias* vocarunt, tripode consceso redditum, unde adagium, *E Tripode dictum*) & Amphyctionum consilio claram,

ut è Strabone lib. 9. constat. Urbem vero hanc (quam, ob sacrificia in Apollinis templo frequentia, Θυόεν πέδον vocat) Dionysius, Πυθῶνα antiquo nomine appellare videtur, & Πυθῶνος πέδον per Periphrasin, non aliter quam *urbem Patavii* pro *Patavio*. Virgilius usurpat: nisi malis Πυθῶνος πέδον *Pythonis serpentis solum* heic notare, ut Serpentem binominem agnoscat Dionysius, cum eundem mox Δελφύνην appellet. Suidas quidem diserte urbem Δελφὸς, templum vero Apollinis Πυθῶ, dici statuit. Ex Strabone lib. 9. manifestum est, ipsam urbem Delphos Πυθίαν denominatam.

ἢ χι δράκοντος Δελφύνης] Draconis, quem Apollinis sagittis confixum ferunt, exuvias (ut sentit Eustathius) tripodi appositas esse indicat Dionysius. Sed Hillus de effigie draconis potius intelligendum putat; neque enim poterant fabulosi monstri (quale hoc à Strabone agnoscitur) veræ exuviæ exstare, sed rei fabulis vulgatæ simulacrum heic poni potuit. Draco hic Δελφύνης quasi proprio nomine à Dionysio appellatur, uti & Δελφίνης à Suida, qui urbem inde Delphos dictam putat; sic eundem Draconem Πύθονα *Pythonem* dictum alii volunt (ut Ovid. lib. 1.) qui & inde urbem Πυθῶνα aut Πυθίαν, & Apollinem Πύθιον denominari censent. Deducunt quidem plerique *Pythonis* nomen à πύθω *putrefacio*, quod ex putredine ortus fit: & qui μυθολογιῶν interpretes esse volunt, per fabulam de Pythone Apollinis sagittis occiso nihil aliud intelligendum putant, quam putredinem aëris solis radiis tolli. Hoc quidem non prorsus displicet; magis vero mihi arridet Strabonis sententia, loco modò citato, qui Πυθίας nomen tam vaticinæ fœminæ, quam loco ipsi oraculis claro impositum sentit ἀπὸ τὸ πύθεσθαι, *à sciscitando*, quod homines responsa ab oraculo ibi peterent. Πύθων autem Serpentis nomen urbis nomine recentius, & ab eo confictum judicat *Hillus*, cum apud Homerum extet urbis Πυθῶνος nomen, & Πυθεῖς, ubi oracula reddebantur, cum nondum fabula de Pythone dracone ficta fuisse videatur. Alterius nominis, scil. Δελφύνης, seu Δελφίνης rationem ne conjectura quidem assequi licet. *Hill.*

v. 288. Ἢ ὅπὸ Μιλήτε] *Miletus* & *Clarus* loca Apollini sacra in Ionia fuere.

v. 290. ἰχνὸ σκοπιλὼ Ἀχαικώδε] Mons excelsus per Metaphoram σκοπίη, quasi specula, dicitur.

v. 292. Ἀχελωΐδος] Nota est fabulà de Acheloo modò in draconem, modò in taurum, aut hominem taurina fronte se convertentem, vide Ovid. Metam. lib. 9. quod explicat Strabo de tortuosis fluvii flexibus, instar serpentis aut cornuum. Cum vero cornu ejus ab Hercule abscissum feratur, & hoc à Nymphis omnigenis

genis fructibus & floribus odornatum κέρας ἀμαλθείας seu *cornu copiæ* factum, videntur significare voluisse, fluvium incommode fluentem Herculem aggeribus compescuisse, & sciscis novis alveis ad loca commoda derivasse, atque ita solum ex sterili fertile reddidisse.

v. 294. Δωδώνης ἤπειρον] Vox ἤπειρος, quæ *continentem* in genere significat, per Synecdochen generis regionem hanc peculiariter designat, (quam Latini *Epirum* vocant, à Chaonibus, Thesprotis, & aliis gentibus cultam,) quæ cum ἤπειρος *continens* diceretur, respectu Corcyræ, Cephaloniæ, & aliarum vicinarum insularum, commune illud nomen tandem in proprium evasit. Dionysius vero vocem ἤπειρος tanquam commune nomen heic sumens, addita voce Δωδώνης ad Epirum peculiariter dictam restringit; in ea enim apud Thesprotos *Dodone* urbs, ubi Dodonæi Jovis Templum, & oraculum olim celebre, teste Strabone lib. 7. ubi solebant, secundum illud Poetæ :

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακοῦσαι,

è quercu scil. Jovis responsa petere, in qua vasa ærea ita appensa sunt, ut ad quemvis venti flatum pulsata resonarent; unde adagium, τὸ ἐκ Δωδώνης χαλκεῖον, quod loquacibus applicari solet.

v. 295. Κεραύνια] Montes hi *Ceraunii*, aliis *Acroceraunii* dicti sunt, quasi *fulminis ictibus obnoxii*, unde & *Pyrenæos* dictos aliqui statuunt :

— *feriuntque summos*
Fulmina Montes. — Horat. l. II. Od. 10.

v. 297. Ἄκτιον] Insignis hic locus ob victoriam, quam prope hunc (devictis navali prælio Cleopatra & Antonio) reportavit Augustus : Unde *Æra Actiacæ victoriæ* ab Augusto institutæ nomen sortita est.

Ἀκαρνάνων] Partis cujusdam Ætoliæ Incolas Κουρῆτας, *Curetas*, olim dictos ἀπὸ τῆς κουρᾶς, *à tonsura*, ipsis usitata, ex Homero Iliad. 1. & aliis ostendit Strabo lib. 10. quorum respectu, eos qui ultra Acheloum degebant, & qui capita non tondebant, Ἀκαρνᾶνας, (quasi *intonsos* ab α priv. & κείρω *tondeo*) appellatos existimat.

v. 299. Πελλαῖα Ἀλεξάνδρου] Ita dicti à loco natali *Pella*.

v. 300. Λαρισσαίας Ἀχιλλῆος] Ita dicti à loco natali *Larissa*.

v. 305. Δαλματίη τε] Hoc nomen etiamnum in usu est.

v. 308. Ἴστρου] Vide notas ad vers. 350.

v. 315. ἐπώνυμος αὐτῶν] Nempe à Thracibus, unde *Bosphorus Thracicus* olim dictus, hodie *Fretum Constantinopolitanum*.

v. 321. Δανάβιος] Idem hic fluvius ac *Ister*. Vide plura in notis ad vers. 350.

v. 326.

v. 326. Δαχοί] *Dacos* & *Getas* eandem gentem faciunt Stephanus & Plinius, eos autem distinguunt Dionysius & Strabo. Et videtur vera quidem esse Strabonis distinctio, quòd proprie *Getæ* sint qui proxime Pontum habitant, *Daci* vero qui interius & à Ponto remotius; hinc ab Ovidio juxta Pontum exulante frequentissima sit Getarum, nulla fere Dacorum, mentio. Quoniam verò Getæ, teste Strabone, Græcis notiores, ob colonias Græcas ad oram Ponti deductas, Romanis Daci, ut viciniores, & finibus eorum incursionibus infesti; hinc factum ut à Græcis Getarum nomen, à Romanis vero Dacorum, utrique genti tribueretur. Observat etiam Strabo Dacos etiam Δαΐους veteribus Græcis dictos, quorum multos cum Græci pro mancipiis emerent, inde apud Comicos frequens *Getæ* & *Davi* nomen, quod gentis appellatione servos vocarent.

v. 327. οἵ τε μεθ' ὕλας] *Transylvani* scilicet sic dicti, quia habitant *trans sylvas* inter ipsorum regionem & Hungariam sitas.

v. 329. Χερρόνησον ἔχοντες] Cognominatam ab incolis suis *Tauricam.*

ᾗ δ' ὁμὸν αὖπτω Ἀχιλῆϊ] Peninsulæ, tæniæ more in longum porrectæ (in cujus extremo promontorium est excelsum, teste Strabone lib. 7. cui epitheton αὖπτὺ bene convenit) nomen hoc indidit Græcia mendax, ac si Achilles eo veniisset, Iphigeniam sibi desponsatam quærens, cum in Scythiam à Diana abrepta esset, ut ex Lycophrone refert Eustathius; seu quod illum infesta classe Pontum ingressum, ludicro certamine victoriam celebrasse, & ibi se cursu exercitâsse finxerint, quod refert Mela lib. 2. cap. 1. Ab his aut similibus fabulis à se confictis nomen hoc Græculos imposuisse nihil prohibet. Achilli vero locum sacrum habitum, eumque ibi pro deo cultum, tradit Strabo loco citato. Sed hoc ad nomen ὁ ὁμὸς nihil facit: forsan sic dictus fuit, quia, instar stadii, in longum exporrigitur. Indicat autem Dionysius Tauros (quæ Scythica gens est, unde & *Tauroscythæ* vocantur) ab Achillis dromo ad fauces Mœotidis, & Bosporum Cimmerium, partim scil. intra Tauricam Chersonesum, partim extra eam, habitâsse.

v. 349. κρατίστε Καίσαρος] Imperatoris scil. Germanici.

v. 350. Ἴστρῳ ἐπ' αὐγάς] Hujus fluvii pars superior proprie *Danubius* dicitur, inferior vero & Ponto Euxino propior vocatur *Ister*. Eum autem toto decursu Istrum vocat Dionysius, fortasse quod eo potissimum nomine Græcis notus esset, quibus propior erat ejus pars inferior.

v. 135. Πενταπόροις ῥεέθροισιν] Cum Dionysio consentit Ephorus apud Strab. lib. 7. Ptolemæus quidem, Mela, & Solinus, septem

septem ejus ostia numerant, Plinius sex: sed Plinius & alii ex his unum *pseudostomon* vocant, quasi ostium naturale non esset; & ex septem quæ numerat, *duo cæteris languidiora esse, unum pigrum, ut non habeat quod amni comparetur*, refert Solinus cap. 19. Dissensio igitur non magna est, dum alii omnia, alii tantum naturalia aut præcipua ostia numerant.

v. 361. τὸ νῶϊ Ὑησαῤῥικὰ φῦλα] Quantum hodiernæ Hungariæ situm est *infra* Danubium, erat olim pars Pannoniæ; quantum vero *supra* Danubium, pars Sarmatiæ Europeæ.

v. 371. Βελγῶν Ἐκτέταλαι ἄρσις] *Hodiernum Belgium* ita nuncupatur, quia sita est pars ejus longe maxima intra fines *antiquæ Galliæ Belgicæ*, à *Belgis* gente sua clarissima sic dictæ.

v. 375. Διχθαδίη] Totum Belgium hodiernum non duobus abhinc seculis sub ditione erat Regis *Hispanici*. Cùm verò circa exitum 15*tæ* Centuriæ, Incolæ Provinciarum in Belgio prædicto non pauciorum quam septem, inito inter se *Fœdere* mutuo, Hispanico Regi ulteriùs obedire denegassent, & se in Reipublicæ liberæ formam vi & armis erexissent; Belgium hodiernum exinde distingui cœpit in *Confœderatum* & *Hispanicum* (sive Ibericum.) Confœderatum alio nomine dici solet *Batavicum* à *Batavis* inclyto populo hujusce Belgii tractum inter fluvios Rhenum & Mosam olim incolentibus. Hinc uno nomine Belgium Batavicum sæpiùs appellitatur à Scriptoribus Latinis *Batavia*, vulgò autem *Hollandia*, nempe à celeberrimâ ejus provinciâ maritimâ. Belgium Hispanicum alio nomine dicitur *Regium*, utpote *Regi* Hispanico subditum. Hoc juxta Articulos Pacis nuper confectæ inter Hispanos & Austriacos, concessum est *Archiduci Austriaco*, unde Belgium *Austriacum* nunc appellatur; necnon *Imperiale*, quia hodiernus Archidux Austriacus est etiam *Imperator* Germanicus.

v. 394. μεγίστῳ Κωδανοὶ, πόντῳ ἀγχιῤῥόῳ] Hinc Insula dicta erat *Codanonia*, uti & mare vicinum *Sinus Codanus*, per quem videntur antiqui intellexisse tantum occidentaliorem maris Baltici hodie dicti partem: Nam partem ejus Orientalem olim appellitârunt *Mare*, necnon Oceanum *Sarmaticum* (quia Sarmatiam Europeam alluit) sinum fuisse prorsus ignorantes.

v. 398. Εἰναλίην χθόνα] Insula olim *Codanonia* dicta, hodie vulgo dicitur *Zeeland*, quasi *Terra in mari sita*.

v. 399. Ἄφνις] Hæc urbs, quæ Latinis Scriptoribus hodie *Hafnia* nuncupatur, vulgo dicitur *Copenhagen*.

v. 401. Χερρόνησον Κίμβρων] *Cimbricam Chersonesum* inde veteribus dictam, quæ hodie vocatur *Jutland*.

v. 410,

v. 410. Ὁλμίδ& ἄστυ] Hæc urbs quæ hodiernis Latiniſtis dici ſolet *Holmia*, vulgo dicitur *Stockholm*.

v. 415. Σκανδίς] Aliis *Scandia*, aliis *Scandinavia* dicta eſt.

v. 416. Φίννις] Hujus incolæ veteribus dicti ſunt *Femni* ſive *Finni*; ipſa autem regio *Femningia* ſive *Finningia*.

v. 420. Τραπεζίῳ εἶδ& ὁμοίη] *Trapezium* proprie ſignificat menſulæ genus, quod ſic deſcribit Heſychius: τὸ τὰς πλευρὰς ἀπεναντίας τοῖς μήκεσιν ἔχον ἀνίσους, τὰς δ' ἐπιζευγνύουσας ἴσας, cujuſmodi ⏢. Hinc apud Geometras vocabulum hoc uſurpatur ad denotandum figuram aliquam Quadrilateram, cujus latera nec æqualia ſunt, nec parallela; & in hoc Geometrico ſenſu videtur uſurpari à Dionyſio reſpectu Libyæ antiquæ, cui magis quam hodiernæ convenit hæc ſimilitudo.

v. 428. Αἰθιόπιον] Ab *Æthiopibus* dictum, univerſam Auſtralis Libyæ regionem incolentibus.

v. 430. Μαυρουσίδ& ἔθνεα γαίης] *Mauruſii* Græcis pleriſque dicuntur qui Latinis *Mauri*. Hos ſic dictos plerique cenſent *à fuſco colore*, ἀμαυρὸς enim quod & μαυρὸς per Aphæreſin, *obſcurum* & *fuſcum* ſignificat.

v. 433. Νομάδων] *Nomades* Græcis, Latinis *Numidæ* dicti, nempe à *permutandis pabulis*; quod, omiſſa agricultura, greges tantum paſcerent, & *vagi errarent*, *mapalia ſua*, ut habet Plinius, *plauſtris circumferentes*.

v. 436. μὴ ναύτῃσιν ἐρωὴν Χριστοσεβέσσι] Chriſticolæ ſcilicet omnes, quotquot ab Algerinis capti ſunt, & huc adducti, mancipia haberi ſolent.

v. 437. κληζομένων πρῶτ' Ἀφρῶν ἔθνεα] Hoc eſt, in *Africa proprie dicta*, cui nomen Africæ *primò* conveniebat.

v. 439. ἣν μῦδ& ὑπὸ βοὸς μετρηθῆναι] Non urbem totam, ſed arcem, quæ *Byrſa* dicta eſt. Ferunt enim Didonem tantum terræ ſpatium ab Hyarba in Libya regnante emiſſe, quantum corio bubulo (pro quo heic per Synecdochen vox [βοὸς] uſurpatur) circumdare poſſet, eoque in lora minuta conciſo locum arci condendæ circumdediſſe, unde ea *Byrſa* dicta, à βύρσα *corium*.

Mercatique ſolum, facti de nomine Byrſam,
Taurino quantum poſſent circumdare tergo.

Virgil. Æneid. 1.

At vero maxime probabilis videtur Doctiſſimi *Voſſii* ſententia, qui Pœnos arcem Carthaginis *Bozra* (quod ipſis & Hebræis *munimentum* ſignificat) vocaſſe cenſet, pro quo cum Græci βύρσα ſcriberent, hinc fabulæ iſti occaſio præbita eſt, quia βύρσα illis *corium* ſignificat.

v. 449.

v. 449. Λωτοφάγοι] Fabulam de *Lotophagis* vide Hom. Odyss. 9. De *arbore* quæ pro *Loto* habetur, & *herba* quam eodem nomine donant, vide Plin. lib. 13. cap. 17. & de *arbore* vide etiam Cl. Salmasium in Plinianis exercitationibus.

v. 451. Τριπολις] Ita dicta quasi ex *tribus urbibus* constans, seu quod trium urbium (Taphræ, Abrotoni, & Leptis magnæ esset colonia.

v. 452. Κυρήνη] Hæc urbs magnam Libyæ partem sibi subjecit, quæ inde *Cyrenaica* dicta est. Eadem regio, aut (ut nonnulli malunt) pars ejus maritima *Pentapolis* dicta est, à quinque urbibus illustribus, Berenice (quæ olim Hesperides, ubi fabulosos Hesperidum hortos aliqui statuunt, vide Strab. lib. 17.) Arsinoe, Ptolemaide, Apollonia, & ipsa Cyrene, Plin. l. 5. cap. 5.

Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν] Cyrenes urbi heic tribuitur μετωνυμικῶς, quod Cyrenæis proprie convenit. Hinc Strabo de Cyrene lib. 17. Ἐστὶ δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου. Amyclæ autem Laconiæ urbs, unde *Amyclæus* sæpius usurpatur apud Poetas pro *Laconicus*.

v. 454. Τέμενος λιβυκοῖο Θεοῖ] *Jovis Ammonis templum* intelligit, olim inter septem orbis miracula numeratum, de quo consulatur Curtius lib. 4. & Strabo lib. 17. qui oraculum ibi olim nobilissimum fuisse, ubi dei nutibus responsa dabantur, suo vero tempore neglectum refert. *Ammonem* autem dictum volunt aliqui ab ἄμμος *arena*, quod inter Libycas arenas templum positum esset quod innuere Poetam censet Eustathius, dum dicit Ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ. Sed cum vocabulum illud Græcum origine non sit, sed ἴδιον παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διός, teste Plutar. lib. de Iside & Osir. Probabilius est quod statuit Fullerus Miscell. lib. 2. *Solem* (quem *eundem cum Jove* fuisse probat Macrobius Saturn. lib. 1.) hoc nomine cultum; is vero Hebræis, חמה dicitur à חמם, *calere*, unde *corniger*, *Hammon* fingebatur, *ad radios designandos* à sole emicantes, sicut eadem vox Hebraica & radios & cornua significat. Alii vero *Ham* filium Noæ, cujus posteri statim à diluvio Libyam incolebant, *Hammonis* seu *Ammonis* nomine pro deo heic cultum censent: quod Vossio placet, de Orig. Idol. lib. 1. Et ab hoc *Hamo* vel *Chamo* Ægyptus *terra Cham* dicitur, Psal. 105. uti eandem Χημίαν in sacris Isidis vocatam Plutarchus testatur.

v. 463. Νασάμωνες] Antea *Mesammones* dicti, quia *medii inter arenas* siti, Plin.

v. 464. Οὐδ' Διὸς οὐκ ἀλέγοντας] Hi Jovem contempsisse dicuntur, quod *inferos*, non *superos*, Deos colerent, ut de iis refert Herodotus. Nec tamen excisionis causam istis verbis significare videtur Dionysius, neque enim Romanis curæ fuit, quos Deos colerent gentes sibi subditæ; sed ideo deleti sunt Nasamones, quod

contra Romanos arma rebellantes sumpserint, quod sub Domitiano contigisse, ex Eusebio & Zonara probat Salmasius.

v. 468. Αἰθιοπῆες] Ita dicti à *vultus nigredine*, scil. ab αἴθω *uro*, & ὤψ *vultus*, quasi vultu solis calore perusto.

v. 469. Νιγείτλω] Censenda est hæc vox mere *Barbarica* (forte composita à Γὴρ alterius fluvii nomine) non à Latino vocabulo *niger* deducta.

v. 473. Τρωγλοδυτῶν] Hi nomen sortiuntur à terræ cavernis, quas habitabant ob vehementem solis ardorem; τρωγλὸς enim Græcis *caverna*, & δύω *subeo*. Sic in versu præcedenti Ἐρεμβοὶ ita dicti sunt παρὰ τὸ ἔρεμν ἐμβαίνειν.

v. 510. Ἡ μὲν ὅσοι Θήβην] Divisionem Ægypti in tres partes heic loci innuit Dionysius, scil. *Ægyptum superiorem, quæ & Thebais* dicta, ab urbe quæ olim *Thebæ*, postea *Diospolis* dicta (cujus urbis nomine Dionysius per Synecdochen regionem totam intelligit) *Heptapolin* seu *Heptanomiam* in medio sitam (à septem urbibus & totidem nomis olim in ea comprehensis nominatam, licet plures, teste Strabone, ei postea adderentur) & *Ægyptum inferiorem (cujus pars* erat *Delta*) quæ mari Mediterraneo alluitur.

v. 511. Ἑκατόμπυλον] Urbs hæc, quondam maxima, & Ægypti Metropolis habita, Strab. lib. 17. Epitheto hoc, tanquam proprio, a Poetis ornatur, quod à Thebis Bœotiis ἑπταπύλοις distingui solet.

Ἔνθα γεγωνὸς Μέμνων] Memnonis statuam heic describit Dionysius, quem Auroræ filium fuisse Poetæ fabulantur, & mane sonantem venientem matrem Auroram salutare. Statuā vidit Strabo, & sonitum exiguum audivit, sed rei minime credulus, eum à circumstantium aliquo factum suspicatus est. Plinius censet sonitum istum editum esse Solis radiis statuam contingentibus.

v. 525. Τέμφος θ' ὃ πυσον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου] Periphrasis est urbis quæ Græcis Κάνωβος, Latinis *Canopus* dicitur, quam sic dictam innuit Dionysius à *Canobo* Amyclis Laconiæ urbe oriundo, Menelai nauclero, quem in Ægyptum adversis ventis actum ferunt, eoque in loco fatis functum, ac Menelaum urbem ei cognominem ibi condidisse, expositis iis qui navigationis tædia ulterius ferre non possent.

v. 527. Τὴν μ' Ἀλεξάνδρειαν] *Alexandria* scil. etiamnum dicitur, nempe ab Alexandro Macedone condita, & denominata, ubi etiam ejus corpus (Perdiccæ, qui à Babylone id detulit, ereptum) à Ptolemæo conditum refert Geographus.

v. 528. Σωτῆρα Διὸς] Nempe Serapidis, *cujus imaginem è Sinope Pontica urbe à Ptolemæo, primo ejus nominis rege, viso nocturno monito, Alexandriam advectam* (apparente scil. quadam juvenis

nis ſpecie, qui moneret ut è Ponto effigiem ſuam acciret) pluribus refert Tacitus.

v. 532. Σκοπιαὶ Παλλανίδ& Εἰδοθέας] Turris in *Phari* inſulæ promontorio, ejuſdem cum inſula nominis, erecta, juxta Portum Alexandrinum, ut eo ſigno navigantes recta in Portum dirigerentur, & cautes ac brevia vitarent. Eam Soſtratus Gnidius poſuit (teſte Strabone) cum hac inſcriptione : Σώστρατος Κνίδιος Δεξιφάνης, Θεοῖς Σωτῆρσιν ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων. Εἰδοθέα vero (pro qua Poetice Εἰδοθείη dicitur) ſi Euſtathio fides, filia fuit *Protei*, quæ è *Pallene* promontorio Thraciæ una cum *Proteo* patre in Pharum profecta eſt, ubi pro diis marinis culti ſunt. Virgilius etiam Georg. lib. 4. *Protei* patriam *Pallenen* fuiſſe indicat, de eo enim hæc habet :

Hic nunc Emathiæ portus patriamque reviſit
Pallenen. ——

Eundem vero Pharon tenuiſſe innuit Æneid. lib. 11.

Atrides Protei Menelaus ad uſque columnas
Exulat. ——

Ubi per *Protei columnas Pharon* intelligi notat Servius, *Proteum* ibi regnaſſe tradens.

v. 434. Πηλεΐδ& πολίεδεγε] Periphraſis *Peluſii*, quod à *Peleo* aliquo ſic dictum innuit Dionyſius : quod ſi de Peleo Achillis patre hoc intelligat, ut Euſtathius interpretatur, minus probabile videtur, cum nulla hiſtoriæ fide firmetur. Strabo igitur ſic nominatum putat, ἀπὸ τῆ πηλῆ τῶν τελμάτων, *à luto ſo & paluſtri ſitu.*

v. 538. Εἶπον δ', ἄτλα μεσηεία] Reſpectu Aſiæ & Europæ conſule v. 174, 175, &c. reſpectu Aſiæ & Africæ conſule v. 422, 423.

v. 561. τές ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο] Achæorum horum originem (quam aliqui, teſte Strabone, ab Jaſonis expeditione repetunt) Dionyſius deducit ab Achæis quibuſdam, cum cæteris Græcis ad bellum Trojanum profectis, & adverſis ventis à reliqua claſſe ſeparatis, & in regionem hanc actis.

v. 562. νότοιό τε ἠ βοφέαο] Nonnullis commodior eſſe videtur lectio, quam in margine notavit Hen. Stephanus, νότοιό τε ἠ Ζεφύροιο, ut indicetur Achæos illos in regionem hanc Septentrionalem, & ad ortum reſpectu Trojæ nonnihil inclinantem, ventis illis delatos, cum contrariis plane ventis in Græciam deferendi fuerint. Poteſt autem vulgata lectio retineri, νότοιο ad Achæos hos, βοφέαο ad alios Græcos referendum & intelligendum Achæos hos Noto flante in Septentrionem abreptos, atque ita ab aliis ſeparatos fuiſſe, qui commodum tempus captantes, Boreæ flatu in patriam delati ſunt.

Ἀρητιάδη βασιλῆι] Plures de rege hoc conjecturas affert Eustathius: maxime vero probabile videtur Agamemnonem intelligi, qui Ἀρητιάδης heic dicitur, sive tanquam Martia fortitudine præditus, sive quod à Marte genus duxisse feratur, quod avus ejus Pelops Hippodamiam duxerit, cujus pater Oenomaus Martis filius fuisse perhibetur.

v. 565. Ἡνίοχοι, Ζύγιοί τε] Hos Græcæ originis fuisse volunt veteres, atque inde dictos, quod à Castoris & Pollucis aurigis, qui in Argonautica expeditione eo delati sunt, orti essent.

v. 573. πείρῳ κελάδοντι Ἀξείνῃ] *Araxis* hic minime censendus est idem fluvius cum insigni illo *Armeniæ* Araxe, qui Artaxata præterfluit; sed per Araxem hunc intelligit Dionysius Iaxartem fluvium, qui in mare Caspium etiam interfluit, sed ex adversa regione. Iaxartem enim illum nominat Plutarchus in vita Alexandri Magni Orexartem, & dicit Araxaten Ammianus, quæ voces ad Araxis nomen proxime accedunt.

v. 582. Ἡμωδὸν ὄρος] Per *Hemodum* montem heic intelligenda sunt universa montium juga, quæ à vicinia maris Caspii ad Indiam usque excurrunt, cum proprie loquendo Hemodus mons sit tantum horum montium pars Orientalior, Indiam extra Gangem à Scythia disterminans; pars autem Occidentalior, ubi sunt Oxi fontes, Caucasus dicitur; uti & pars aliqua intermedia Paropanisus dicebatur, seu Parnissus.

v. 603. μετὰ χθόνα Τυνδαρίδων] Hoc est, post urbem seu potius Territorium Dioscuriadis, sic à Græcis dictæ, qui Castorem & Pollucem vocarunt Διοσκόρους, tanquam Jovis filios; eosdem vero Τυνδαρίδας appellarunt à Tyndareo matris Ledæ marito. Probabile vero est Græcos Dioscuriadis nomen huic urbi imposuisse in memoriam Argonauticæ expeditionis, in qua cum reliquis Heroibus οἱ Διόσκουροι ad Colchos profecti feruntur, cùm alio nomine olim appellata esset.

v. 604. μέλανες Αἰγύπτοιο] Hoc ab Herodoto acceptum est, qui se hujus opinionis auctorem profitetur, eamq; argumentis quibusdam stabilire nititur: ut quod nigri sint Colchi, & capillos habeant crispos instar Ægyptiorum, quodque præputium circumcidant, & linificio celebres sint, lineisque vestimentis utantur Ægyptiorum more, qui inde *Linigeri* a Poetis vocantur, ut Ovid. Metam. lib. 1. Hanc quorundam opinionem esse refert etiam Strabo lib. 11. sed judicium suum non interponit.

v. 607. Κιρκαίης πεδίοιο] Colchidem, per quam fluit Phasis (à quo *Phasianis avibus* nomen impositum, quod ibi frequentes sint) *Circæum solum* vocat Dionysius, quod *Circe* feratur Æetæ Colchorum regis soror fuisse, atque inde in Italiam demigrasse.

v. 610.

v. 610. τῆ ϑ'] Phasidis scilicet fluvii.

v. 612. ἐωϑινὸν ἔϑν@ Ἰβήρων] Epitheton ἐωϑινὸν addit, ut Iberos hos ab Hispanis, quos Ἰβηρας etiam Græci vocant, distinguat, quorum ἐποίκους hos fuisse affirmat Dionysius his versibus :

Οἵ ποτε Πυρρήνηϑεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο,
Ἀνδράσιν Τεκτοσίσιν ἀπεχϑέα δῆριν ἔχοντες.

Idem Varronem prodidisse innuit, Plin. lib. 3. cap. 1. & diserte affirmat Strabo, lib. 1. Appianus tamen refert alios existimasse Iberos Asiaticos ab Europæis, alios contra hos ab illis deductos, alios denique arbitratos neutram gentem ab altera ortam, sed utramq; regionem Ἰβηρίαν ὁμωνύμως tantum appellatam. Atque hæc quidem sententia mihi cum Hillo & Casaubono placet, ideoque binos versiculos Dionysii modo memoratos supra omittere visum est.

v. 618. Χαλκὶς] Vide notas ad v. 656.

v. 620. ἣν οἱ μόσυνας ἔχασι Δαρδανίδες] Periphrasis τῶν Μοσυνοίκων, de quibus multa refert Xenophon, lib. 5. cap. 4. Κύρε Ἀναβ.

v. 622. Χάλυβες μογερῇ δεδαικότες ἔργα σιδήρῳ] Ferro fabricando *Chalybes* maxime inclaruere; & cum optimum esse *Chalybum* ferrum, hinc ferrum purgatissimum, quod ad acies temperandas destinatur (unde Græcis σόμαμα, Italis vero hodie *Acciro* dicitur) *Chalybs* Latinis vocatur.

v. 626. Πρόχυσις χθονὸς] Multum torquet Interpretes vox hæc πρόχυσις dum eandem nonnulli nihil aliud significare volunt, quam προβολὴ, terræ scil. *prominentiam*, & intelligendum esse volunt promontorium illud quod Λευκοσύρων ἀγκὼν Ptolemæo vocatur: Nonnulli interim πρόχυσιν, idem valere putant ac πρόχωσιν, hoc est, *aggerationem*, & per ipsam innui illam prominentiam, de qua hic sermo, ex limo à Thermodonte & Iride, aut Iride & Haly fluviis aggesto factam. Fateor quidem neutram mihi interpretationem placere, verum opinor vocem πρόχυσιν eodem sensu à Dionysio heic usurpatam esse, quo frequentius usurpat voces [ῥόον & πόρον] à fluviis pariter mutuatas, nempe ut designet *tractum* sive *extensionem*.

v. 627. ἀπ' ἔρ@ Ἀρμενίοιο] Vide notas ad v. 639.

v. 628. ἐνυάλι@ Θερμώδοντ] Thermodontem, ἐνυάλιον, *Martium*, vocat, propter bellicosas Amazones, Martis sobolem habitam, olim ejus (ut vulgo creditum est) accolas.

v. 629. Ὅς ποτ' Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπλῳ] Opinatur *Hillus* hanc fabulam inde confictam esse, quod Sinope Colonia fuerit à Milesiis deducta; Iones vero veteres Mileti conditores in Ægialo juxta Sicyonem, ubi Asopus est fluvius, olim sedes habuerint, ex Attica eo profecti, inde vero ab Achæis pulsi colonias in Asiam deduxerint.

duxerint, teſte Strabone, lib. 8. Hinc Sinope Aſopi filia fingi videtur. Ad Thermodontem vero abducta fuiſſe dicitur, quod in Ponticam regionem, in qua Thermodon fluvius, colonia hæc deducta fuerit: quamvis magis congruum fuiſſet ad Halyn fluvium, cui Sinope vicinior, hæc accommodaſſe.

v. 640. ἀπ' ἄρεος Ἀμψιγοίοιο] In Cappadocia eum oriri refert Strabo, cui tamen facile eſt Dionyſium conciliare; ex Antitauro enim naſcitur, qui Armeniæ minoris fines attingit. Armenii vero montis nomine non particularem aliquem montem notat Dionyſius, ſed montem quemvis qui Armeniam, ſive majorem, ſive minorem, vel mediam ſecat, vel alicubi terminat & attingit. Quæ heic dicta ſunt, intelligenda ſunt etiam de ortu Thermodontis fluvii.

v. 642. Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον] *Mariandynorum regionem* inter Paphlagoniam & Bithyniam interjectam *ſacram* vocat, vel ob urbem Heracleam à conditoribus Græcis Herculi ſacratam; vel quod diis inferis regionem ſacram eſſe innuit, ob ſpecum Acheruſium, de quo mox dicetur.

ἐνθάδε μύθῳ] Fabulam de Cerbero ab Hercule ex inferis extracto huic loco affingunt Poetæ, tam ob Acheruſium ſpecum, per quem ad inferos ingreſſum eſſe fabulantur, quam ob aconitum ibi creſcens, quod ex Cerberi ſpuma ortum fingunt.

v. 643. Οὐδαίου Κρονίδαο] Jovis Stygii, ſeu Plutonis.

v. 646. ἐξ ἀνδρῶν πῆμ' ἐφύτευσε] Aconitum ſcilicet herbam lethalem, quam ex ſpuma è ternis Cerberis tricipitis faucibus (unde Dionyſius ἀπὸ στομάτων in Plurali habet) projecta, primo exortam fingunt, aut ſaltem inde venenatam factam, cum antea innoxia fuerit. Eam autem inter Mariandynos juxta Heracleam urbem naſci teſtatur Strabo, lib. 12. Imo *aconitum* nominari ab *Aconis* pago Mariandynorum juxta Heracleam, Theophraſtus Hiſt. Plant. lib. 9. & Stephanus de Urb. teſtantur.

v. 648. Ῥήβας ἔνθ' ἑκατόν] Quia exigui hujuſce fluvii tam ſolennis mentio à Dionyſio facta eſt, inde nonnulli cum Suida argumentum admodum leve arripiunt ad confirmandam opinionem quod ipſe Byzantius fuerit.

v. 652. Κεῖνα δή τοι Σκυθῆας] Univerſos Ponti accolas hactenus recenſitos (qui quidem omnes Bithynis exceptis, ſub Mithridatis regno olim comprehenſi ſunt, Ponti nomine univerſis regionibus indito) Scythicas gentes haberi poſſe heic indicat Dionyſius, tam quod Scythis omnes Boreales gentes à veteribus accenſerentur, teſte Ephoro apud Strabonem, lib. 1. & ipſo Strabone, lib. 11. quam quod plerique ex his barbari & feri eſſent, ac Scythis moribus ſimiles, cæteris Aſiæ gentibus ipſis

vicinis

vicinis prorsus dissimiles, quarum mollities passim restringitur.

v. 653. βαιοτέρης Ἀσίης] Quænam illa sit, consule v. 721, 722, &c. ad finem hujus capitis.

v. 657. Χαλκιδέες μὲν πρῶτα] *Chalcedonios* intelligit, Chalcedonem urbem ad fauces Ponti (hoc est, ad Bosphorum Thracicum) sitam cum regiuncula vicina incolentes; quos à Bithynis distinguit, quod Bithyni proprie dicti Thracici generis, hæc vero Græca gens fuerit; quamvis Bithynia regio late sumpta Chalcedonios etiam comprehenderit, ut ex Ptolemæo constat. Χαλκιδέας vero hos vocat, Chalcidensibus in Eubœa ὁμωνύμους faciens, sive metri necessitate coactus, quia Chalcedoniorum nomen metri legibus haud facile paret, ideoque Poetice heic contrahitur; sive quod Chalcedonios Chalcidensium ἀποίκους censuerit, unde & regiuncula in qua Chalcedon sita Χαλκὶς ἄρουρα eidem dicitur, v. 617. quamvis urbem eam à Megarensibus conditam probat Strabo; sed Chalcidenses quosdam iis mistos fuisse nihil prohibet.

παρὰ σόμα] Intelligit Bosphorum Thracicum.

v. 659. Βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι] Bebryces à Poetis præcipue celebrati Bithyniæ partem juxta Propontidem olim tenuerunt.

v. 661. τῆ ποτ' ἐπὶ πρηχοῆσιν Ὕλαν] De Hylæ raptu legi possunt Apollonius, Arg. lib. 1. & Valer. Flaccus, lib. 3.

v. 664. Βαιοτέρης Φρυγίης] *Minor* hæc *Phrygia*, quia ad Hellespontum sita est, *Hellespontiaca* dicta est, teste Strabone, eamque eandem cum Troade facit Ptolemæus, lib. 5. cap. 2. quod scilicet Phryges post bellum Trojanum Τρωΐν, seu Troadem occupaverint, ut à Strabone affirmatur.

ἑτέρη δὲ] *Phrygia* scilicet *Major*.

v. 668. Τὴν ἑτέρην] *Minorem*, seu Hellespontiacam.

v. 671. Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων] Non de urbe ipsa, sed mœnibus tantum hoc intelligendum, quæ à Neptuno & Apolline à Laomedonte, conductis condita fuisse Poetæ fabulantur; vide Ovid. Metam. lib. 11. Hoc vero Herodotus ita interpretatur, quod Laomedon thesauris in templis Apollinis & Neptuni repositis ad mœnia urbis condenda usus fuerit.

v. 672. Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη] Quas fabulantur Græcos in Troja expugnanda obnixe auxilio juvasse, quod maneret

——— alta mente repôstum
Judicium Paridis, spretæque injuria formæ.

Eustathio vero facile assentior (uti inquit *Hillus*) qui innui putat à Græcis eversam fuisse urbem hanc tam potentia & opibus, quæ Junoni tribuuntur, quam consilio & prudentia, quæ Minervæ

nervæ nomine notantur, cui ſtratagemata omnia tribuuntur, quale fuit illud de equo ligneo, de quo Virgilius:

Inſtar montis equum divina Palladis arte
Ædificant. ———

v. 674. Τήνδε μέτ', Αἰολίδ&] Non ſtatim poſt Phrygiam minorem Æolidem deſcribit Ptolemæus. Myſiam enim majorem interponit, in qua Antandrus & Adramyttium, & in Mediterraneis Pergamus Attali & Eumenis olim regia, & Pergameno ibi invento celebris. Plin. tamen, lib. 5. cap. 30. Dionyſio conſentiens, Myſiæ nomen in Æolidem mutatum refert, atque ita Æolidem ad Troadem ipſam Æolicis coloniis occupatam fuiſſe refert, unde & ipſam Æolidi adjicit: ſic Mela lib. 1. cap. 18. Verum diverſas fuiſſe ea de re veterum ſententias Strabo ipſe fatetur: quod quidem inde accidit, quod diſperſæ fuerint quædā Æolum coloniæ in tota Troadis & Myſiæ majoris ora, unde aliqui eas totas Æolidi accenſent; alii, Troadem excludentes, totam Myſiæ oram maritimam, ubi coloniæ eæ crebriores, Æolidi adjiciendam cenſent; quæ Plinii ſententia eſt, qui Myſiam mediterraneam Caici fontibus vicinam (quam Teuthrantiam vocat, à Teuthrante Telephi patre, qui ibi olim regnavit) ab Æolide diſtinguit. Sed Æolicæ coloniæ, quæ inter Cyzicum & Caicum fluvium tantum ſparſæ fuere, longe majorem partem regionis inter Caicum & Hermum fluvios interjectæ occuparunt, teſte Strabone. Hinc Ptolemæus eam tantum regionem, quæ inter Caicum & Hermum ſita, ubi creberrimæ Æolum coloniæ, atque ipſa Metropolis Cume, Æolidem nuncupat, quippe quæ fere tota ab Æolibus occupata eſt, cum in Myſia & Troade veteres incolæ Græcos ibi degentes numero ſuperarent.

v. 675. Παρὰ χείλ&] Maris littora & fluviorum ripæ metaphorice χείλη, hoc eſt *labra*, dicuntur, uti & Latina vox *ora* ab *ore* deducitur, quod extremitates ſint quædam ſibi invicem oppoſitæ, cum cavitate intermedia, ut labra circa os.

v. 678. Μαίανδρ& λιπαρῇσι] Fluvius hic obliquis & tortuoſis flexibus notus eſt. Hinc obliqua conſilia, aut verborum ambages proverbialiter *Mæandri* dici ſolent.

v. 681. Μεγάλης πόλιν Ἰοχεαίρης] Diana, quæ luna eſt, venatrix fingitur, & Ἰοχέαιρα, quod radios ſuos tanquam jacula emittat, vel quod venatores noctu lunari lumine indigeant.

v. 683. Πρίμνῳ ἔνι πτελέης] Hinc Epheſus, ſeu potius ejus pars in qua templum erat conditum, olim appellata eſt *Ptelea*, ut refert Plinius.

Περικλύστον θαῦμα] Nobile ſcilicet hoc Dianæ templum inter ſeptem Orbis miracula numerari ſolitum eſt.

v. 691.

v. 691. Ἀσίδι] In *Asia* strictissime sumpta, quæ Mæoniæ sive Lydiæ pars est circa fluvios Caystrum & Mæandrum, ubi Ἀσιοῦ λειμῶν ab Homero memoratus :

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋστρίῳ ἀμφὶ ῥέεθρα.

v. 716. Ταρσὸν ἀφεὶς] De verâ Etymologiâ sive Origine Nominis *Tarsi* urbis, vide meam Historicam Geographiam veteris Testamenti, Vol. I. Cap. 3. Sect. 2. Num. 20.

v. 718. Πεδίον τὸ Ἀλήϊον] In campo *Aleio*, sic dicto ἀπὸ τῆς ἄλης, Bellerophontem à Pegaso dejectum errasse refert Homerus :

Ἦτοι ὁ καππέδιον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο.

v. 729. Ἄμοι μίν τε πύλας] Hæ angustiæ alio etiam nomine olim dictæ sunt *pylæ* sive *portæ Amanicæ*, nempe à vicino monte *Amano*, qui memoratur versu præcedenti.

v. 738. Ἀντιόχε πτολίεθρον] A nomine *Antiochi*, qui *Seleuci Nicanoris* pater fuit, *Antiochiæ* nomen inditum huic urbi ; quod vero juxta Daphnen Antiochia hæc condita esset, hinc Ἀντιόχεια ἐπὶ Δάφνῃ vulgo vocata est distinctionis causa, cum plures essent huic cognomines urbes.

ἱερὰ τέμπεα Δάφνης] Periphrasis *Daphnes* vici Antiochiæ vicini, ubi Apollinis & Dianæ fanum, cum luco iisdem sacro, aquis fontanis irriguo, teste Strabone, lib. 16. unde ἱερὰ τέμπεα heic vocat Dionysius : Græci enim loca irrigua & arboribus opaca, qualia sunt *Tempe* Thessalica, communiter τέμπεα vocare solent.

v. 741. Τῶν δ' ἀνδρῶν γενεὴς] Hæc Dionysii verba plane ambigua sunt, nec inde satis constat, utrum vellet *Phœnices* ab *Erythræo*, hoc est, rubri maris accolis, ortos esse ; vel contra *Erythræos* à *Phœnicibus*. Utramque opinionem apud veteres receptam esse observat Strabo, lib. 1.

v. 749. Παλαιστίνης Συρίης] Ea pars Syriæ quæ à sacris Scriptoribus dicta est primo Terra *Canaanitica*, deinde *Israelitica*, itemque *Judæa* saltem late sumpta, necnon *Terra sancta* ; eadem ab antiquis Græcis vocata est sæpius *Palæstina*, nempe à *Philistinis*, inclyto populo oram ejus maritimam incolente, & in sacris Scripturis sæpius memorato.

v. 772. Κοιλῇ Συρίῃ] Pars Syriæ ita dicta, quia montibus cincta.

v. 774. Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον] Fabulosam heic causam Poetico more reddit Dionysius, cur Arabia hæc odoramentis & aromatibus, aliisque benignæ naturæ dotibus, adeo abundet, ut εὐώδμων dici mereatur ; quod scil. Bacchus ibi in lucem editus fuisse dicatur (è Jovis femore, in quo eum aliquandiu occultatum ferunt) & natali loco hæc munera contulisse. Quod ad fabulas de Baccho explicandas spectat, notandum est Bacchum eundem cum sole esse, uti probant Macrobius & Diodorus Siculus. *Jovis*

femore occultatus & bis natus fingitur, quia in inferioris ætheris parte (quæ femori comparatur, quod ex inferioribus humani corporis partibus est) altero scilicet Hemisphærio nocte conditus (quo in statu Αἰθωνεὺς dicitur, teste Archia in Epigram.

Βάκχῳ ἐνὶ ζωοῖσιν, ἐνὶ φθιμένοις Αἰθωνεύς)

inde rursus emergit, quasi iterum natus, ut Horatius de Phœbo:

——*aliusque & idem*
Nascéris.——

Quia vero Sol in orientali plaga primo apparet, inde Bacchus dicitur in Nysa (Arabiæ urbe, ut vult Diodorus, vel Indiæ, ut à Curtio, Strabone, & Mela statuitur) educatus fuisse: atque hinc fertur Διόνυσος dictus esse ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Νύσης, à *Jove*, cujus filius perhibetur, & *Nysa*, ubi educatus fertur. Fingitur etiam Bacchus omnia ab Indis & ultimo Oriente victoriis peragrasse, ut Solis cursus, quo orbem terrarum circumit, denotetur. Tandem hic vini (aliorum etiam fructuum, ut aliqui statuunt) auctor perhibetur, quod Solis calore uvæ & alii fructus maturentur. Vide plura huc spectantia in notis ad v. 974, 977, 981.

v. 778. Ὀρνιθες δ' ἑτέρωθεν] Fabulam vulgatam hisce verbis innuit Dionysius, qua ferebatur cinnamonū ab avibus è desertis quibusdam insulis in Arabiam delatum, ut eo nidos extruerent, inde vero plumbatis sagittis ab Arabibus decuti: vide Plin. l. 5. cap. 12. Ex fabula ea elici potest, ut recte notat Eustathius, ignorasse veteres illos ubi cinnamomum nasceretur, cum ex *insulis non habitatis* (quas & *incognitas* fuisse oportet, alioqui enim homines, non aves solæ, inde petiissent) ab avibus afferri affirmant.

v. 803. ποταμῶν ἀκὶς & ἀπάνσιον] Fluvio huic à *celeritate* nomen ipsum inditum, Plin. l. 6. cap. 27. Solinus, cap. 40. uti & Strabo, aliique affirmant; *sic enim sagittam*, ipsis testibus, *Medi appellant*. Merito tamen dubitari potest, an à Græcis nomen hoc inditum non fuerit à *tigri animali*, de quo ambigit Eustathius, cum appellationi illi Græcæ occasio etiam dari potuerit à fluxus celeritate, quod tigris omnium velocissimum sit animal. Opinioni huic favet quod refert Eustathius, Oraculum quoddam Juliano redditum promisisse eum illustria facturum παρὰ θηρὶ ποταμῷ *ad fluvium bestiæ cognominem*: & fluvios duos Assyriæ in Tigrin se exonerantes Λύκον & Κάπρον, bestiarum nomine, similiter Græci appellant.

v. 808. Οὔνομα Θωνῖτις] Paludem hanc *Thonitin* cum auctore nostro Strabo appellat, qui tamen eandem *Arsenen* etiam dictam refert. Idem vero lacus Plinio, lib. 16. cap. 27. & Ptolemæo, lib. 5. cap. 13. *Thospites* vocari videtur: ubi vero dicitur versu præcedenti paludem hanc esse ὑπὸ μίσα, &c. non intelligendum est quasi sita

fita esset in medio inter fontem & ostium Tigris fluvii spatio, sed *medium* heic vocari videtur à Dionysio quicquid extremum non est; neque enim ex ipsa palude prima fluvii origo est, sed loco paulo superiore ortus in paludē hanc influit, & rursus egreditur.

v. 810. Ευφρήτε ϑ' Τίγρι] De hisce duobus fluviis, eorumque verâ Etymologiâ, vide meam Historicam Geographiam Veteris Testamenti, Vol. I. Cap. 1. Sect. 22, &c.

v. 823. Βαβυλών] De hâc urbe, aliisque omnibus locis quorum mentio fit in sacris Bibliis, vide meam Histor. Geogr. prædictam V. & Novi Testamenti in propriis locis.

v. 825. Βήλῳ] Ad huc refertur Historia Apocrypha de *Belo & Dracone.*

v. 850. Δαμασκὸς τ' ὠγύγιον πτολίεθρον] Urbium omnium, quæ hodie extant, longe antiquissima merito censeri potest *Damascus*, quippe quæ memoratur ab Abrahamo, Gen. 15. adeoque condita est non longe post Diluvium universum.

v. 854. Βαγδατὶς, ὑσατίη τε Βαασώρη] *Bagdatin* hanc volunt plurimi ex ruinis antiquæ *Babylonis* crevisse; uti & *Bassoram* hodiernam eandem esse cum antiqua *Teredone*, v. 801. memorata.

v. 860. Κυμοῖς ὕπο Παρνασσοῖο] Sub Paropamiso monte, qui est Australis Bactrianæ terminus, plerisque Παροπαμισὸς, Ptolemæo vero Παρπανισὸς dictus, unde per Syncopen fit Παρπανισὸς (vide v. 1098. Dionys.) & iterata Syncope Παρνισὸς. Παρνασσοῖο enim heic legendū videtur potius quam Παρνασσοῖο, uti notavit Salmasius.

v. 862. Κείνης τοι γενεῆς] A Medea Medorum originem fabulose deducit Dionysius, Mediam ὁμώνυμον γαῖαν, hoc est, ipsi cognominem terram vocans, v. 867. uti apud Græculos vulgatum fuit à Medo Medeæ filio, aut ipsa Medea, Medorum originem accersere, ut ex Strabone, lib. 11. constat. Sed ex sacris Literis facile colligi potest, quod statuit Josephus, à *Madai* filio Japheth (de quo Gen. cap. 10.) Medorum nomen deductū; perpetuo enim gens ea in sacra Scriptura *Madai* vocatur, & jungitur cum *Elam*, quo nomine designatur gens dicta à Cyri tempore *Persica.*

v. 864. Ἀχαιόοιο παρὰ ῥόον Ἰλισσοῖο] Athenis, quas Ilissus fluvius præterlabitur, qui Ἀχαϊκὸς hic dicitur, quod Attica, in qua Athenæ, olim Ἀκτὴ vocaretur, vide v. 274.

v. 865. γόνῳ Πανδιονίδαο] Thesei, cujus pater Ægeus rex Athenensis Pandionis filius, qui cum ex priore uxore Æthra Thesea genuisset, postea Medeam ab Jasone repudiatam matrimonio sibi junxit. Ea vero Theseum, qui diu domo abfuerat, reducem, nec à patre cognitum, veneno tollere conata est: unde ipsa ab Ægeo (agnito postea filio) Athenis pulsa est, teste Plutarcho in Theseo, aut præ pudore fugit, ut auctori nostro placet;

cet; deinde cum Medo filio ab Ægeo ſuſcepto in Medeam à Colchide patria non longe diſſitam, eam conceſſiſſe fabulantur, cum in Colchidem reverti non auderet. Paulo aliter has Græculorum fabulas refert Juſtinus, lib. 41. Jaſonem narrans cum Medea in has oras veniſſe, & à Medo Medeæ filio Mediam, ab Armenio Jaſonis comite Armeniam denominatam: uti & Albanos ab Jaſone ortos refert Plin. lib. cap. 12. & Perſas à Perſe Medi filio Euſtathius & alii denominatos tradunt: tam late arma ſua Jaſon & ejus comites, aut Græculi certe fabulas ſuas, circumtulerunt!

v. 870. Τἄνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι] Neſcio (inquit *Hillus*) cur Medos accuſet Dionyſius, quaſi veneficiis deditos, & tanquam à Medea hoc edoctos, niſi forte ſit propter oleum, quod *Medicum* vulgo vocatum eſt. Vide plura in Notis Hilli ad locum.

v. 893. Αὐσονίδα βασιλῆα] Incertum eſt an *Auguſtum* intelligat, quod Euſtathius opinatur, & his verbis ad pacem & amicitiam Romanam à Parthis tunc quæſitam, remiſſis ſignis Craſſo ablatis, reſpiciatur; (hoc enim Romanis armis non effectum, niſi arma alibi terrarum mota intelligas, quibus Auguſtus terrorem nominis ſui late circumtulit:) an Neronem potius, cujus auſpiciis res magnæ in Armenia à Corbulone contra Parthos geſtæ, donec Tiridates ſupplex pacem à Nerone peteret, & obſidem filiam traderet. Vide Tacit. Annal. lib. 15.

v. 894. Περσῶν] *Perſarum* nomen à *Perſeo* illo in fabula de Andromeda liberata decantato, aut à *Perſe* neſcio quo, quem Medi filium, Medeæ nepotem fingunt, Græculi deducunt. Sed vero maxime conſentanea videtur Bocharti ſententia, qui *Perſas* poſt Cyri imperium ſic dictos putat, quaſi *equites*, (פָּרָשׁ, *paras* enim apud Orientales *eques*) ſcilicet ob ſummum poſt Medos victos equitandi ſtudium. Et hinc eſt, quod *Perſarum* nomen non occurrit in ſacris Scripturis, niſi in libris Ezechielis, Danielis, Ezræ, Nehemiæ, & Eſther, qui vel circiter vel poſt Cyri tempora ſcripti ſunt: Nimirum populus iſte ab antiquioribus ſacris Scriptoribus denominantur *Elamitæ*, ipſa regio *Elam*.

v. 895. Ἄσιος βασιλεύταλος ἐσθλός] Nulla nimirum Aſiatica gens tantum imperium tenuit quantum Perſæ, quippe qui imperio illi, quod Aſſyrii & Medi ante tenuerunt, Lydorum etiam regnum & Ægyptorum adjecerunt, imperii ſui terminis ab Indiæ finibus ad Helleſpontum uſque (vel, ut teſtantur ſacræ literæ, Eſther, cap. 1. ab India ad Æthiopiam) prolatis. Hinc Perſarum rex ὁ βασιλεύς, *Rex*, κατ' ἐξοχήν, & Μέγας βασιλεύς, *Rex Magnus* appellatus eſt: Imo & *Rex Regum*, ut tam Hiſtoria ſacra Ezræ, cap. 7. v. 12. quam profanæ teſtantur.

v. 908.

v. 908. Ἄμως τ' Εὐλαῖο] Vide Dan. cap. 8. v. 2.

v. 954. ἀπὸ Καυκάσου] Ita hic mons Indicus à Græcis vocari solet, vel, quia Macedones pro Caucaso vero acceperunt, uti refert Arrianus, vel quod incolæ eum *Grancasum* vocarunt, tanquam nivibus candidum, ut testatur Plinius.

v. 974. Ἔστι δ' τις θεόθεν ἄπιτος] Bacchus qui tanquam bellator heic describitur orbem terrarum peragrans, ab extremo Oriente, ubi Emodi montes, v. 984. in Occidentem, ubi Thebæ, v. 986. Solem significat cursum suum ab Ortu in Occasum peragentem: & veluti Mænadum nebrides maculis interstinctæ cœlum stellis variegatum, & cingula Zodiacum repræsentarunt, ita nomine *Nyssææ viæ*, quam Bacchus calcasse dicitur, nihil aliud quam Zodiacum intelligi, in quo Sol suum cursum peragit, quique Indiæ impendet parte ea quæ ad Tropicum Cancri accedit, probabile videtur. Indos vero debellasse dicitur Bacchus, quia cum ad Tropicum Cancri accesserit (eorum vertici tunc impendens, qui circa Gangis ostia degunt, ubi Nyssæam viam statuit Dionysius) immodico calore eos torret.

v. 977. Λυκάονι νεξόδες] Fabulā hanc non alibi reperio (inquit *Hillus*) sed varias Metamorphoses, quas illis accidisse fabulantur, qui Bacchicos ritus contemnere ausi, legere licet apud Ovid. l. 3. & 4. inter cætera vero Mineidum Bacchum spernentium telas in hederas & vitis palmites (ut heic è converso nebrides & thyrsos Bacchantium in arma, & cingula ac plexos vitis capreolos in serpentes) conversas fuisse apud Ovid. lib. 4. narratur.

v. 981. Τέκνα Νυσαίων] Quanquam per *Nyssæam viam* Zodiacum aut ejus partem Indiæ impendentem mystice significari, ut per Bacchum Solem, modo notatum sit; cum tamen ipsum nomen fabulosum à *Nysa* seu *Nyssa* deductum sit, à qua & Bacchum Διόνυσον dictum volunt, quod urbem quandam nomine Nysam Bacchi natalem locum fuisse fingant (unde is Juvenali *dominus Nysæ* vocatur, & sic Lucanus,

—— *Bacchumque avertere Nysa*)

visum est mihi de *Nysa* ipsa nonnulla commentari. Eam in Oriente omnes statuunt, quia inde Sol oritur: alii quidem in Arabia, quæ Orientalis est regio respectu Græciæ; alii in India, ultima ad Orientem regione, saltem antiquis cognita: & ex his quidem pleriq; qui Alexandri res gestas narrant, ut Arrianus & Curtius, Nysam in citeriore Indiæ parte prope Paropamisum montem statuunt, ubi & Μηδὸν montem fingunt; uti & Caucasum & plurima loca fabulis celebrata, in ea loca trahunt quæ ab Alexandro & Macedonibus peragrata, ut recte notat Eratosthenes apud Strabonem. Dionysius vero in extrema Indiæ parte ad Orientem, juxta

ta Gangem fluvium (cui vicinum oceanum Eoum orbis terminum exiſtimavit) Nyſam ſtatuere videtur, ſi *Nyſſæam viam*, quam ibi ſtatuit, ſic dictam cenſuerit quod à *Nyſſa* ducat. Nec male profecto ea in re ſic ſtatuere videtur, cum congruum ſit, extremum ad Ortum locum *Bacchi*, hoc eſt *Solis* natalem locum haberi, & ejus itineris terminum unde curſum auſpicatur, ſeu curriculi Solaris metam primam, ſi diurnum ejus motum reſpicias. Et profecto cum νύσα Græce *metam* ſignificet (Νύσα, καμπτὴρ, τέρμα, Suidæ) eâ voce nihil aliud quam *metam* ſeu terminum curſus Solaris antiqui notaſſe videntur. *Hill.*

v. 984. Ἡμωδῶν ὀρέων ἐπιβήναι] *Emodi montis* in ultima Indiæ parte verſus Oceanum Orientalem, ultra Paropamiſum & Imaũ, ab antiquis ſummo conſenſu ſtatuuntur: hos aſcendere dicitur Bacchus, hoc eſt Sol, cum in Tropico æſtivo conſtitutus iis impendet Sol, aut proxime ſaltem accedit. Vide notas ad v. 581.

v. 985. Ἔνθα δύο σήλας] Hiſce columnis Orientis Solis metam, & diurni motus principium, & Orbis terminum Orientalem (ut columnis Herculis, qui etiam Sol eſt, Occidentalem) Poetico more deſignare videntur antiqui.

v. 986. μεῖα χεύμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο] Ad fluvium Iſmenum, hoc eſt, ad Thebas Bœotiæ urbem, quam Iſmenus fluvius alluit, quam Bacchi patriam Græculi plerique prædicant (quamvis alii Nyſam ejus patriam ſtatuant) fortaſſe quod Thebani Phœnicum ἄποικοι ejus cultum, ab Orientalibus gentibus acceptum, (qui eum ſub variis nominibus coluerunt, ut præter alios, teſtatur Auſonius Epigr. 29.) primi inter Græcos introduxerunt: Vel quod Thebanus quiſpiam vites primus inter Græcos conſeverit, unde ejus cultum myſtico Bacchi φυσικῶς ſumpti, qui Sol eſt, cultui conjunxerunt, quem etiam ut vini auctorem coluerunt, quod Solis calore uvæ maturentur.

v. 688. Νίκη] Intellige *Deam Victoriam*, quam celeri quaſi pede præeuntem omniaque Alexandri armis & imperio ſubjicientem, Poetico more fas eſt effingere.

v. 979. Ἔθνεα βάρβαρα Σήρων] *Seres*, ultima ad Orientem & Septentrionem olim cognita gens, *Serico* apud ipſos confecto, & ab iis nominato, nobilis.

v. 1011. νέα τέταλαι Καμβρὶς] *Nova Cambria*, *nova Britannia*, *nova Francia*, *nova Anglia*, *nova Hiſpania*, &c. ſunt totidem denominationes regionibus Americanis impoſitæ reſpectu cognominum in Europa regionum, unde ortum ſuum duxerunt ii, qui nomina primo indiderunt.

v. 1022. Πέννα γαίην πάρ' ὑλήεσσαν] Hinc dictam vulgo *Penſylvaniam*.

v. 1025.

v. 1025. παρθενικῆς τόδ' ἐπώνυμον] Vulgo *Virginiam.*

v. 1027. Καρόλε πέδον] Vulgo *Carolinam.*

v. 1029. γαῖη παρακέκλιμαι ἀνθεμόεσσα] Vulgo *Florida.*

v. 1041. πέδον ἠπειρώτιδ' ἄνης] Vulgo *Terra-firma*, Anglice *Main-land.*

v. 1047. Μαγαλανίδ' ἄνης] Regio hæc, uti & vicinum fretum, ita dicitur ab inclyto Nauta *Ferdinando Magellano.*

v. 1054. ἀργύρεον πόλαμὸν] Vulgo *La Plata* fluvium.

v. 1071. Πηγετῆ ἔν γαίην] Vulgo *Iceland.*

v. 1072. Βρεταννίδες] Quod ad *Britanniæ* Etymologiam spectat, Cambdeni sententia verisimilis videtur, qui à *Brith* (quod antiqua Britannorū lingua, eodem teste, pictos notat) Britonum nomen deducit. Britannos enim veteres corpora pinxisse è Cæsare in Comment. Mela, lib. 3. cap. 6. & aliis notum : unde Ausonius,

——*Caledoniis talis pictura Britannis.*

Atque hinc veterum Britannorum in Boreali insulæ parte reliquiæ (quæ à Romano jugo liberæ remanserant, neque avitum morem exuerant) postquam major insulæ pars Romanis armis cesserat, *Pictorum* nomine communiter appellatæ sunt, de quibus Claudianus :

——*nec falso nomine Pictos*
Edomuit. ——

v. 1074. καλῆζεται Ἀλβίων] Nomen hoc, nisi à fabulis suis Græci procuderint, ab ἀλφὸν, quod Græcis, teste Festo, *album* sonat (unde & ipsa Latina vox *album*, & *Albium* nomen deductum, ut quidam volunt) ortū Cambdeno videtur, quod albicantibus rupibus coronetur hæc Insula (præcipue à latere illo quod Galliam spectat, Græcis præ cæteris patribus cognito) unde & Britannis, teste eodem Cambdeno, *Inis Wen*, id est, *insula alba*, & ab Orpheo in Argon. λάκκαῖ' χέρσον, *terra albicans*, vocatur. Aliis probabilius videtur, Græcos Albionis (uti & *Britanniæ* ex Cambdeni sententia, & *Iernes*) nomen ab Indigenis accepisse. Magna scil. Scotiæ montanæ pars (ubi olim sylva Caledonia Romanis Scriptoribus celebrata) etiamnum *Albain* vel *Allibaun* dicitur, (unde Scotiam aliqui *Albaniam* vocant) quod nomen toti olim insulæ, aut majori ejus parti, commune fuisse probabile est, sed in ulteriore tantum parte retentum, postquam citerior pars Romanis paruit, quibus à primo appulsu familiarius Britāniæ nomen, ex voce vero illa proclive fuit nomen Ἀλβίων excudere.

πρὸς δυσμὸν Ἰέρνη] Hæc insula dicitur à nomine *Erin*, quo Indigenæ eam appellant (quod quidem Occidentalem regionem ipsis notare Cambdenus existimat, cum *Hiere* illis Occasum significet.) Ab *Ierne* vero deducuntur nomina alia, quæ eidem Insulæ

ab

ab aliis tribuuntur, qualia sunt *Juverna*, *Ivernia*, & *Hibernia*.

v. 1076. Τὴ μεγάλῃ ἐ καλεῦσι Βρεταννίδα] Hæc insula, utpote omnium Britannicarum maxima, etiam ab antiquis Scriptoribus vocitatur *Britannia* simpliciter & κατ' ἐξοχήν.

v. 1077. Πρὸς Βορέην Σκότιοι] Scotos ita dictos censet Cambdenus, quasi à Scythis ortos.

Ζίφυρον Καμβροί] Antiquos Britannos, qui Cambriam sive Occidentalem Angliæ partem hodie occupant, à Gomero Japheti filio genus duxisse probabile est, quippe qui vernacula lingua sese appellant *Kumeros* sive *Cymeros*, unde effingi videtur nomen apud Latinistas hodie usitatum, scil. *Cambri*, Pari modo ac ab eodem vocabulo *Gomer* deducta sunt nomina ista *Cimmerii*, *Cimbri*, &c.

τοὺς Ἄγγλοι] Angli ita dicti sunt ab *Angilis* sive *Anglis*, qui una cum Saxonibus è Germania in hanc insulam olim migrarunt.

v. 1082. πέδον ἔσχε πλερωτὸν] Hinc apud Ptolemæum hæc urbs dicitur σκατόπεδον πλερωτὸν, hoc est, *castrum alatum*, idemque sonat hodiernum nomen *Edenburgus*; *Burgus* enim idem valet ac oppidum seu castrum, & *Eden* idem valet ac *ala* seu *alatum*, uti testatur Cambdenus.

v. 1093. Θέλῃ] De situ *Thules*, quæ terrarum *extrema* versus septentrionem Antiquis habita, unde Virgilio—*ultima Thule* dicitur, multæ & admodum diversæ sunt opiniones. Quæ heic dicta sunt, ad mentem Cambdeni dicuntur, qui *Schetlandiam* esse antiquam *Thulen* opinatur, nec obstant quæ statim sequuntur in Dionysio, viz.

Ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος, &c.

cùm eadem satis congruant Schetlandiæ. Sunt autem qui ob descriptionem istam *Icelandiam* contendunt fuisse veterum *Thulen*.

v. 1096. ἐς πόλον ἄρκτων] Πόλος, deductum à πολέω *verto*, est extremitas axis, circa quem cœlum verti dicitur, ita πόλος ἄρκτων est *polus arcticus*, hoc est, *Septentrionalis*; & ἄρκτων in Plurali dicitur à duabus *ursis*, majore & minore, ipsi vicinis.

v. 1097. ἐκλείχῃσι πῦρ] Πῦρ pro lumine solari heic ponitur, & quidem Solem revera igneæ naturæ esse olim sensit Anaxagoras, quam etiam sententiam (explosa quinta illa essentia, quam cœlestibus corporibus tribuunt Peripatetici) tuentur recentiores fere omnes Philosophi. Quinetiam vocabulo πῦρ denotare videtur Dionysius tunc temporis maximum esse solis calorem, & quasi ignem etiam apud tericolas borealiores.

v. 1098. Λοξοτέρη δὲ τύμβος] Quo enim loca ab Æquatore (ubi Sphæra recta est, & Zodiacus angulis fere rectis Horizontem secat)

cat) remotiora, eò obliquioribus angulis Sol oriens itemque occidens eorum Horizontem secat.

v. 1099. Ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν] Opinatur Hillus Dionysium hisce verbis intelligere Solem in Tropico æstivo constitutum, qua hora quove momento maxime deprimitur, & ad Septentrionale Horizontis punctum pervenit (ubi media nox est incolis eandem cum Thule longitudinem, sed minorem latitudinem habentibus) *in linea recta secundum ipsum* Horizontem (quem tunc stringit, non subit) *ad Thulen radios emittere*, ita ut umbræ eo tempore in Thule ad Meridiem in infinitum extendantur. At vero videtur potius Periegetes nihil aliud iisdem verbis innuere, quam quod Solis radii multo magis perpendiculariter incidant borealioribus terræ regionibus, Solstitio æstivo, quam cæteris anni tempestatibus. Reddit enim rationem, cur hisce locis tunc temporis Solis ἀειφανὲς ἐκκέχυλαι πῦρ· nempe ἀειφανὲς, quia λοξοῖσιν τύμβοις, &c. πῦρ autem, hoc est, maximus Solis calor & quasi ignis, quia ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν, &c.

v. 1100. Μέσφ' ἐπὶ κυανέας] Nempe cum Sol ad Austrum reverti incipiat, tunc radii ejus à perpendicularibus ad obliquos qualibet hora aut momento magis deflectunt respectu borealium terræ incolarum. Æthiopas autem κυανέας vocat Dionysius, tanquam nigros præ nimio solis ardore.

ἐλάσῃ] Videtur hæc vox, quæ de aurigatione sæpe usurpatur, fabuloso Solis currui accommodata, de quo vide Ovid. Metamorph. lib. 2.

v. 1109. Ἀγλαῶν ἕδος] Vulgo *Anglesey*.

v. 1117. Οὐϊκτὶς] *Vectis* sive *Victis* Insula, vulgo *Wight*.

v. 1121. Ναμνιτάων] *Namnites* sive *Nannetes* olim habitabant urbem Gallicam ab iis etiamnum dictam vulgo *Nauts* una cum regione circumjacente, uti & *Veneti* incolebant urbem hodie dictam *Vannes*, à priori haud longe distantem, unde hæ insulæ vocantur à nonnullis *Veneticæ*. Sunt qui pro Ναμνιτάων legunt Σαμνιτάων. Σαμνῖται enim Græce dici volunt, qui Latine *Santones*, incolentes Galliæ regionem hodie dictam vulgo *Santoigne*.

v. 1122. Ὀργύμυσαι τελέσανδο] Visum est heic loci de Bacchi nominibus & sacris paulo fusius commentari, & pleraque voces ad ejus cultum pertinentes simul explicare, quæ sparsim occurrunt. Bacchum, tanquam vini inventorem, cultum vulgo notum; sic Tibullus, lib. 2. Elog. 3.

At tu, Bacche pater, jucundæ consitor uvæ.

Sacra ejus *Orgya* dicta, ἀπὸ τῆς ὀργῆς, à furore quo Bacchantes correpti; & *Trieterica*, quod *tertio* quoque *anno* celebrarentur cum clamore, strepitu, tympanorum pulsatione (instar Cybeles sacro-

rum, de quibus vide in v. 1217.) peragi solita, quod heic innuitur, v. 1124. —παταγῆς ϑ' ἁγνὸν ὀργίων ἀχὴ, ut scil. ebriorum strepitus, vociferationes, & inconditos gestus exprimerent, Atque hinc βάκχος dictus, est teste Eustathio, à βάζω *clamo*, uti & ipse *Bassareus*, & Sacerdotes ejus *Bassarides*; quæ & à furore *Mænades* & *Thyades* vocatæ, voce altera à μαίνομαι *furo*, altera à θύω *furiose ruo*, deducta. *Iacchus* etiam dictus videtur ab ἰάχω *clamo*, voce Homero usitata, ut necesse non sit à nomine divino *Jah* illud (cum Vossio) deducere; atque eadem de causa *Bromius*, à βρέμω *fremo*, sicut hic ἐρίβρεμος & ἐριβρεμέτης tanquā epitheta ejus nominibus adjiciuntur. A clamoribus etiam quibusdam à Bacchantibus solenniter usurpatis nomina quædam ei indita sunt. Quod enim Bacchantes clamare solerent εὐοῖ (unde verbū εὐάζειν v. 1129.) & σαβοῖ, hinc *Euius*, *Evan*, & *Sabazius* dictus est, & sacra ejus *Sabazia*: εὐοῖ, σαβοῖ, ὕης, ἄττης· ταῦτα γὰρ ἐπὶ Σαβάζια, ἐν Μητρῴοις, Bacchi *sacris* à *Thracibus peractis*; ὕης, ἄττης *vero in Matris deûm sacris*, *solennes fuisse acclamationes*.

v. 1123. Στεψάμενοι κισσοῖο] Hedera Baccho sacrata, & foliis ejus, uti & vitis pampinis, Bacchæ coronari solitæ, & thyrsos iis ornatos gestare, quod hederæ folia pampinos, corymbi vero botros quodammodo referant.

v. 1124. Ἐνύχιοι] Bacchicis ritibus, quod cum ebrietate, quam vini auctori convenire putārunt, & comessationibus peragerentur (unde Bacchantes heic dicuntur Κῶμον ἄγειν, v. 1128.) nocturnum tempus dicatum, quippe quod celandis ebriis ritibus maxime idoneum visum.

v. 1125. Ἀψίθοιο] Urbis & fluvii cognominis in Thracia, uti verisimile est. Rara enim est alibi ejusdem mentio.

v. 1126. Βισσάδες] Inclyta gens Thraciæ erant *Bisiones*, quorum nomen frequentius usurpatur à Poetis σωεκδοχικῶς pro universis Thracibus, sive tota Thracia.

Ἐλεφειόλιον] Cognomen hoc Baccho impositum, quod diceretur ἐρρῶφθαι, hoc est, *insutus fuisse femori Jovis*.

v. 1130. Καλλιῶν ἄσον] Hodie vulgo *Belle-Isle*.

v. 1142. Βαλεαρίδες] Ita dictas volunt has insulas ἀπὸ τῆ βάλλειν, quia incolæ ejus essent insignes funditores; pari ratione Γυμνήτιδες appellati sunt, quia funditores solent leviter armati, & quasi γυμνοὶ nudi pugnare.

v. 1145. Τὰς νῦν Ἀχαϊκαχῶν] Nempe juxta Articulos Pacis supra memoratæ ad v. 90.

v. 1159. Τεμακίη] Sicilia ita dicta est à tribus Ἄκρων seu Promontoriis ejus. Τεμακίη enim metri causa pro Τε[illegible]

v. 1168. Ἀονίῳ τμηθεῖσα σιδήρῳ] Antiquis plerisq; creditum fuit Siciliam olim Italiæ adhæsisse, & vel vi fluctuum, ut Mela opinatur, vel (ex Strabonis sententia, quæ longe probabilior) terræ motu avulsam fuisse, atque ita mare irruisse. Hanc terrarum divisionem quasi Neptuni tridente factā (quem πολυγλῶχινα, hoc est τριγλῶχινα, σίδηρον vocat) Poetice heic describere videtur Dionysius, quippe cui non tantum maris imperium, quod ibi irrupit, verum & terræ motus tribuuntur; unde ἐνοσίχθων & ἐνοσίγαιος Poetis denominatur. Cur autem Neptuni tridentem Ἀόνιον σίδηρον vocet, quasi *Bœoticum ferrum* (*Bœotia* enim *Aonia* olim dicta) vix satis constat. Eustathius quidem Epitheton hoc adjectum auguratur, quod Neptunus eximie à Bœotis coleretur, vel quod præstantissimum sit Aonium ferrum. Sed de posteriore hac ratione me dubitare fateor, neque enim video qua auctoritate ejus rei veritas stabiliatur: priori potius acquiesco, ut *Aonius* pro *Neptunio* ponatur, cum *Aon*, à quo *Aones* denominati, *Neptuni* filius fuisse feratur, ideo Neptunum, ut gentis auctorem, solenniter ab iis cultum fuisse verisimile fiat: sic primo *Neptunum* ipsum, deinde per Metalepsin & ejus *tridentem*, *Aonium* dici nihil prohibet; sicut non tantum Musæ, verum & earum citharæ, à Nonno in Dionys. Ἀόνιαι dicuntur. *Hill.*

v. 1175. Διομήδεος ὠτίλα νῆσον] Dionysius, cum Stephano de Urb. Mela, lib. 2. c. 7. Solino, c. 8. unicam Diomedis insulam nominat, cum Strabo, lib. 6. duas, quarū alteram cultam, alteram desertam esse refert. Ptolemæus quinq; numeret: quem numerum in tabulis recentiorum extare, si quæ scopuli potius quam insulæ formam repræsentant annumeres, testatur Ortelius. Desertis igitur insulis (seu scopulis potius) omissis, præcipuæ tantum insulæ, quæ sola culta fuit, Dionysius & cæteri primo citati meminerunt. Eam tumulo & delubro Diomedis inclytam esse refert Solinus, cap. 8. ut & Plin. lib. cap. 44. apud quos legere licet fabulas quæ de Diomedeis avibus feruntur, in quas Diomedis socios conversos fuisse Poetæ prodiderunt; fortasse quod eæ vix alibi quam in Diomedis insulis circa Italiam aut alias vicinas regiones inveniantur; neque enim credibile, quod auctores isti affirmant, eas nusquam alibi toto orbe comparere. Si nullibi aliàs sint, neque ibi esse credam, sed mera Græcorum figmenta esse, ut Scaliger in Arist. Hist. Anim. opinatur. *Hill.*

v. 1176. χαλεψαμένης Ἀφροδίτης] Non tantum quod bellum adversus Trojanos Veneri charos gesserit, verum & ipsam vulneraverit, ut fabulatur Homerus Iliad. ε. His irritatā deam, Ægialæ ejus uxori tantum furorē immisisse ferunt, ut cum juvenibus variis, præcipue vero cum Sthenelo Cometæ filio, vel, ut alii volunt,

lunt, cum Cyllabaro Stheneli filio consuescerent, à quibus alii domo pulsum Diomedē tradunt, alii pudore affectum sponte demigrasse primo in insulas abillo denominatas, deinde in Apuliā.

v. 1177. μετεκίαθεν ἔθνος Ἰάονος] Diomedem in Hispaniam perveniisse haud certo constat, sed Strabo idem innuere videtur, lib. 3. Vide plura in notis Hilli ad locum.

v. 1180. Ἀψύρτου νήσους] Has insulas ita dictas fingunt ab Apsyrto à Medea heic occiso, ut Colchos ipsam persequentes colligendis ejus membris ab ipsa dispersis moraretur. Una ex his insulis Ptolemæo vocatur Ἀψορρός, quo nomine denotatur *refluus* juxta illā maris æstus, & verisimile quidē est Ἀψόρρου nomen prædictæ fabulæ ansam dedisse, quia à nomine Ἀψύρτου non multum abludit.

v. 1182. Αἰητίνης] *Medeæ*, *Æetæ* Colchorum regis filiæ, quæ cum Jasone, aureo vellere ipsius ope potito, hac via fugisse fingitur, & fratris Apsyrti membra heic sparsisse.

v. 1183. Λιβυρνίδες] Ita dictæ, quia objacent oræ Liburnicæ.

v. 1185. Ἀμβρακικῶν] Ita dictæ quod è regione Ambraciæ sitæ sint.

v. 1186. Πέδον Ἀλκινόοιο] Nimirum celebris apud Poetas hæc insula ob hortos Alcinoi ; quem, cum ibi regnaret, Ulysses naufragum hospitio excepisse refert Homerus.

v. 1189. Νηρικίης Ἰθάκης] Hæc insula Ulyssis erat patria ; & Νηρικία dicitur à *Nerico* monte in ipsa sito.

v. 1199. Ἧς ὕπερ Ἴδη] Hanc *Idam* (quam *super Cretam* esse dicit, quippe supra reliquam insulam eminentem) ab Ida Trojæ vicina nomen accepisse refert Geographus, à Teucro scil. impositum hinc in Troadem profecto ; unde & Anchises apud Virgilium Æneid. 3.

Creta Jovis magni medio jacet insula ponto,
Mons Idæus ubi, & gentis cunabula nostræ.

Mons hic eo præcipue nomine celebratur, quod Jovem à Rhea matre in eo educatum prodant, Idæorum Dactylorum seu Curetum ministerio.

v. 1201. Καύδιαν] Ita dicta ab urbe ejus primaria.

v. 1204. Ἀδαμαντίδος Ἔμης] Vide quæ dicta sunt, v. 141. quibus heic adjicere visum est, nempe per arietem intelligendam esse navem, quæ arietem pro insigni habuit.

v. 1215. Κεῖνον πέδον Ἡφαίστοιο] In hanc insulam è cœlo decidisse Vulcanum refert Homerus Iliad. α. Hinc autem fabula ea orta videtur, & insula Vulcano sacrata, quod mons sit in ea insulæ parte, ubi & urbs Hephæstias sita, prorsus aridus, adeo ut planta nulla ibi crescat, & colore fulvo, ut quasi exustus videatur, teste Galeno :

v. 1216.

v. 1216. Θάσῳ Δημήτερος ἀκτή] Hanc insulam Cereri sacram esse innuit Dionysius, ob frugum in ea ubertatem : Ceres enim Græcis Δημήτηρ dicitur quasi γημήτηρ, quam etiam deam à Thasiis cultam ex Hippocrate constat, qui templum ejus in Thaso urbe nominat.

v. 1217. Θρηϊκίη τε Σάμος] Hæc Samos, ut ab Ionica Samo distingueretur (de qua vid. v. 1228.) *Threicia* sive *Thracica* dicta est, tam quod Thraciæ vicina esset, quam quod Thraces eam incolerent : Postea composita voce *Samothrace* seu *Samothracia* appellata est.

Κορυβάντιον ἄσυ] Dionysius Samothraciam ita vocat, quod sacra Cybeles ibidem peragerentur, cujus ministri à Græcis communi appellatione *Corybantes* vocati sunt, διὰ τὸ Κυρύπλους βαίνειν (ut refert Strabo) quod saltantes & capita commoventes incederent : alii vocem deducunt à Κόρυς galea & βαίνω gradior, quod in armis saltantes incederent. Porro tota insula ἄσυ dicitur per ταπείνωσιν.

v. 1226. Σποράδες] Sic dictæ quia dispersæ sunt, nec, ficut Cyclades, in orbem jacent.

v. 1230. Πελασγίδος ἔδρανον Ἥρης] Videtur Juno *Pelasgica* heic vocari, quod ejus antiquum in hac insula templum à Pelasgis conditum fuisse crederetur, quos ante bellum Trojanum oram maritimam, Ioniam postea dictam, cum insulis vicinis tenuisse nonnulli referunt.

v. 1235. Ἰηλυσῶν πέδον ἀνδρῶν.] *Jalysius* enim inter Rhodias urbes ab Homero recensetur, Iliad. β'.

v. 1238. Χελιδόναι γεγάασι] Sic dictæ quasi *Hirundinariæ*, quod in iis hirundines hyeme se conderent.

v. 1241. Ἄσυ Διωναίης Ἀφροδίτης.] Veneri sacram esse Cyprum sat notum est ; dicitur autem Venus Διωναία vel quia Dione ejus mater habetur, vel quasi Patronymicum esset nomen à Διὸς, *Jovis filiam* notans.

v. 1249. Οὔνομα καλὴ] Vulgo *Formosa*.

v. 1250. Φίλιππίνας] A Philippo rege Hispano sic dictas.

v. 1257. Ἰάβης νῆσος πόλις] Insula dicitur vulgo *Java*, urbs à Dominis ejus Batavis *Batavia*.

v. 1281. Ὁρμυζίης ἔκτοθε πορθμοῦ] Fauces sive ostiū freti Persici hodie dicitur nonnullis Fretum *Ormuzium*, nempe ab *Ormuz* insula itemque urbe vicina, dicta *Ormuza*. Hujusce freti ad dextram sive Ortum situm est promontorium Carmanium, ad sinistram sive Occasum Ogyris insula, juxta littus Arabiæ felicis.

v. 1282. Ἐρυθραίης βασιλῆος] Quis hic fuerit prorsus incertum est, opinatur Hillus regem fuisse quendam ita dictum à Græcis, quia insulis hujus maris imperavit.

v. 1285.

v. 1285. Ἴκαρον] Hæc insula statuitur à nonnullis in intimo sinus Persici recessu, Ogyris vero extra Ostium ejusdem sinus ad oram Arabicam.

Ταυροπόλοιο Θεοῖο] Apollinis aut potius Dianæ sic dict. sive quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, sive quod Lunæ (quæ eadem ac Diana) Tauri sacrati sint, & ab iis ejus currum trahi fingatur, ideo quod cornua eorum corniculatam Lunæ figuram repræsentent.

v. 1294. Ἑλένης νησίδα] Visum heic loci monere lectorem, quod hæc insula S. *Helenæ*, uti & S. *Thomæ*, S. *Matthæi*, &c. ita dictæ sunt, quippe nautæ, qui nomina his insulis primo indiderunt, ad easdem pervenerunt diebus istis quibus festa Sanctorum cognominum celebrantur.

v. 1298. Χλωρῆς ἄκρης] Vulgo *Cape Verde.*

v. 1300. Ἐσπερίδας] Ita dictas, quia in ultimo Occidente antiquitus cognito sitæ sunt. Has fuisse Gorgonum sedes nonnulli referunt, unde etiam *Gorgones* seu *Gorgades* insulæ dictæ sunt; alii volunt fuisse sedes puellarum *Hesperidum*, à quibus Hercules aurea mala rapuisse fingitur. Et hanc quidem fabulam de Hercule φυσικῶ, h.e. sole aureorum siderum *Hesperiorum* sive *vesperi apparentium* (exortu suo) lucem rapiente, interpretatur Vossius. Sed Hesperidum hortos alii statuunt in Mauritania, alii in Cyrenaica.

v. 1301. Κανεμάδες] Ita dictæ ab insula earū præcipua *Canaria.*

v. 1302. εὐδαίμονας] Nimirum hæ insulæ vocantur à Ptolemæo aliisque insulæ *Fortunatæ.*

v. 1304. Κέρνη] Sunt qui volunt *Cernen* esse insulam hodie vulgo dictam *Madagascar*, de ea vide *(fis)* plura in notis Hilli ad v. 219. περιηγ. Dionys.

v. 1309. Νῆσον ἀπειρεσίην νέον ἔνεργε] Hinc vulgo dicitur hæc insula *New-found-land.*

v. 1312. Βερμυδίδων] Ita dictarum à *Johanne Bermudas* Hispano; frequenter autem dictæ sunt Anglis insulæ *Summeri* à *Georgio Summero* Equite Anglicano huc tempestate acto.

v. 1316. Ὅρμον ἐξοχον] Hinc vulgo dictum *Havana* quasi dixeris Anglice *the Haven.*

v. 1317. Ἰακωβείην] Vulgo *Jamaica*, sic nuncupata ab Apostolo *Jacobo*, quippe eo die, quo festum ejus celebratur, Hispani ad hanc insulam primo appulerunt navigia.

Ὅρμον βασιλήιον] Vulgo *Port-royal.*

v. 1318. Ἰσπανιόλη] quasi Hispania parva.

v. 1319. λιμὲν' ἀφνειόν] Vulgo *Porto-rico.*

INTERPRETATIO.

Orbis Terrarum olim & nunc cogniti Descriptio.

CAP. I.

De generalibus totius Terræ partibus.

INcipiens terramque & latum mare canere,
Et fluvios, urbesque, & hominum nationes quam plurimas,
Mentionem faciam *Oceani* profunde fluentis : in illo enim
Tota tellus jacet extensa alibi alia.
Si quidem immensa expanditur in mari terra,
Continentem illam homines cognomine vocant :
Sin solum exiguum apparet in mari
Quasi natans, vocatur nomine *Insula*.
Primo quidem Continentes sunt quatuor maximæ,
Antiqua, *nova*, *Arctica*, & *australis*.
Ad austrum extenditur australis, & alia ex parte ad arctos
Arctica : inter hasce autem antiqua & nova.
Sane quidem nova Continens vocitatur alias
America, & alias *Occiduorum* sedes *Indorum*.
Illius etiam tractus extenditur hinc & inde
Ad geminum Olympi polum Continentem vero priscam,
Latiorem vergentem ad solis vias,
Homines iterum in tres continentes partiti sunt :
Quarum unam *Europam* dixerunt, & aliam
Asiam, & tertiam *Libyam* sive *Africam* terram.
Sed cognomine *Incognitam* dicunt terram
Utramque, & australem & arcticam : utrobique
Nihil enim præter exiguam littorum portionem novimus
Propterea quidem multi dicunt terræ universæ
Quatuor continentes esse, *Europam*, *Asiamque*,
Et *Libyam*, & ultimam *Americam* terram.
Talis quidem divisio terræ, primaque maximaque.

CAP. II.

De generalibus totius Maris partibus.

CIrcumquaque vero infatigati fertur fluxus *Oceani*,
Unus quidem, sed multis cognominibus instructus.

Ad auſtrum appellatur *Auſtralis*, atque ſupra
Ad boream pontum nominarunt *Borealem*.
Alii ipſum vocant *Congelatumque*, *Saturniumque* :
Sed alii *Mortuum* quoque dixerunt, propter debilem
Solem ; tardius enim ſuper mare hoc lucet,
Semperque tenebricoſis craſſeſcit in nubibus.
Americam inter & Europam Libyamque
Mare vocatur *Atlanticum* : atque alia in parte
Inter Americam & Aſiaticam continentem,
Homines Oceanum vocant *Pacificum* ; ſemper
Tranquillitas enim valde ſternit hanc ſalſam aquam.
Quin etiam Atlantici fluxum maris
Alias *Occiduum* dixerunt, ubi prope
Occiduam Libyam murmurat Europamque :
Alias etiam dixerunt *Borealem*, ubi borealem
Prope Americam fluctuat. Sic altera ex parte,
Ubi juxta auſtralem ponti pacifica aqua
Trahitur Americam, *Auſtrale* vocatur alias
Mare : *Eumque* etiam alias, ubi juxta littus
Eoum fertur Aſiaticæ continentis.
Sic Oceanus circumcurrit terram univerſam,
Tantus, & tot inter homines nomina trahens.

CAP. III.

De maximis totius maris Sinubus.

OCeanus *Sinus* eructat introrſum mittens
In terram, parvos quidem plures, ſed ſeptem maximos.
Primus ſane, & omnium præſtantiſſimus aliorum,
Longus ab occiduo volvitur Oceano
Ad ortum & arctum, intra Aſiaticam terram,
Europam ad lævam præteriens, & ad dextram
Africam, & ad boream converſus Aſiaticam terram:
Quapropter ipſum *Mediterraneum* vocant mare.
Secundus è Saturnio eructatur mari
Ad eurum boreamque, borealia intra arva
Europæ, quem etiam *Codanum* appellàrunt :
Nunc autem alias vocant mortales *Balticum* fluctum.
Eſt ab Oceano auſtrali tertius, atque quartus :
Et hic quidem *Arabicus*, medius inter Libyam Arabiamque

Exten-

Extenditur, ille verò *Perſicus* trahitur prope ad orientem.
Exinde Sinus *Gangeticus* ortum verſus
Reboat, quem etiam nunc *Bengalicum* vocant.
Aliorum autem, qui intra Americam ſunt
Ambo, hic quidem ſerpit ad receſſum Mexicanæ terræ,
Mexicanum igitur Sinum cognominant:
Illum verò ſupra ad Arctos *Hudſonium* vocant,
Qui valde expanditur intra *Hudſonium* fretum.
Tot quidem Sinus profundi Oceani
Majores; (Lacus enim immenſus eſt mare
Caſpium, quod & *Hyrcanium* vocitatur aliàs,
Totum ſeparatum à cæruleo Oceano.
Quapropter ipſum falſo nomine Sinum dixerunt
Antiqui) alii verò innumeri ſunt.

CAP. IV.

Mediterranei maris deſcriptio.

NUnc *Mediterranei* maris referam meatum,
Incipiens ordine ab occiduo Oceano.
Ubi etiam *Columnæ* in finibus *Herculis*
Stant (ingens miraculum) ad extremas *Gades*;
Hæc quidem in Europâ vocitata eſt nomine *Calpe*,
Illa verò *Abyla* è regione ſuper Lybicam terram.
Sed Columnarum ambarum in medio trahitur
Fretum, quod dixerunt * *Gadiricum*, atque etiam aliter
Herculeum; nunc autem idem cognominatum eſt
Ab urbe *Gibraltare* Hiſpanicis in agris;
Urbe, cui latè imperat fortiſſimus *Anglorum* Rex.
Eſt autem hoc Fretum cæterorum omnium præſtantiſſimum
Navigatione: nautis igitur dicitur per eminentiam *Fretum*.
Deinceps fertur ad Eurum *Ibericum* mare.
Hoc autem excipit mare *Gallicum*, quod & aliàs
Maſſilicum nunc homines appellant: ibi enim eſt
Maſſiliæ urbs, curvum portum habentis.
Deinceps poſt mare hoc, *Liguſticum* trahitur mare;
Ubi Ligures urbem Genuæ incolunt,
Quapropter illud Pelagus nunc vocant *Genuenſe*.
Deinceps verò ad *Corſicam* eructatur ſalſa aqua.
Poſt hanc autem *Sardonium* murmurat prope mare.
Poſt hoc autem reboat fluctus maris *Tyrrheni*,

* Aliter *Gaditanum*.

Quod etiam *Thuſcanum* aliàs dixerunt.
Tum auctum *Siculo* Ponto *Adriaticum* mare
Longe ad Orientem extenditur, atque etiam ad Arctum ;
Ubi *Adriatici* eructatur unda Sinus
Ad Venetiæ bene habitatæ urbem mari undique cinctam,
Quapropter nunc *Veneticum* Sinum dixerunt aliàs ;
Aliàs autem rurſus *Ionium* vocarunt antiqui :
Utrumq; enim hunc effundit, Adriaticum mare [bentem
Atque etiam Ionium: hoc quidem terram claros viros ha-
Græcorum præteriens, illud autem Auſoniorum.
At ſubter Siculam terram trahitur undam attollens
Pontus intra *Libyam*, Auſtralem in *Syrtim* volvens
Alteram, quam quidem & latiorem vocarunt :
Nunc ipſam *Sidræ* Sinum vocarunt.
Altera verò, parvum habens Sinum, quæ intus eſt,
Eminus advenientem ſuſcipit æſtum maris.
Ita quidem reboant vorticoſi hi duo Sinus.
Deinceps *Cretæ* (quam nunc mortales vocarunt
Aliàs *Candiam*) expanditur fluctus ad ortum.
Poſt hunc autem dextram ad manum extenditur ſalum
Ægyptium, quod & *Pharium* olim dixerunt.
Poſt hoc autem reſonat *Syrium* mare, quod & olim alii
Phœnicium, alii etiam *Sidonium* appellarunt.
Sed ſupra ad Arctum volvitur intus repens
Sinus cognominatus à vicinâ urbe *Iſſo*.
Tum ad Zephyrum converſum murmurat ſalum,
Regionemque, quam *Cilices* & quam *Pamphylii* habuerunt
Et *Lycii*, præterit & *Rhodum* extremam.
Et tot igitur cognominibus olim erat inſtructum :
Nunc autem *Levanticum* nautæ dicunt univerſum
Mare ultra ex adverſo Cretæ ad Eurum fluens.
Contemplare verò ex illo [loco] converſus ad Arctos
Ægei Ponti vaſtum meatum, quem nautæ
Nunc *Archipelagus* dixerunt ; ubi fluctus
Fractus Inſulas circumfremit *Sporadas*,
Atque etiam alias quas *Cycladas* vocarunt.
Neque etiam aliquis illi ſimiles excitat fluctus
Profundè murmurans alius gurges maris :
Limitem verò in Tenedum terminat extremum,
Imbrum habens alterâ ex parte, unde Arctus venit *Helles-*
Pontus. Poſt hunc autem, fluctus *Propontidis* dilatatæ.
Poſt hanc autem, *Thracii* oſtium *Boſphori*, quem olim Io

Junonis

Junonis impulsu tranavit, juvenca cùm esset;
Nunc *Constantinopolis* illi nomen facit.
Angustissimum sanè illud omnium est fretum
Aliorum, quæ sunt undosi maris.
Cyaneas ubi fama est impudenter in mari cautes
Vagantes, cum strepitu in se mutuo illidi.
Ex eo autem [Bosphori ore] *Euxinus* panditur prope *Pontus*,
Qui est vastus, & longe in Orientis recessum serpit.
Hujus autem obliquæ quidem procurrunt viæ
Semper ad Boream & Orientem spectantes.
Media verò hinc & inde duo eminent *Promontoria*,
Alterum quidem superaustrale, quod vocant *Carambin*;
Alterum autem magis boreale, terram super Europæam,
Quod quidem accolæ *Arietis* vocant *frontem*.
Ponto ad Borealem partem *Mæotidis* aquæ *Paludis*
Infusæ sunt: hanc quidem circum Scythæ utrinq; habitarunt
Viri innumeri, vocarunt autem hanc *matrem Ponti*;
Ex hâc enim Ponti immensa trahitur aqua,
Recta *Cimmerium* per *Bosphorum*; (apud quem multi
Cimmerii habitarunt super Asiaticam terram)
Nunc aliàs vocant hunc [Bosphorum] *fretum Caffæ*.
Talis quidem forma est maris Mediterranei.

CAP. V.

De Europæ finibus sive terminis.

NUnc autem tibi dicam faciem *Continentium* omnium,
Ut quanquam non conspicatus habeas imaginem ejus
facilem intellectu.
Ex hoc autem honorabilis & magis reverendus esse possis,
Homine coram imperito edisserens singula.
Primo quidem *Europæ* dicam imaginem, quæ extenditur
Ad Boream Libyæ & ad Occasum Asiæ.
Europa quidem à Lybiâ habet terminum
Occiduum oceanum & mare Mediterraneum;
Europam autem ab Asiâ separat salsa aqua
Ab Ægæo Ponto ad Mæoticam Paludem.
Deinceps *Tanais* trahitur ambarum medius,
Qui & antiquis constitutus est supremus terminus.
Nunc autem à quo[loco]Tanais devolvitur ad austrum con-
Extenditur limes supremus ad ostia *Obii*. [versus,
Sed ad Boreæ & ad Zephyri vias

Oceani fluxus Europam terminat: [tem
Ad Boream quidem universum Borealis, ad Zephyrum au-
Alibi & idem [Borealis] supra, & alibi occiduus infra.
Talia quidem de terminis Europæ homines prædicarunt.

CAP. VI.

De Europæ Regionibus australibus, & imprimis de hodiernâ Hispaniâ & Portugalliâ, quarum utraque sita est in Iberiâ sive Hispaniâ antiquâ.

ILlius autem nunc dicam regiones & gentes multas.
Considera autem ipsius australem tractum, qui in tres
Extensus est crepidines, *Iberorum*, *Ausoniorum*,
Et *Græcorum*. Ultima quidem est Iberorum,
Vicina oceano ad occasum; quæ & aliter
Hispania vocata est: quod & nunc nomen hujusce
Regionis, non omnis: nam ad occasum solis
Exiguam cernas terram, quam nunc vocamus terram
Portugallorum, Priores dixerunt
Lusitanorum, tunc regionem Iberiæ,
Nunc sedem alienam: ibi juxta ostium *Tagi*,
(Quem antiqui fluvium aurifluum dixerunt)
Lisbona nautis gratum exhibet portum,
Inclyti Ulyssis (fama est) opus, sedes Regum.
Atque etiam haud procul à Tagi fontibus
Madritium, hodiernorum Hispanorum urbs regia.
Inde ad ostium Bætæ olim ad austrum erat
Tartessius amœna, divitum solum hominum.
Deinceps ad ulteriorem regionem fluvii *Iberi*,
Montes *Pyrenæi* secundùm solis vias
Inter Galliam porriguntur & Iberiam.

CAP. VII.

De antiqua & hodierna Italia.

INde ad Orientem panditur *Ausoniorum*
Crepido, media aliarum ambarum,
Longè extenta, & humano cruri similis.
Jacet autem tribus subrasa maribus,
Tyrrheno, *Siculoque*, & *Adrio* exundante:
Unumquodque autem in ventum dirigit tractum,

Tyrrhenum

Tyrrhenum in Zephyrum, *Siculum* Notum, *Adrium* Eurum.
Ad Boream autem porrigitur *Alpis* mons.
Sed mediam terram alius mons bifariam secat
Rectus, velut ab amussi directus (non illum
Peritus reprehendere possit doctæ minister Palladis)
Quem *Apeninum* vocant: è Septentrionali verò
Alpis incipiens Siculo in freto desinit.
Multæ gentes utrinque sunt; quas omnes recensebo,
Orsus || à latere occiduo à boreâ.
Tyrrheni quidem primi (hos vocamus nos
Tuscanos) pulchram *Florentiæ* urbem habitant.
Post hos autem, sagax gens erat illustrium *Latinorum*,
Qui terram incolebant amabilem, cujus ad occasum
Tibris se devolvens ultimum fluxum in mare mittit,
Tibris pulchrifluus, fluviorum maxime Regalis aliorum,
Tibris, qui amabilem secat duas in partes *Romam*,
Romam honorabilem, & olim urbium
Matrem omnium, potentum magnam domum Regum,
Nunc sacrum *Papæ* valde regnantis domicilium.
Post hanc autem, *Campanorum* pingue solum, ubi templum
Castæ *Parthenopes*, hoc etiam homines aliter *Urbem* *
Appellarunt *novam*, nunc magnam Regis domum,
Qui Ausoniæ Regionibus australibus imperat;
Quas olim *Picentini* inhabitabant, & quas post illos
Ad austrum *Lucani* & *Brutii* habuerunt,
Tantum incolentes, quantum ad *Leucopetram*:
Quasque *Calabri* incolebant supra ad Adrium Salum,
Gentesque *Japygum* extentæ usque ad *Hyrium*,
Et in terrâ mediâ *Samnites* atque etiam *Marsi*.
Post hos autem, *Picени* & *Umbri* olim incolebant
Duplicem terram, nunc regiones *Papalis terræ*.
Deinceps *Venetorum* sub radicibus Alpinis solum,
Aliorumque ad Zephyrum, in terra *Longobardia*,
Qui *Mutinam* & *Mantuam* & *Mediolanum*
Incolunt, & alias urbes, quas circa *Padi* fluentum
Celtarum filii prioribus sæculis habitabant.
Tot quidem gentes habuerunt & habent Ausoniam.

|| A boreali parte lateris occidui. * Hoc est, *Neapolin*.

CAP.

CAP. VIII.

De antiqua Græcia, quæ ſita eſt in hodierna Turcia Europæa.

INde autem ad ortum apparet ſolum Illuſtrium *Græcorum*. Ibi *Peloponeſus* ad Auſtrum jacet,
Similis Platani * muris caudam imitanti folio,
Sinibus marinis circumdata hinc & inde :
Illam homines nunc vocant *Moream*.
Ibi ad Boream olim habitabant *Achæi*.
Verum ad Zephyrum erant *Elidis* terræ gentes,
Juxta *Piſam* ubi Jovis *Olympici* erant certamina,
Et amœniſſimus fluviorum *Alpheus* iter facit,
Diviſus fluentis à Laconico *Eurota*,
Qui ambo ab *Aſea* emittunt fluenta,
Hic quidem *Eleorum*, ille verò *Amyclæorum* terram ſecat.
Hos inter *Meſſenia* extenditur,
Ubi arenoſa *Pylus*, Neſtoris urbs.
In media Inſula cavam terram *Arcades* habitabant.
Prope verò *Argivorum* regio, & terra *Laconum*,
Hæc quidem ſpectans ad Auſtrum, illa autem ad Ortum.
Erat bellicoſa & inclyta urbs Laconum
Sparta, & Argivorum olim erat celebre *Argos*,
Atque etiam Atridæ Agamemnonis urbs *Mycene*.
Deinceps Peloponeſum arctus *Iſthmus* terminat:
Duo autem Iſthmium dorſum circumfremunt maria,
Quodq; contra *Corinthum* verſus occaſum, quodq; ad ortum
Extenditur, quod quidem & *Saronicum* vocarunt.
Sed ultra Iſthmum ad ortum *Atticum* ſolum:
Ubi videas, quondam bene-conditam & inclytam urbem,
(Ubi etiam Philoſophi erant incolæ) *Athenas*.
Poſt hoc autem [ſolum] *Bœotia* ad Zephyrum & Arctum,
Ubi olim ſeptem portas habentes *Thebæ*, Cadmeum opus ;
Et *Heliconis* mons, Muſarum ſacrum domicilium.
Poſt hanc autem [Bœotiam] *Phocis* olim ad Zephyrum
Porrecta & Boream, adverſus fauces *Thermopylarum*,
Parnaſſi nivoſi ſub clivo ; quam per mediam
Cephiſſi vaſtum fluentum deſcendens reſonat :
Apud quem, *Pythonis* nidoroſum ſolum, ubi draconis
Delphines tripodibus Dei adjacet ſpira,

* In acumen deſinenti.

Spira

Spira infinitis inhorreſcens ſquamis
Templo in amabili: ubi ſæpe ipſe Apollo,
Aut è *Mileto* aut è *Claro* quum recens advenit,
Subſiſtens aureæ ſolvit vinculum pharetræ.
Inde in occaſum vergit ſub jugum celſum *Aracynthi*,
Hominum *Ætolorum* planities magna, quam per mediam
Labitur tractum (aquarum) agens *Achelous* argenteos vortices habens.
Sed poſt Ætolos, ad flatum Zephyri,
Dodonæ * *Continens* immenſa uſque ad jugum
Monteſque excelſos, quos *Ceraunios* vocarunt.
Ubi *Ambracia* olim ſtetit, neque procul
Actium, & *Acarnanum* genus immenſum hominum.
Theſſalia autem poſt hos, & *Macedoniæ* urbes:
Hæc quidem erat patria Pellæi Alexandri,
Illa verò Lariſſæi Pelidæ Achillis.
Tot quidem Græciam olim habuerunt gentes hominum.

CAP. IX.

De antiqua Illyride & Mœſia & Thracia, quæ ſitæ erant in hodierna Turcia Europæa.

ILlinc ad Adriaticum ſinum, ſupra Græciam,
Illyricum quondam ſolum, quod in duas regiones
Priſci diviſerunt, *Liburniam* (cujus incolas
Homines nunc vocant *Croatas*) *Dalmatiamque*.
Illinc ad ortum *Mœſia* erat extenta,
Longa ab Illyrico uſque ad Euxinum mare,
Et Auſtralior profundo fluvio *Iſtro*.
Infra hanc [Mœſiam] *Thraces* immenſam terram incolebant
Hi quidem ſubter excelſam *Rhodopen* & nivoſum *Æmum*,
Illi autem ſuper Helleſpontū rapide fluentem, & ſuper ipſius
Ægæi profundam undam multiſoni maris:
Alii etiam ad latera Propontidis:
Alii etiam rurſus ſupra, ubi arctum vadit fretum
Boſphori, qui erat olim ab ipſis [Thracibus] cognominatus:
Nunc autem huic nomen dedit urbs Magni Regis
Conſtantini, (quam & *Byzantium* aliter
Antiqui vocarunt) inclyta vicinaque,
Atque etiam Turcici Regis munitum domicilium,

* Hoc eſt, *Epirus*.

Qui

Qui late imperat Europæ ad ortum.
Quapropter nunc illius [Europæ] eo usque ad Danubium
Crepido cognomen fortita est *Turciæ Europææ*.
Talis quidem Australis Europæ figura est.

CAP. X.

De Europæ regionibus mediterraneis, & imprimis de sita intra antiquam Daciam hodierna Walachia, Moldavia & Transylvania; necnon de sita intra antiquam Scythiam vel Sarmatiam Polonia, Moscovia, & Tartaria.

NUnc autem tibi Europæ mediæ eloquar formam.
Ubi borealiorem Istro fluvio, ad ortum
Daci inhabitabant terram, sed nunc inhabitant
Walachi, *Moldavique*, & *Transylvani*. [*rum*,
Post hos autem ad Boream quondam gentes multæ *Scytha-*
Tauri (*Chersonesum* habentes & *Cursum* aditu difficilem
Inclyti *Achillis*, Mæotidis ad ostium Paludis)
Bastarnæ, *Sarmatæque* & strenui *Alani*,
Et *Neurorum* tribus, *Gelonorumque*, atque *Agathyrsorum*,
Atque etiam filii supra bellicosorum *Arimasporum*,
Aliæque gentes multæ, quas non omnes tibi enumerabo.
Ubi *Borysthenis* fluvii extensa aqua
(Quem mortales aliter nunc vocant *Nieprum*)
Miscetur Euxino, è regione Cyanearum [Petrarum.]
Taurorum Chersonesum & vicinam terram aliorum
Hominum Scythicorum nunc Tartari incolunt:
Quapropter *Tartariam* nunc *minorem* appellant.
Sed Sarmatarum reliquam terram sive Scytharum
Hodie incolunt *Poloni*, atque etiam * *Moschi*,
Hi quidem ad ortum, illi verò ad occasum solis.
Moschorum quidem *Moscha* urbs regia; Polonorum
Duplex verò est, & utraque super *Vistullum*,
Warsavia superne, & *Cracovium* inferne.

CAP. X.

De Germania antiqua & hodierna.

POst hos autem, *Germanorum* ad occasum Martii filii
Hodie terram incolunt immensam, & olim incoluerunt.

* Aliter *Moscovi*.

Ubi

Ubi *Vienna*, * potentiſſimi Cæſaris domus.
Ubi & fluvii pulchriflui. *Iſter* ad ortum
(Quinque oſtiis labens circa *Peucen*
In Euxinum Pontum; ibi omnem eructat ſpumam:
Quem & aliter mortales *Danubium* dixerunt)
Rhenuſque tractus boream verſus & mox ad occaſum,
Denique miſtus borealis maris undis.
Utriuſque quidem fontes in montibus Alpium ſunt:
Et uterque erat limes Germaniæ antiquæ.
Quantum enim nunc Germanorum filii habent
Alpium à montibus ad Danubii fluentum,
Tantum olim ab occaſu ad Eurum [ordine] inhabitabant
Rhæti & *Vindelici*, & *Norici* viri.
Poſt hos autem ad ortum, ſolum auſtralius Iſtro
Pannoni incolebant, quod nunc *Hungaricæ* gentes
Et aliud prope exiſtens incolunt borealius Iſtro.
Quantum autem poſt Rhenum ad ſolem occidentem
Germani incolunt, tantum erat † Celticum ſolum.

CHAP. XII.

De hodierna Francia, necnon Belgica & Suitzica terra, quæ ſitæ ſunt in antiqua (Celtica ſeu Celtogalatia, hoc eſt) Gallia.

LOnge quidem deinceps extenduntur ſedes * *Celtarum*
Uſque ad mare, & montes Pyrenæos & Alpes:
Ubi *Lutetiam* magnamque & latos vicos habentem
(Quam etiam *Pariſii* quondam condiderunt, quare & nunc
Pariſiorum vocant urbem) *Franci* habent,
Lutetiamque, & ſolum Gallicum alibi plurimum,
Neque adhuc omne: *Belgarum* enim intra Gallicam terram
Extenditur regio, cum ſit extra Franciam,
Et duplex, hæc quidem *Batavorum*, illa autem *Auſtriacorum*,
At ſane quidem quantum Rheno borealius ſolum
Nunc eſt Batavorum, tantum nunquam erat Belgarum
Aut Gallorum aliorum, ſed Germani incolebant.
Ibique quidem Batavis perjucundum præbet portum
Amſtelodamum: Verum in altero Belgio, pulchræ
Bruxellæ videas bene habitatam urbem.
Similiter *Lemanum* in Gallica terra lacum
(Qui nunc apud homines cognominatus eſt à *Geneva*

* Imperatoris. † H. e. *Gallicum*. * H. e. *Gallorum*.

Vicina ad occaſum urbe) circumhabitarunt
Helvetii ſupra, & *Allobroges* infra
Hos quidem nunc vocant *Sabaudos*, illos autem *Suitzos*,
Utrumque genus hominum extra Franciam exiſtentium.
Similiter quidem *Leuci*, Gallorum & hæc gens,
Naſium incolebant, quod nunc *Lotharingi* habent
A Francis diverſi, & extra Francicam terram.
Talis mediæ Europæ eſt facies.

CAP. XIII.

De borealibus Europæ regionibus.

AD occaſum Europæ borealis, juxta oſtium ſinus *Codani* videas inſularum parvarum immenſum tractum.
Illorum maximam inhabitabant prioribus annis
Codani, ponto vicino nomen dantes,
Celebres, bellicoſi, quorum poſteros fama refert
Danos, qui & ipſam nunc inſulam inhabitant,
Zelandiam dictam (ubi urbs
* *Haſniæ* intuearis, munitum domicilium Regis,)
Atque alias omnes, atque etiam quæ ad occaſum prope eſt
Cherſoneſum, ubi fortium olim gentes *Cimbrorum*.
Immo quidem & Danorum magno Regi parent
Nervegi, *Nerigones* apud priſcos homines
Docti, & Codano borealiores ſinu,
Ad Zephyrum ſub jugis *Sevonis* excelſi,
Quem & *Dofrinum* nunc nomine appellant :
Ubi & *Chriſtiana*, Proregis ſedes.
Ultra Dofrinum ortum verſus uſque ad Moſcoviam
Suedorum terra porrigitur, ubi juxta ſinum
Botnicum videas regiam urbem † *Holmiæ*.
At vero priſci Græcorum atque Latinorum
Nautæ ad Europæ borealis extremum littus
Nunquam navibus celeribus appropinquarunt :
Quapropter utramque circa ſinum Botnicum terram
Dixerunt eſſe inſulas : Hæc quidem ad occaſum * *Scandia*
Atque etiam *Baltia* erat, illa vero ad ortum nomine *Finnia*.
Talis Europæ forma, & tot populi.

* Vulgo *Copenhagen*. † Vulgo *Stockholm*. * Aliter *Scandinavia*.

CAP.

CAP. XIV.

De Libyæ, sive Africæ, terminis aut limitibus.

QUod si etiam *Libyæ* desideres formam, non te celabo.
Nempe Libya quidem extenta ad Austrum serpit :
Ad Austrum & Ortum, mensulæ formâ similis.
Ad Liba quidem Libya, Europa autem tendit ad Arctos,
Quæ ambo habent ad Asiam ultimum vestigium
Ortum versus : Ibi enim Libyam ab Asia
Arabicus sinus disterminat, atque etiam Isthmus
Vicinus : Limes Borealis Africæ
Est Mediterraneum mare : Occiduum notiumque
Terminum habet Libya cursum occidui Oceani
Et notii, quem aliter *Æthiopicum* vocant.

CAP. XV.

De hodierna Barbaria, & sitis in ipsa Regionibus antiquis.

VErum ad extremum quidem Libyæ angulum habitant
Prope Columnas [Herculis] *Mauritanæ* gentes terræ :
Ibi *Fezæ* urbs, & urbs *Morocciæ*,
Domicilia Mauriaci Regis late dominantis.
Post has autem [Gentes] *Numidarum* olim erant innumeræ nationes :
Illis nunc imperant *Algiræ* incolæ
Maritimæ, navibus profundum portum habentis,
Sed haud gratum nautis Christianis. [virorum :
Post has autem [nationes] *dictorum primo Afrorum* gentes
Ubi *Carthago* perjucundum continebat portum,
Carthago, quam fama est sub bovino tergore dimensam fuisse,
Carthago, potens olim Regina Libycæ terræ :
Est autem deserta & nunc funditus periit.
Prope vero hanc dirutam, *Tunissam* homines incolunt,
Quibus obtemperant gentes virorum circumhabitantium.
Deinceps *Syrtis* aquas *Tritonidis* Paludis
Minor accipit, ad ortum vero venit altera
* *Immensa*, amplioribus onerata gurgitibus.
Harum autem ambarum in medio urbs stabilita est,
Quam appellabant *Neapolin*, cujus ultra terram

* *Major.*

Lotophagi habitabant, hospitales qui erant natura:
Quo olim variis instructus consiliis errans venit Ulysses:
Ibi nunc *Tripolis* Accolis dominatur.
Post hos autem *Cyrene*, Amyclæorum genus hominum,
Erat: *Marmaridæque* vergentes ad Ægyptum,
Et delubrum * *Libyci Dei*, *Arena* sub multa.
Sed nunc est Cyrenaica in regione
Barca, quæ Accolis longe lateque dominatur.
Tot Barbaræ nationes incolunt & incoluerunt
Maritimæ Libyæ terram Borealem; quapropter ipsam
Homines cognomento uno dixerunt
Barbariam, à ponto occiduo ad Ægyptum usque.

CAP. XVI.

De Nigritia & Æthiopia, aliisque in occidentali & meridionali Libya regionibus.

SUb alto jugo longe lateque dispersorum *Atlantum*
Nunc post Barbariam extenditur *Biledulgeridica* tellus;
Quam olim *Gætuli* inhabitabant, & *Nasamones*,
Quos Jovem non curantes perdidit Romana hasta.
Deinceps autem post hos *Phauruſii*; quorum post terram
Habitabant *Garamantes* infiniti: Amborum autem
Terram nunc homines vocant *Desertum Zaaræ*.
Deinceps habitabant omnium extremi *Æthiopes*;
Hi quidem super fluvium *Nigritam*, illi autem super ripas
Nubii, aliique super australem cursum oceani,
Et alii rursus super littus Arabici sinus,
Dicti à prioribus viris *Blemyes* & *Erembi*,
Et *Troglodytis* Arabibus (fama) orti.
At vero quidem cognomina alia nunc sortita est
Æthiopum terra, male sonantia & ingrata
Musis, quapropter illa haud dicam universa,
Duo autem sola, *Guineum* & *Abissinum*.
Guinea terra (ubi pretiosissimi origo
Auri) extenditur sub *Nigritæ* fluento,
Qui in oceanum multam eructat spumam
Utrinque, ubi *viride* apparet *Promontorium* †
Ad occasum Continentis Libycæ extremum:
Sicut ad *Austri* extremitates prominet in mare
Nautis valde celebre || *Bonæ Spei Promontorium*.

* H. e. *Jovis Ammonis*. † Vulgo *Caput Viride*. || Vulgo *Caput Bonæ Spei*.

Verum

Verum *Abiſſini* extenti ortum verſus
Ibi valles umbroſorum habitant montium ;
Unde pinguiſſimi deſcendunt aquæ *Nili*,
Qui quidem ad Ægyptum ſpatioſus repens ex Abiſſinia,
Siris ab *Æthiopibus* vocatus eſt, at Syenes
Incolæ * converſo mutarunt nomen *Nylum*.

CAP. XVII.

De Ægypto antiqua & hodierna.

ILlinc vero in Boream extenſus nomine *Nilus*
Septem per oſtia volutus in mare delabitur,
Aquis pinguefaciens fertile ſolum *Ægypti*.
Non enim quiſquam fluviorum par eſt Nilo, [gendam.
Neque ad limum projiciendum, neque ad fertilitatem au-
Hunc occupabant præclarorum genus hominum,
Qui primi vitæ diſtinxerunt vias,
Primi enim optabile experti ſunt aratrum,
Atque ſemen ſuper rectiſſimum ſulcum poſuerunt:
Primi etiam lineis cœlum dimenſi ſunt,
Animo contemplati obliquum curſum ſolis.
Horum autem eloquar & ipſius fines terræ,
Et formam: Si quidem non parvum adepta eſt honorem.
Neque etiam exigua, quod ad magnitudinem attinet ;
verum una inter alias
Bene paſcuis inſtructa, & pratis, & eximia ōnia producens;
Et quæ etiam uſque ad habentem alta montium præcipitia
Montibus duobus undique tegentibus munita, [*Syenen*
Quos inter pulchriflui deſcendunt aquæ Nili.
Atque hanc quidem multi & opulenti homines tenebant:
Et qui *Thebas* percelebres inhabitabant,
Thebas priſcas, centum portas habentes : Ubi reſonans
Memnon exorientem ſuam ſalutat auroram :
Et qui *Septem Urbes* habentem mediam continentem tene-
Et qui uda ad littora maris [bant;
Maritimam incolebant, uſque ad *Serbonium* lacum :
Ibi quantum ſolum extenditur Nili fluentis
Cinctum, ab antiquis *Delta* vocatum eſt :
Figura enim illi ſuper tria latera fixa eſt,
Lata quidem ad littus Boreale, Acuta vero ad Meridiem,
Et heic, diviſus priuſquam trahitur in mare Nilus,

* Converſum aliam in partem nomine mutato appellarunt *Nilum*.

Mem-

Memphidis excelsis olim pyramidibus illustris
Stetit Urbs, *Caira* nunc prope illam
Habitatur *Magna*, Præfecti Turcici domus.
At sane quidem ad Zephyrum in Deltica terra
Erat delubrum celebre Amyclæi *Canobi*.
Prope quidem urbs est bene condita, & etiamnum
Nomen *Alexandri* Macedonis sortita est:
Ubi Sinopitæ Jovis magni templum
Auro pretioso ornatum: Haud facile illo
Templum inter homines divinius aliud videre queas,
Neque sane æque opulentam aliam urbem: Ubi summæ
Cernuntur speculæ *Pallenidis* Idotheæ.
Ex altera autem parte Deltidis, juxta *Casium* montem,
Pelei oppidum cognomine maritimumque
Egregie navigationis periti homines incolebant.
Talis quidem Libyæ forma, totidemque populi.

CAP. XVIII.

De Asiæ finibus sive terminis.

DEinceps tibi *Asiæ* narrabo formam.
Dixi autem, quinam limites ad solem occidentem
Ab Europa Libyaque dividit Asiam,
Quæ ad utramque habet æquale ultimum vestigium:
Sed ad Boream limes est adhuc incertus;
Illinc autem oceani cursus limes fit,
Orientalis & *Indicus*, ad Solis ortum;
Indicus rursus & *Erythræus* ad Noti semitam.

CAP. XIX.

De Scythia & aliis regionibus antiquis in hodierna Tartaria magna sitis.

NUnc quidem gentes omnes percurram Asiaticæ terræ,
(Vos autem, ô Musæ, rectissimum vestigium ducite)
Nempe paludem *Mæotidem* prope habitabant
Ipsi *Mæotæque* & gentes *Sauromatarum*,
Strenuum bellicosi genus Martis: Nam ex illo
Forti concubitu *Amazonidum* geniti sunt,
Quo olim Sauromatis cum viris mixtæ sunt,
Vagatæ è patria, procul è Thermodonte.

Quare

Quare etiam liberi magnanimi nati ſunt,
Sylvam incolentes immenſam : Quam per mediam
Volutus *Tanais* Mæotidis in intima labitur,
Qui etiamnum Europam abſcindit ab Aſia terra ;
Ad occaſum, Europam ; ad ortum autem, Aſiam terram.
Sauromatas vero excipiunt qui magis conferti ſunt
Sindi, *Cimmeriique*, & qui prope Euxinum
Cercetiique, *Oretæque*, & ſtrenui *Achæi* ;
Quos olim à Xantho & Idæo Simoënte
Flatus abduxerunt Auſtrique & Aquilonis,
Sequentes ad bellum martia fortitudine præditum Regem.
Poſt hos autem habitabant vicinam terram tenentes
Heniochi, *Zygiique* Pelaſgica oriundi terra.
Deinceps * *Rhai* devolvitur altum fluentum.
Hujus quidem fontes in terra Europæa
Procul murmurant ; vaſtus autem hinc inde
Concitus Scythicos currit ſuper campos,
Et in mare *Caſpium* immittit immenſam aquam.
Hujus quidem ſuper oſtia *Scytharum* genus infinitum
Fuit, quorum non omnia nomina poſſum edicere.
Poſt hos autem, orientē verſus, trans reſonantem *Araxem*
Maſſagetæ degebant, velocium emiſſores Sagittarum,
Viri quibus nec Egomet, neque quiſquis eſt ſodalis,
Approquinquet ; multo namque inhoſpitaliores ſunt aliis :
Neque enim ipſis ſuavis frumenti eſt cibus,
Neque ſane vinum indigenum ; ſed equorum
Sanguini miſcentes candidum lac, epulas appoſuerunt.
Hos autem poſt, ad Boream, *Choraſmii* : poſt quos terra
Sogdiana, cujus per medium volvitur ſacer *Oxus*,
Qui linquens *Emodum* montem, in Caſpium labitur.
Poſt quem, ad fluenta *Iaxartæ* degebant
Arcus *Sacæ* geſtantes, quos nemo alius improbaverit
Sagittarius : Non enim ipſis fas eſt incaſſum jaculari.
Alii item Scythæ ſunt numeroſi, qui poſſident
Extremitates : Circum vero ipſos tellus, quam venti infeſtant, eſt porrecta,
Hybernis ventis objecta atque grandinibus.
Miſeri qui circa illum domicilia homines habent :
Quum enim à ventis plurimum frigus venerit,
Aut equos morientes ante oculos cernas,
Aut etiam mulos, aut in agro ſtabulantium genus ovium.

* Vulgo *Wolga*.

Neque

Neque etiam ipſi illæſi eſſe poſſent
Homines, qui illis ſub flatibus manerent,
Verum fugiunt, junctis plauſtris,
Regionem in aliam : Linquunt autem terram ventis
Hybernis, qui etiam improba furentes procella
Terramque agitant & montes piniferos.
At ſane Aſiæ quantam terram *Scythæ* habuerunt,
Tantam nunc *Tartari*, Gentes barbaræ, habent :
Horum igitur terra vocatur *Tartaria magna*,
Ubi *Aſtracana* ad extremas aquas Rhai.

CAP. XX.

De Colchide, Albania, & Iberia, unaquaque ſita in hodierna Georgia.

AD receſſum autem intimum Ponti, poſt terram *Tyndaridarum*, *Colchi* habitabant, advenæ Ægypti,
Prope *Caucaſum* qui erant, qui *Hyrcanium* prope mare
Montibus altiſſimis excreſcit : Ubi *Phaſis*,
Circæi per dorſum ſe volvens *campi*,
Euxini ad undam rapidam eructat ſpumam,
Incipiens primum è monte Armenio.
Hujus autem verſus orientem boreamque adjacet *Iſthmus*,
Iſthmus Caſpiique & Euxini maris.
In eo autem habitant *orientalis* gens *Iberorum*,
Et gens vicina bellicoſorum *Albanorum*.
Sed hunc Iſthmum nunc inhabitant *Georgi*,
Teflidis oppidum munitum in montibus habentes.

CAP. XXI.

De veteri minori Aſia (quæ nunc dicitur Anatolia ſive Natolia, & regio eſt Turciæ Aſiaticæ) & primo de regionibus juxta Euxinum ſitis.

OBſerva autem jam à Colchis & Phaſide ad occaſum Euxini juxta labrum, turmatim gentes *Ponti*,
Uſque ad *Thracium oſtium* ; ubi *Chalcedonia*.
Byzeres primum, ac prope gentes *Bechirum*,
Macrones, *Philyreſque*, & qui *turres habent*
Ligneas, hos vero juxta, pecore abundantes *Tibareni*.

* Hoc eſt, *Moſynæci*.

Poſt

Post hos autem, *Chalybes* duram & sævam terram
Habitabant, laborioſi edocti fabricam ferri ;
Qui quidem graviſonas ad incudes ſtabant,
Nunquam ceſſantes à labore & ærumna gravi.
Hos autem poſt, *Cappadociæ* tractus extentus eſt :
Ubi *Amazonidibus* è *monte Armenio*
Albam aquam immittit bellicoſus *Thermodon*,
Qui quondam errabundam Aſopi filiam excepit *Sinopen*,
Atque ipſam mœſtam ſua collocavit in regione,
Jovis imperio. Hic enim concubitus jucundi
Cupidus, à patria abduxit invitam ;
A qua etiam *urbem cognominem* homines habent.
Illius autem fluvii circa frigidas ripas
Secabis Cryſtalli nitidum lapidem, veluti glaciem
Hybernam ; invenies vero & cæruleam Jaſpim.
Iris autem deinceps limpidas aquas in mare mittit.
Poſt hanc vero murmurant fluenta *Halys* fluvii,
Quæ trahuntur boream verſus, *Carambim* prope promon-
Exorta primum è monte Armenio. [torium,
Paphlagones autem poſt hos ad littora habitant,
Et *Mariandynorum* divinum ſolum : ubi perhibent
Terreſtris Saturni ingentem canem, æneam vocem ha-
Manibus extractum magnanimi Herculis, [bentem,
Tetrum è faucibus projeciſſe ſalivæ ſimilem ſuccum,
Quem quidem recepit terra, & hominibus noxā procreavit.
Prope autem *Bithyni* pinguem terram incolebant :
Rhebas ubi amabile immittit fluentum,
Rhebas, qui Ponti juxta oſtia incedit,
Rhebas, cujus pulcherrima ſuper terram trahitur unda.
Tot quidem Ponti accolæ homines :
Illæ autem Scythicæ ante memoratæ gentes ſunto.

CAP. XXII.

De reliqua minore Aſia.

NUnc vero *maritimæ Aſiæ* tractum eloquar ;
Qui quidem in auſtrum abit, ad Helleſpontum ten-
Et ad longiſſimi auſtralem gurgitem Ægæi, [dens,
Uſque ad ipſam *Syriamque* & *Armeniam*.
Chalcedonii quidem primum prope oſtium terram tenent,
Solum in tranſverſum *Byzantium* ſpectantes.

Bebryces autem post hos, & montes *Mysiæ* terræ,
Qua amœnas *Cius* projicit undas,
Cujus olim juxta fluenta Hylum rapuit nympha,
Strenuum famulum ingentis Herculis.
Inde in Hellespontum procurrit immensus flexus
Minoris Phrygiæ: Altera verò intus sita est,
Latior quæ est, ad aquas *Sangarii*:
Verum *magna* quidem ad ortum extenta est,
Equorum altrix, pinguisque; ad occasum autem cernes
Alteram, quæ sita est subter divinæ pedes Idæ,
Et ventosam sub lateribus olim habuit
Trojam, insignem urbem veterum heroum,
Trojam, quam condiderunt Neptunus & Apollo,
Trojam, quam everterunt Minervaque & Juno,
Ad *Xanthum* late fluentem, & *Idæum Simoentem*.
Post autem hanc, *Æoliæ* expansæ sunt sedes terræ,
Ægæi juxta labrum, ad austrum Hellesponti.
Post autem hanc, habitabant illustrium liberi *Ionum*,
Maritimi qui erant, in terra quam per mediam
Mæandrus pinguibus in mare delabitur vorticibus,
Miletum inter & spatiosam *Prienam*:
Quibus ambabus magis borealem aspicies
Maritimam *Ephesum*, magnam urbem Dianæ,
Ubi deæ quondam ædem Amazonides struxerunt,
In trunco ulmi, immensum hominibus miraculum.
Mæonia autem post has urbes ortum versus porrecta est,
(Dicti aliter *Lydi* regionem hanc incolebant)
Tmolo sub ventoso, unde *Pactolus* means,
Aurum cum vorticibus trahens susurrat.
Hujus autem ad latera sedens veris tempore
Olorum exaudires canoram vocem, qui in nemore
Hic & illic pascuntur, crescente in herba:
Multa namque prata in *Asia* virent,
Præcipue vero in *Campo Mæandrio*, ubi *Caystri*
Placide strepentis influit splendida aqua.
Ad mare autem vergentem *Cares* terram incolebant.
Et *Lycii* ad *Xanthi* fluenta pulchriflui amnis;
Ubi alta præcipitia habentis visuntur montes *Tauri*,
Qui totius Asiæ mediam terram circumit,
Orsus à terra *Pamphylia*, ad *Indos* etiam usque:
Interdum quidem obliquus & curvus, interdum verò rursus
Vestigiis rectior; *Taurum* verò ipsum nominabant,

Eo

Eo quod tauro similis, & acutum caput habens incedit,
Montibus spatiosis multifidus hinc inde:
Ex quo innumeri amnes cum strepitu fluunt,
Hi quidem ad Boream, illi vero ad austrum, quidam item ad impetum
Euri & Zephyri: Quis omnia nomina retulerit?
Nec certe cognomentum unicum adeptus est, verum in uno-
Nomen habet anfractu. Hæc autem illis curæ sint [quoque
Hominibus, qui in loco illo vicinam domum posuere.
Sed post Lycios, *Pamphyliorum* erat terra.
Supra autem hos ad Boream *Pisidarum* terra; & prope illos
Periti in bellis *Lycaones*, curvis arcubus utentes:
Et superne genus *Galatarum* terram incolebat.
Post Pamphylios autem, ad ortum solis,
Erat regio *Cilicum*, ubi stetit ad mare
Tarsus bene structa; ibi quondam *Pegasus* Equus,
Ungula amissa, loco reliquit nomen; quando ex equo
Ad Jovis [domicilium] proficiscens decidit heros Bellero-
Illic etiamnum *Campus Aleius*, cujus in planitie [phon.
Ab hominibus seorsum oberrans versabatur.
Sed ad ortum Cilicum fluit inter terram
Sinus à vicina olim cognominatus *Isso*.
Quanta autem ab illo porrigitur ad Ægæum mare,
Euxinum inter & mediterraneum Mare;
Tantam nunc terram *Natoliam* dixerunt:
Minorem autem *Asiam* dixerunt veteres;
Fuit enim *Major* [Asia] quæ extra illam est.

CAP. XXIII.

De antiqua Syria quæ sita est in hodierna Turcia Asiatica.

ISsi juxta sinum ad ortum Solis,
Ad radicem *Amani* videat quis angusta viarum;
Alii vocarunt *Portas Ciliciæ*,
Alii autem *Syriæ*: alia enim ex parte extentum est
Olim solum *Cilicium*, altera vero ex parte *Syriæ* urbes
Littore in inflexo longe protractæ: circum namq; tractus
In occasum conversus est cani maris, usque ad jugum
Montis maritimi, alta habentis præcipitia *Casii*.
Multi quidem & divites homines *Syriam* incolebant:
Hi quidem ad Boream, inter mare & *Euphratem*,

Dicti *proprie Syrii*, olim inhabitantes
Antiochi urbem & Sacra Tempe *Daphnes* ;
Ubi mediam regionem dirimit liquidus *Orontes*.
Illi autem infra ad pontum, cognomine *Phœnices*,
Eorum hominum ex genere, qui * *Erythræi* fuerunt,
Qui primi navibus periculum fecerunt maris,
Primi item mercaturam mari vagam excogitarunt,
Atque profundam cœleſtium ſyderum viam obſervarunt,
Qui *Tyrum* antiquam & *Sidonem* incolebant.
Illinc *Judæorum* ſacrum genus circa fluvium
Clarum *Jordanis*, qui *Gazam* incolebant,
Et *Joppam*, & valde divinam urbem *Hieroſolymorum*,
Et multa alia oppida *Syriæ Paleſtinæ*.
Sed quantam terram porrecta alibi alia
Mediam & humilem *Libani* juga fecerunt,
Tantam † *Cœleſyriam* homines dixerunt.

CAP. XXIV.

De Arabia antiqua & hodierna.

SAne quidem à Syria, ad ortum auſtrumque,
Natura triplicem *Arabes* incolunt terram.
Quanta enim Syriam inter & Euphratem
Extenditur, præ multis arenis eſt *deſerta*,
Et illius regionis rari ſunt incolæ.
Sed infra auſtralem Syriam & ad feceſſum ſinus
Arabici, longe lateque diſperſi eminent montes:
Quapropter [terram] illam dixerunt *Arabiam petræam*.
Inde vero ** *ditiſſimorum* Arabum adjacet terra,
Multum aſcendens, duplici circumdata mari,
Perſicoq; *Arabicoque* : ventū autem ſortitum eſt unumquodq;
Arabicum Zephyrum, Perſicum vero Euri vias.
Limes autem illi auſtralis converſus ad orientem
Alluitur *Rubris* fluctibus oceani.
Etiam hujus tibi ſitus eloquar: eximie enim ipſum
Inter omnes [alios] valde opulēti & inſignes populi colebāt.
Aliud quinetiam miraculum valde magnum obtigit illi ;
Semper fragrans Aromatis, ſuaviter ſubolet
Vel thus, vel myrrham, vel bene odoratum calamum,
Aut etiam divinum matureſcens thus,
Vel Caſiam ; revera enim in terra ſolvit illa

* H. e. *Rubri* maris accolæ. † H. e. *Cavam Syriam*. ** *Arabia felix*.

Jupiter

Jupiter ipſum Bacchum beneſuto à femore ;
Proinde nato odorata naſcebantur omnia.
Oves quinetiam tunc denſis onerabantur velleribus
In paſcuis, ſubitis item delabebantur aquis lacus :
Volucres inſuper aliunde non habitatis ab Inſulis
Venerunt, folia ferentes ſincerorum cinamomorum.
At verò ille hinnuli pellem in humeros extendit,
Et hedera jucunda pulchras ornavit comas ;
Ebrius autem vino implexos quaſſavit thyrſos
Blande ridēs, & magnas hominibus illis divitias ſuperfudit,
Quare ad hunc uſque diem thure gloriantur arva,
Montes autem auro, flumina item alia ex parte odoramen-
Ipſi autem incolæ valde opulentum populum habent, [tis.
Aureis veſtibus gloriantes mollibus.
At vero primi ultra declivitatem celſorum montium,
Olim habitabant cognomento *Nabathæi* ;
Et prope *Scenitæ*, genteſque *Saracenorum* terribilium.
Ad auſtrum deinceps *Sabæ*, genus inclytum virorum,
Aliæque ingentes nationes *Felicem* incolebant
Arabiam ; ubi nunc juxta ſinum cognominem ſunt
Mecca & *Medina*, duo clara oppida ;
In hac enim tumulus Mahometis, in illa autem nativitas.

CAP. XXV.

De antiqua Meſopotamia, Aſſyria, Babylonia vel Chaldæa, & Armenia, quæ omnes in hodierna Turcia Aſiatica maxima ex parte jacebant.

SEd ad ortum Syriæ & arenoſæ
Arabiæ, profundus curſus trahitur *Euphratis*,
Qui ſane primum quidem è monte Armenio
Longus in auſtrum progreditur ; rurſum verò anfractus con-
Contra ſolem, mediam *Babylonem* præterlapſus, [torquens
Perſici in maris fluctum rapidam evomit ſpumam,
Extremis fluentis *Teredonem* juxta means. [nium
Hunc autem poſt, in orientem, fluviorum celerrimus om-
Tigris pulchrifluus fertur fluentum æquabile agens,
Tantum procul [ab Euphrate] labens, quantū [viæ] ſeptem
Robuſtus & celer conficere poteſt viator, [diebus incedens
Eſt autem quædam in medio circumflua undis palus,
Nomine *Thonitis*, cujus trahitur in intima [penetralia] Tigris,

Se

Se condens ſubter, rurſum vero denuo emergens
Velociorem projicit infra undam : non illo
Inter omnes fluvios velociorem alium conſpexeris.
Quæcunque vero Euphratem & Tigrim intra tellus eſt,
Eam accolæ *Meſopotamiam* perhibent.
Non certe illius paſcua vituperabit bubulcus, [celebrans,
Vel quicunque fiſtula corneam habentem ungulam Panem
Oves in agro ſtabulantes ſequitur : Neque ſane ſylvam
Omnigenam fructuum vituperârit is qui operam ponit circa
Talis in illa cultura ad producendum [plantas.
Herbam, & paſcua florida, atque etiam hominum
Stirpem, pulcherrimamque & immortalibus ſimilem.
Illinc autem *Aſſyriorum* glorioſæ gentes ad ortum
Circumhabitabant urbem, magnâ & latos vicos habentem,
Quam juxta Tigrim fluvium olim condidit * *Ninus*.
Auſtrum autem verſus, *Babylon*, ſacra urbs ; quam quidem totam
Mœnibus infractis Semiramis coronavit,
Cæterum in arce urbis ingentem domum condidit Belo,
Auroque & ebore atque argento exornans.
Atque hujus quidem Planities ingens : ibique ſiderum
Cœleſtes vias *Chaldæi* dimetiti ſunt.
Atque ibidem palmæ fornicatæ naſcuntur.
Immo vero & auro fert plus gratiæ habens aliud,
Humidi Berylli glaucum lapidem, qui in loco illo
Naſcitur apud effluvia [torrentium] ophiten intra lapidē.
Sed ultra Babylonem, ad flatum Boreæ,
Et ultra Aſſyriam, regionem ſaxoſam tenent
Viri *Armenii*, Euphratis circa fluvium :
Hæc quidem ad ortum olim vocabatur *Major* [Armenia,]
Minor autem alia fluvii ad occaſum jacebat.

CAP. XXVI.

De hodierna Turcia Aſiatica.

QUotquot autem Meſopotamiam, Armeniamque,
Et Aſiam minorem, & Syriæ oppida tenent,
Et quotquot regionem Babylonis incolunt ;
Tot nunc Turcarum magno Imperatori obtemperant ;
Quapropter cognomento uno horum omnium ſedes
Homines *Turciam Aſiaticam* appellant.

* *Ninum* à conditore dictam, & in ſacris Scripturis *Niniven*.

Ubi

Ubi minoris Asiæ super occiduum littus
Smyrna ; & ad occiduum Syriæ littus, maris
Ad seceſſum Borealem, urbs eſt *Alexandria*,
Quæ & *Scanderoon* nautis nominatur.
Deinceps poſt hanc in media terra ſunt
Aleppa, & *Damaſci* antiqua urbs.
Tot quidem in Asia nunc Turcæ habent urbes,
Propter mercaturam celeberrimas apud Europæos.
Sed ultra Syriam ad Tigris immenſum curſum,
Vanna, & *Moſula*, & *Bagdatis*, ultimaque
Baſſora, Turciæ valla munita ad ortum.

CAP. XXVII.

De Hyrcanis, Caſpiis, Medis, Perſis antiquis, aliiſque populis in hodierna Perſia olim ſitis.

DEinceps extenditur *Perſarum* regio ad ortum.
Ubi olim *Hyrcani* & *Caſpii* inhabitabant
Juxta auſtrale latus ſali, cui nomen poſuerunt
Ambo. Poſt hos autem *Bactri* ad ortum
Incolebant regionem ſub montibus *Parnaſſi*.
Ad auſtrum verò habitabant illuſtrium gentes *Medorum*,
Ex illa ſcilicet ſtirpe illuſtri prognati,
Æetæ filiæ, intrepidæ heroines.
Quum enim Actæi juxta fluentum *Iliſſi*
Venena molita eſſet exitioſa filio Pandionidæ,
Pudore quidem locum illum reliquit, atque in vaſtam
Oberrans per homines, cognominem venit terram,
Non quidem longe à Colchis : Colchorum tamen terram
Haud ei licebat ; iram enim ſui pertimeſcebat patris. [adire
Quamobrem in hunc uſque diem venefici homines ſunt,
Regionem incolentes immenſam, alii quidem ad ipſas
Cautes, quæ gignunt obſcurum Narciſſiten,
Alii verò procul in conſitis ſiti pratis,
Greges pulchros paſcentes, valde oneratos velleribus,
Tantum in orientem verſi, uſque ad *portas*
Caſpias, quæ ſunt profundis ſub rupibus,
Clauſtra terræ Aſianæ : Qua via
Extenſa eſt & in boream & in auſtrum euntibus,
Illa quidē ad Hyrcanos, hæc vero ad montes Perſicæ terræ.
At vero portarum quidem ſub pede Caſpiarum
Parthi degebant Marcii, curvis arcubus utentes,

Omnigeni

Omnigeni belli periti : nec enim aratro
Sulcum dirigebant, findentes arva,
Neque in navibus mare secabant remis,
Nec item pabulo pascebant boum genus : sed à nativitate
Pueri arcubus & equitationibus dediti sunt.
Semper autem streperam per terram stridor jaculorum,
Aut telorum : passim etiam alipedum cursus equorum
Ruentium, non enim ipsis fas erat cibum sumere,
Quin prius ex belli laboribus caput sudore perfuderint :
Vivebant autem prædis hasta parti alimenti.
Veruntamen prælio indomiti quamvis essent,
Ausonii regis manſuefecit hasta.
Post hos autem, *priscorum Persarum* paternum solum,
Qui soli Asiæ potentissimam regno gentem habuerunt,
Soli item grandes divitias in domibus reposuerunt,
Quando *Mæoniam* & *Sardes* depopulati sunt.
Aurea sane illorum quidem in corpore arma hominum,
Aurea etiam equis in oribus fræna,
Auro item circa pedes ornabant calceamenta ;
Tantæ enim ipsis divitiæ erant immensæ, cæterum tibi sit
Antiqua magnis circumdata montibus Persis,
Caspiis portis magis australem viam habens,
Porrecta etiam usque ad cognomine mare.
Atque hanc quidem multi amnes undique pinguefaciunt,
Huc atque illuc flexuosis acti fluentis.
Illorum autem præstantissimus erat nomine *Choaspes*,
Et aliter *Eulæus*, præterfluens terram *Susorum*.
Hujus autem in lateribus cernas pulchrum aspectu Achaten,
Jacentem quasi cylindrū super terram: quem quidem è rupe
Hyberni fluminis detrahunt alvei.
Semper autem placido læti à vento
Fructus virent addensati alii aliis.
Deinceps ad undam Persici oceani
Carmani habitabant, sub sole oriente ;
A Perside haud procul, bifariam terram tenentes,
Alii quidem maritimi, alii verò intùs mediterranei.
Horum autem ad orientem *Gedrosi*, & *Ariani*,
Haud terram incolentes amabilem, verum subtus tenui
Arena oppletam, atque spinetis hispidam.
Attamen victui sufficientes sunt viæ.
Aliam enim ipsis opulentiam immarcescibilem terra pro-
Passim nempe in rupibus subtus venæ pariunt [fert,

Aureæ

Aureæ cæruleæque pulchrum lapidem Sapphiri,
E qua defecantes, victuale pretium habent.
Tot populis Rex Persarum nunc imperat,
Claræ *Ispahanæ* urbem mediterraneam inhabitans :
Persicæ igitur omnes prædictæ gentes vocantur.

CAP. XXVIII.

De India orientali, antiqua & hodierna.

ORtum autem versus, *Indorum* amœna expanditur terra,
Quam *exoriens* Divorum ad opera & hominum,
Sol primis illustrat radiis.
(Est enim alia terra habitantium ad *occasum Indorum*)
Illius habitatores quidem corpore subfusci sunt,
Mire pingues, similesque hyacintho
Pinguissimas gestant in capitibus comas.
Horum autem quidam auri scrutantur originem,
Arenam fodientes curvatis apte ligonibus ;
Alii telas texunt lino elaboratas : Alii elephantum
Candidos sectos radunt dentes :
Alii vestigant apud effluvia torrentium
Aut berylli glaucam gemmam, aut adamantem
Relucentem, aut viridi colore pellucentem jaspim,
Aut etiam glauco splendentem colore lapidē nitidi Topazi,
Atque dulcem Amethystum leviter purpurascentem
Omnigenas enim terra apud illos homines divitias pro-
Perennibus fluviis irrigua hinc inde : [ducit,
Jam verò & prata assidue comata sunt foliis,
Alibi enim milium crescit, alibi autem
Sylvæ viresc unt calami Erythræi.
Sed juxta occiduum limitem fluvius devolvitur
Indus pulchrifluus, qui terræ nomen fecit,
Et rubrum contra currit mare,
Impetuosissimam undam celerem ad austrum recta propel-
Ortus primum à *Caucaso* ventoso. [lens,
Multa autem illi ostia sunt : In mediam vero currit Insulā,
Insulam, quam vocant incolæ *Patalenam.*
Indorum quidem terram *Ganges* medius bifariam secat,
Hanc quidam *intra* fluvium [*Gangem,*] illam verò *extra.*
Neque unus, sed duplex tractus utriusque terræ :
Utraque enim ad flatum Boreæ est

Continens, & utraque valde ad auſtrum ſerpit
In mare, *Cherſoneſo* ſimilis forma.
Continenti Rex late dominatur, nomine *Mogul* ;
Eſt quidem ubi *Dellam* inhabitat, eſt ubi *Agram*.
Ad occaſum porrigitur in *occidua Cherſoneſo*
Ora *Malabarica*, & *Coromandelis* ad ortum ;
Ubi Angliaci * *Georgii* turris munita.
Sed Bengalici ſinus altera ex parte, *orientali*
In *Cherſoneſo* viri, qui *Pegu* incolunt,
Quique *Siam* inhabitant, & *Malaccam* extremam,
Aliæque valde divitum hominum gentes multæ.
Illic enim immenſa eſt auri origo,
Quare olim vocabatur *aurea Cherſoneſus*.
Eſt autem quidam olim mirandus ad undas Gangis
Locus honoratus ac ſacer, quem olim Bacchus
Iratus calcavit, quum mutarentur quidem molles
Mænadum nebrides in clypeos, in enſem verò
Thyrſi prorumperent, atque in ſpiram draconum
Balteique & capreoli flexuoſæ vitis,
Tunc cum præ ſtultitia Dei deſpexerunt feſtum,
Quamobrem *Nyſſæam* quidem vulgo dixerunt viam.
Decore autem celebrarunt cum liberis orgia omnia.
Is verò, quando gentes nigrorum debellavit Indorum,
Emodos montes adiiſſe fama refert.
Ubi duabus columnis poſitis in finibus terræ
Exultans ad fluentum rediit *Iſmeni*.
Neque procul abhinc ſtatuit Alexander duas columnas,
Quando Victoriâ celerem ſecutus eſt Macedo ad Indos uſq;

CAP. XXIX.

De Sinis & Seribus in hodierna China olim ſitis.

VErum ultra Indos, & ſolis ad ortum,
Ipſum ad oceanum, Aſiaticæ continentis
Terram extremam incolit ſagax gens
Chinenſium, qui antiquis (fama eſt) orti ſunt
Sinis : Illi etenim ibidem habitantes
Chinæ hodiernæ regionem auſtraliorem tenuerunt.
Sed borealiorem regionem (vocant hodie *Cattaiam*,
Ubi *Pequinæ* immenſa eſt urbs)
Incolebant priſcorum *Serum* gentes barbaræ,

* Vulgo *S. George's Fort*.

Talis

Talis quidem forma Asiæ, & gentes totidem.
Quantum enim supra Chinam extentum est Solum
Ad Boream, tantum incognitum olim, & ad hunc usque
Viris Europæis: quare omnino incertum est [diem,
Utrum Asia pontum ad flatum Boreæ
Terminum habet, an extenditur Americanam ad usque
Continentem, cujus nunc tibi explicabo imaginem.

CAP. XXX.

De America sive India occidentali.

Americanam Isthmus bifariam dissecat terram
Angustus, mediusque maris australis & borealis;
Quem etiam *Darienum* cognomento dicunt.
Supra hunc *America* extenta est *borealis*,
Infra verò hunc *australis*: Dicam imprimis borealem.
Circa littora borealia, *Hudsonium* ad *Sinum*,
Heic *nova* porrigitur *Cambria*, illic *nova Britannia*.
Deinceps *Francia nova* extenditur,
Utrinque ad pulchriflui *Canadæ* altum fluentum:
Quapropter ipsam etiam terram aliter vocant *Canadam*,
Ubi super fluvium *Quebecciæ* est oppidum.
Illinc super littus maris septentrionalis,
Longe ad austrum incolunt Anglis prognati:
Hi quidem inhabitant pingue solum *Angliæ novæ*,
Ubi maritimum *Bostoniæ* est oppidum;
Illi autem regionem & oppidum *Eboraci novi*:
Alii vero geminum solum incolunt *novæ Jersæ*;
Alii etiam * *Penni* terram olim *Sylvosam*,
Ubi bene structum *Philadelphiæ* oppidum;
Alii rursus solum & oppidum cognomine *Mariæ*;
Alii etiam à *Virginia* denominatam terram Reginæ,
Ubi cognomento *Jacobi* est *oppidum*;
Alii etiam cognomine *Caroli terram* & *oppidum*
Anglicorum hominum super continentem extremi.
Deinceps terra expanditur *Florida*
Ad Austrum, ubi maritima domus *Augustini*.
Illinc ad Zephyrum & ad Austrum terra *Mexicana*,
Duplex, & bimaris, ulterius porrigitur:
Arctoam vocant *novam*, Australem vero *veterem*:
(Utrobique urbs ejusdem nominis stabilitur)
Et hæc quidem aurum præbet & argentum, terra

* Vulgo *Pensylvania*.

Dives ; illa autem ſterilis, & neutrius originem
Exhibet : ſupra quam Indi tenent terram incognitam.
Utramque autem Mexicam Hiſpani inhabitant,
Imo quidem & Meridionalis Americæ immenſum tra-
Cujus regiones ordine eloquar univerſas. [ctum :
Primo quidem extenditur regio *Terræ-firmæ*,
Ubi ad Zephyrum, *Panamæ* oppidum munitum,
Arctiſſima in terra, ad intima ſinus Panamenſis.
Poſt hanc autem [Terram-firmam] *Peruvia* ditiſſima regio Indorum :
Argenti enim aurique immenſum habet ortum,
Ubi & *Limæ* bene habitatum oppidum.
Deinceps *Chilis* terra umbroſas inter valles
Andis excelſi, & diſperſi heic illic,
Qui ſeparat Chilim à terra *Magalanica*
Et *Paraguaiana*, altera ex parte ad Eurum exiſtente
Utraque : *Magalanica* quidem ad Auſtrum ſerpit
Fretum ad uſque ſuum ; *Paraguaiana* vero ſupra
Circa ingens fluentum pulchriflui *Paraguaii*,
Quem & * *argenteum fluvium* homines dixerunt.
Ibi enim aſcendentes ſupernavigabant udas vias,
Qui primi portarunt ad Europæam terram
Argentum Americanum : at ſupra ſequitur
Terra *Braſilia*, quam Portugalli tenent
Ipſum ad oceanum ; terram autem intus exiſtentem
Indorum barbaræ gentes incolunt, verum deinde
Curſum pulchriflui fluvii circumhabitant
Viri atque fœminæ, bellicoſi (fama) ambo :
Quapropter *Amazonum* & fluvium vocant & regionem.
Talis eſt tractus Americarum ambarum.

CAP. XXXI.

De Inſulis, & primo Europæis.

NUnc quidem Inſularum dicam curſum, à borea
Incipiens è regione terræ Europeæ.
Ubi prima contra terram *Norvegicam*,
Inſula immenſa apparet, cujus circum terram
Glaciem ſemper videat aliquis à frigore congelatam ;
(Quamvis ibi ardet perennis ignis montis *Heclæ*)
Iſelandiam igitur homines nuncuparunt :

* Vulgo *La Plata*.

Inſulæ

Insulæ autem porro *Britannicæ* sunt ad austrum ;
Duarum quidem magnitudo egregia: hæc quidem ad ortū
Vocatur *Albion*, illa vero ad occasum *Ierne*,
Ampliorem quidem Albionem (quapropter & nunc
Magnam illam appellant *Britanniam*) inhabitant
Ad Boream *Scoti*, Zephyrum *Cambri*, Austrum *Angli*.
Anglica in regione super *Tamisæ* fluentum,
Ingens, & bene habitata, & bene condita urbs
Londinum percelebre, mei magna domus Regis
Est in Scotia *Edenburghi* urbs,
Ubi olim Romani exercitus *castrum* erat *alatum*.
Et super eoum littus Hibernicæ terræ,
Dublinii bene habitata urbs fundata est,
Quam etiam *Eblanam* prisci dixerunt.
Illæ quidem magnitudine egregiæ, neque alia quævis
Inter omnes insulas Britannicas æquiparanda est.
Nunc tamen insulas minores dicā, quæ præcipuæ sunt.
Cæterum à Scotia super borealia littora
Orcades sunt infinitæ : quas ultra rursus & aliam
Insularum seriem cernas, quarum maximam
Nunc *Schetlandiam* dicunt, à prioribus viris
Dictam *Thulen*, ultimos fines terræ :
(Non enim viam ulterius borealis oceani
Græci navibus secuerunt neque Latini)
Ubi quidem sole progresso versus polum Arcticum,
Interdiu simul ac noctu semper conspicuum effunditur
Obliquiore namque tunc versatur conversione, [lumen,
Radiis directam ad inclinationem venientibus,
Donec ad atros [Æthiopas] australem viā rursus confece-
Deinceps videas conversus ad occasum, alium [rit.
Insularum tractum, Scotiæ contra littus
Occiduum ; quare & nunc *occiduæ* nomine *insulæ*
Vocantur, has autem prisci vocarunt *Ebudas*.
Deinceps videas conversus ad austrum duas
Insulas, occiduam contra Angliam :
Harum utramque prisci nuncuparunt
Monam, sed una nunc hoc adepta est nomen,
Alteram enim vocant * *Anglorum sedem* intra Cambriam.
Post has autem exinde, contra *Bolerium* promontorium,
(Quod etiam incolæ vocant *finem terræ*)
Insulæ † *Silurum*, ubi stanni origo,

* Vulg. *Anglesey*. † Vulgo *Silly*, seu *Scilly* I.

Quæ

Quapropter *Cassiteridas* veteres dixerunt.
Longe admodum deinceps, ad ortum Solis,
Damnonium ultra promontorium (quod nautæ vocant *Lizardum*) ante australes Anglos apparet
**Vectis* : hanc infra valde, prope Franciam,
Sarnia, & *Cæsarea*, cernuntur duæ insulæ ;
Hanc quidem nunc vocant *Jersen*, illam autem *Garnsen*.
Juxta autem, parvarū insularū alius tractus, ubi uxores
Hominum ex ulteriore ora illustrium *Namnitarum*,
Profectæ peragebant juxta ritum sacra Baccho,
Redimitæ hederæ nigra folia habentis corymbis,
Nocturnæ : strepitus autem stridulus excitatur sonitus.
Non sic Thracii juxta ripas Absinthi
Bistonides inclamabant multifremum Bacchum :
Neq ; sic cum liberis nigros habentē vortices circa Gangē
Indi comessationem agitabant valde strepero Dionyso ;
Sicut illo in loco clamabant *Evan* mulieres.
Harum autem maximam Franci dicunt *Bellam insulam*.
Deinceps alius, contra Portugallos,
Tractus insularum parvarum ; *Azoras* ipsas vocant.
Deinceps ante occiduas columnas,
Insula in circumflua, celebris urbs est *Gades* :
Ibi Phœnicum hominum genus inhabitabant,
Venerantes magni Jovis filium Herculem.
Atque hanc quidem incolæ, ætate priorum hominum
Dictam *Cotinusam*, vocarunt *Gades*.

CAP. XXXII.

De Insulis Europæis in mari Mediterraneo sitis.

Deinceps *Herculeum* intra fretum,
Contra littus Hispanicum est *Ebusus* ;
Hanc autem *Yvicam* homines nunc nomine dicunt.
Illinc geminæ *Balearides* prope jacent,
Quas prisci aliter *Gymnetidas* appellarunt :
Hæc vero nunc *Major*, illa vero hominibus nomine *Minor*.
Huic nunc Anglorum Rex fortissimus latè imperat :
Ibi *Maonia* valdè optabilem præbet portum.
Post has autem extenditur *Sardinia*, & prope *Cyrnus*,
Quam quidem *Corsicam* viri indigenæ appellant.
Nemoribus autem abundans nulla adeo ut illa.
Post autem hanc, *Æoli* sunt quæ circuiri possunt in
Æoli Hippotadæ, hospitalis regis, [mari *insulæ*,

* Vulgo *Wight* I.

Æoli

Æoli, qui miranda inter homines sortitus est munera,
Imperium ventorum tumultuantium, quiescentiumque.
Septem autē eæ illi sunt, cognominatæ ab hominibus *Plotæ*,
Eo quod mediā circumnavigationem habent circumflexā.
Alii autem etiam olim dixerunt *Vulcanias*
Insulas; harum nunc *Lipara* præstantissima est,
Quare omnes communi cognomine (sunt) *Liparenæ*.
Sicilia autem post has, infra solum Ausoniorum,
Extenta est, latera super tria stans:
Promontoria vero ei, *Pachynusque*, *Peloriſque*, *Lilybeque*.
Sed enim Lilybe quidem ad flatum Zephyri
Prominet, *Pachynus* vero ad orientem, cæterum ad septen-
Ventosa *Peloris*, in Ausoniam spectans. [trionem
Juxta mediam insulam *Ætna* domus Vulcani.
Illius autem in medio & terræ Italicæ
Augustissimum longos fremit circa scopulos
Mare, Aonio (fama est) scissum ferro,
(Quod olim *Siculum fretum* dixerunt,
Nunc vero etiam *Messinum*) pernicioſa nautis via.
Heic *Scyllæ* petra, & illic *Charybdis* spuma,
Inde infra Siculam terram *Melite* figitur.
Verum quum Adriatici siniſtrum alveum maris
Intraveris in navi, Iapygiam in terram,
Invenies fortis *Diomedis* confestim insulam;
Quo heros venit, infensa Venere,
Quando peroptatorum adiit gentem Iberorum,
Suæ uxoris consiliis malevolæ Ægialæ.
Deinceps autem, maris ad ortum Ionii,
Absyrti Insularum apparet immensus tractus,
Quas olim Colchorum filii incursarunt, quando defessi
Vestigia indagantes vagabundæ Æetines. [fuerunt
Deinceps autem post has *Liburnicæ* sitæ sunt.
Verum ad austrum, post saltus Ceraunios navi currenti
Insulæ apparent, ex ulteriori loco, *Ambraciotarum*;
Atque pinguis *Corcyra*, charum solum Alcinoi:
Illam nunc *Corfun* nautæ dixerunt.
Prope hanc *Leucas*, quam *Mauram* nunc vocant.
Post hanc autem, *Nericiæ Ithacæ* sedes fixa est,
Insularumque aliarum, quotquot è *Chalcide* labens
Vorticibus argenteis *Achelous* circumdat:
Has antiqui dixerunt *Echinadas*: quas vicinorum

* Vulgo *Malta*.

Sequun-

Sequuntur alibi alia *Cephallenorum* oppida.
Prope *Zacynthum* videas, vocant autem *Zantidem* nautæ,
Longe admodum deinceps contra Laconicam terram
Ægyla, & *Cythera*, *Cerigona* nunc vocant.
Deinceps extenditur ad ortum ſolis
Creta honorata, Jovis magni nutrix,
Magnaq; pinguiſq; & bona paſcua habens ; quam ſuper
Ida pulchricomis ſub quercubus eminus vireſcens : [*Ida*,
Hanc cognomine *Candiam* nunc vocant.
Hujus quidem ad Boream *Ægæum* eſt pelagus,
Intus habens utrinque infinitarum ſeriem Inſularum,
Uſque ad arctam undam Athamantidis Helles,
Seſtus ubi & *Abydus* oppoſitam ſtationem poſuerunt.
Europæ quidem [Inſulæ] hæ lævæ ſub flexu manus
Ingredienti deinceps: Aſiæ vero ad dextram ſitæ ſunt
In longitudinem ſeptentrionalis porrectæ Boreæ.
Europæ ſunt *Salamis* & *Ægina*,
Ante *Sunium* Promontorium, prope *Atticum* littus.
Deinceps poſt has *Abantias* eſt *Macris*,
Quam etiam *Eubœam* veteres dixerunt :
Verum nunc *Negropontis* aliter vocatur.
Deinceps *Scyrus*, & excelſa *Peparethus*,
Inde & *Lemnus*, aſperum ſolum Vulcani
Pateſcit ; priſcaque *Thaſus*, Cereris ſedes fertilis :
Imbrus, * *Thraciaque Samus*, Corybantica civitas.
Tot Europæ Inſulæ præcipuæ ſunt.

CAP. XXXIII.

De Inſulis Aſiaticis.

NUnc autem Inſulas Aſiaticas enarrabo,
Orſus imprimis ab Ægæo mari.
Quæ vero Aſiæ primã partem ſortitæ ſunt, circumeuntes
Delum circumdederunt, & nomine *Cyclades* ſunt.
Gratulatoria vero ſacra Apollini choreas ducebant uni-
Ineunte dulci recens vere, quando in montibus [verſæ,
Ab hominibus procul parit dulciſona luſcinia.
Inſulæ autem deinceps *Sporades* undique micant,
Ceu quando innubilem per aerem cernuntur Sydera,
Humidas nubes velox ubi diſpulit Boreas.
Has autem poſt Inſulæ ſunt *Ionicæ* : ubi *Icarus*
Et *Samus* amœna, Pelaſgicæ ſedes Junonis ;

* Aliter *Samothracia*.

Et

Et * *Chios* altiſſimi *Pellenæi* ſub pede.
Inde *Æolidum* apparent montes inſularum,
Lesbique ſpatioſæ, & amœnæ *Tenedi*.
Extra autem Ægæum, *Carum* contra terram,
Immenſa *Rhodus* eſt, Jalyſiorum ſolum hominum.
Illius media & Cretæ, *Carpathus* eſt,
Quam nunc nautæ *Scarpantidem* vocant.
Poſt autem has, orientem verſus, *Chelidoniæ* ſunt,
Tres inſulæ, magnum *Patareum* intra Promontorium.
Cyprus autem ortum verſus Pamphylium intra ſinum
Alluitur, amabilis urbs Dionææ Veneris.
Juxta vero Phœnicen *Aradus*, ultimo in mari.
Tot Aſiæ Inſulæ ad occaſum mari
In Mediterraneo; altera autem ex parte ad ortum
Aliæ infinitæ. Omnium extremæ ſunt
Latronum inſulæ innumeræ: Poſt quas rurſus
Ad occaſum, Arctoam contra Chinam, jacent
Inſulæ *Japoniorum Meacam* urbem inhabitantium.
Eſt autem quædam [inſula] prope auſtralem Chinam,
Hanc infra *Philippinas* inſulas tenent [nomine *Formoſa*.
Hiſpani: Illarum præcipua eſt *Manilla*,
Quam etiam aliter vocant *Luconam*,
Duo enim oppida intus ſunt eorundem nominum.
Poſt has autem, tractus immenſus eſt inſularum *Mo-*
Amboina, & *Gilolis*, & *Celebica* terra. [*luccarum*
Ad occaſum deinceps *Bornes* ingens tellus;
Et *Javæ* inſulæ † urbs, quam incolunt *Batavi*.
Supra autem hanc ad Boream *Sumatra* extenditur.
Inde autem ad Zephyrum, ante auſtrale Promon-
Quod occiduæ Cherſoneſi ad pedem [torium,
In terra orientalium Indorum in mare prominet,
Ceyloniam videas inſulam, quam fama refert
Taprobanam vocari à priſcis hominibus,
Matrem *Taprobanam* in Aſia genitorum elephantum,
Quam ſupra, cœleſtibus ſublatus converſionibus,
Verſatur in orbem in æthere Cancer ardens.
Taprobanam autem alii volunt eſſe *Sumatram* inſulam,
Alii rurſus *Maldiviam*, unam immenſam exiſtentem
Imprimis inſulam, quam fluctus vaſti maris
Diffregerunt admodum, & infinitas inſulas parvas effe-
Circà autem cete ſunt, Erythræi pecora maris [cerunt.

* Vulgo *Scio*, † H. e. *Batavia*.

Montibus altissimis similia : super horum autem summa
Inhorrescit dorsa prælongus tractus spinæ.
Hostium utique filii, agitati per mare,
Illis occurrant errantes : Non enim effugium,
Exitiosis in faucibus postquam ingens rictus existit.
Sæpenumero autem navem cum ipsis hominibus navis
Illa absorbuerint monstra : Etenim sceleratis
In mari & terra mala infinita constituit Deus.
Est autem tibi ulterius, Carmaniæ extra Promontorium,
Et vicini Ormuzii extra fretum,
Ogyris : Ubi tumulus Erythræi regis.
Ex hâc autem trajicies ad fauces Persici Sali,
Proficiscens boream versus, atque *Icarum* pervenies,
Icarum maritimam, ubi tauropolæ Deæ [Dianæ]
Aræ nidore abundantes acerbum fumum habent.
Tot quidem præcipuæ Insulæ Asiaticæ terræ.

CAP. XXXIV.

De Insulis Libycis sive Africanis.

INde autem Arabici sinus ad ostium Libyca est
Insula ; *Zocotoram* ipsam nautæ nunc dicunt,
Sed *Dioscuram* veteres dixerunt.
Deinceps sita est *Madagascaris* ingens tellus ;
Quam etiam *Menuthiadem* priores vocârunt.
Longe admodum exinde ultra *Bonæ Spei* Promonto-
Procul à Libyâ, *Helenæ* insulam incolunt [rium,
Angli. Post hanc autem duæ non prope existentes ;
Hæc quidem à *Matthæo* denominata, illa vero à *Thoma*,
Non procul à littore subter * Æquidialem lineam.
Inde autem ad Boream contra *viride Promontorium*
Insularum parvarum extenditur magnus tractus ; cognomen habens Promontorii ;
Gorgadas antiqui dixerunt ipsas *Hesperidasque*.
Deinceps *Canariæ* sunt insulæ exiguæ,
Quarum Incolas antiqui *Fortunatos* dixerunt.
Post has autem est *Madera*, priscis hominibus aliter
Dicta (fama est) *Cerne*, aliter autem *Erythea*.
Tot quidem Insulæ Libycæ sunt eximiæ.

* Seu *Æquinoctialem*.

CAP.

CAP. XXXV.

De Insulis Americanis.

NUnc autem Atlantici latum fluxum Oceani
Longe nave secans, ad Americam pervenias:
Ubi apud ostium pulchriflui Canadæ,
Insulam immensam * *nuper invenerunt* prognati viris
Europæis, terram piscatoribus amabilem;
Circum enim reboat valde piscosum mare.
Ad austrum deinceps *Bermudicarum* tractus est
Insularum, quas etiam *Sommeridas* appellarunt.
Deinceps terram contra Floridam
Leucaion, & *Bahama* sunt; verum infra
Præbet Hispanis *Cuba* † *Portum* præ aliis *eximium*,
Et *Jamaica* ¶ *Portum regium* Anglis.
Harum autem ad ortum *Hispaniola* porrigitur,
Et *Boriqua* ** *Portum opulentum* Hispanis habens.
Illinc insularum parvarum cursus immensus ad ortum,
Quas quidem cognomento *Caribbicas* dicunt.
(Illas enim quondam *Caribbæ* incolebant
Indi, vicinam nunc continentem terram
Incolentes, super australis Americæ littus.)
Ubi *Barbados*, *Antego*, *Montseratina*,
Christophorisque & *Nevis* quas omnes Angli tenent:
Sunt autem *Martinica* & *Guadalupa*, sedes Francorum.
Inde Americæ australis ad pedem videas
Alias insulas, quarum præcipua est
Nomine †† *Terra Ignis*, contra Magellanicam terram.
Deinceps ad occasum, Americam prope borealem
Insula cognomento *California* porrigitur,
Insularum omnium quam dicunt maximam.
Tot quidem insulas obtinet gurges Oceani
Majores: Aliæ autem innumeræ sunt,
Partim quidem in Americanis fluctibus profundi maris,
Partim autem in fluentis Libyci maris,
Partim vero Asiæ, quædam etiam circa plagam Europæ:
Aliæ autem alibi insulæ infinitæ, partim ab hominibus
Habitatæ, atque navibus optabilem stationem habentes;

* H. e. *New-found-land* I. † Vulgo *Havana*. ¶ Vulgo *Port-royal*.
** Vulgo *Portorico*. †† Vulgo *Terra del Fuego*.

Partim alta habentes præcipitia, minime nautis opportu-
Quarum non facile mihi referre nomen omnium. [næ,

CAP. XXXVI.

Epilogus.

TOt quidem per orbem præcipui Populi ſunt.
Alii autem heic & illic per continentes vagantur
Innumeri, quos nemo perſpicue memoraverit,
Mortalis qui ſit : Soli autem Dii facile omnia poſſunt.
Ipſi enim etiam prima fundamenta tornârunt,
Atque profundam viam oſtenderunt immenſi maris :
Ipſi, inquam, ſtabilia omnia vitæ ſignârunt,
Sidera diſpertiti, tribuerunt autem unicuique
Partem habere maris, & continentis vaſtæ.
Quare etiam diverſam formæ naturam ſortita eſt quæ-
Quædam albaque & candida eſt, [libet ;
Quædam vero nigrior, quædam ambarum ſortita eſt
formam :
Aliæ item diverſæ. Ita enim magnus decrevit Jupiter.
Sic hominibus diſparia omnia facta ſunt.
Vos autem *Continentes*,& quæ in mari eſtis valete *Inſulæ*,
Undæque Oceani, & ſacra *Fluenta* Maris,
Et *Fluvii*, *Fonteſque*, & *Montes* ſaltuoſi.
Jam enim totius quidem percurri curſum Maris ;
Jam etiam Continentium terrarum flexuoſam viam. At
mihi carminum
Ipſis à Divis eſto digna remuneratio.

INDEX Locorum quorum mentio occurrit in hâc Periegesi.

FIGURÆ Numerales indicant Versus.

Explicatio Abbreviationum.

fl. (vel fluv.) I. Opp. P. (vel pop.) } hoc est { Fluvius. Insula. Oppidum. Populus.

Prom. R. vel. reg. U. M. } hoc est { Promontorium. Regio. Urbs. Mons.

A.

ABantias, Inf. vulgo *Negropont.* 1211
Abiflinia. R. 485
Abfyrtides, I. 1180
Abydus, Opp. 1205
Abyla, una ex Herculis columnis. 85
Acarnania, R. 296
Achaia proprie dicta, R. 255
Achæi, Populus Afiaticus prope Euxinum. 560
Achelous. Fl. 292
Achillis curfus, 329
Acroceraunii montes, 295
Actium, Opp. 296
Adria five Adriaticum mare 102. 213
Ægæum mare, vulgo *Archipelago.* 135
Ægyla I. 1196
Ægyptus, R. 502
Æmus five Hæmus, M. 310
Æolia R. 674
Æoliæ I. vulgo *Lipari* I. 1150
Æthiopia R. 468
Ætna, mons. 1165
Ætolia R. 291
Africa, Continens. 20, 26, 418
Africa proprie dicta, R. 437
Agathyrfi, Pop. 332
Agra, U. 964
Alani, Pop. 331
Albania, R. 613
Albion I. feu Britannia Magna. 1074
Aleius Campus, 718
Aleppa, U. 850
Alexandria, urbs Ægypti. 527
Alexandria urbs Syriæ, vulgo *Alexandrette & Scanderoon.* 847
Algira, U. & R. 434
Allobroges, vulgo *Savoyards.* 385
Alpes, Montes. 214
Alpheus, fluv. 258
Alys five Halys, fluv. 638
Almanus, M. 728
Amazones, Pop. Afiæ. 627
Amazonum fluvius & regio in America. 1063
Amboina I. 1255
Ambracia, Opp. 294
America, feu nova Continens, 14. 26. 1005
America Septentrionalis. 1008
Auftralis. 1009
Amftelodamum U. 380
Anatolia, feu Natolia, reg. 724
Andes, montes. 1048
Angleseia I. 1109
Anglia, regio. 1077
Anglia nova, reg. 1018
Antego I. 1325
Antiochia, cognomento Epidaphne. 738
Apenninus, M. 218
Apfinthus five Abfinthus, urbs & fluv. 1125
Arabia, regio. 754
deferta 756. petræa. 760. felix. 761
Aracynthus, U. & M. 290
Aradus I. 1242
Araxes, fluv. 574
Arcadia, R. 264
Archipelagus 136
Argenteus, vulg. *La Plata* fluv. 1054
Argia five Argolis regio. 265
Argos, U. 268
Aria. 918
Arimafpi, pop. 333

Arme-

Armenia, regio. 836. major, 837. minor. 838
Asea, U. 260
Asia, Continens. 20, 25, minor 653, 725, major. 726
Asiæ termini. 538
Assyria, regio. 821
Astracana, U. & R. 602
Athenæ, U. 276
Atlas, M. 461
Attica, regio. 274
S. Augustini oppidum sive Castellum. 1030
Aurea Chersonesus. 971
Ausonia, sive Italia, regio. 207
Azores I. 1132

B.

BAbylon, U. 800. 824
Bactri pop. 859
Bætes, fl. vulgo *Guadalquivir*. 202
Bagdatis U. 854
Bahama I. 1315
Baleares I. 1142
Baltia, I. falso credita Antiquis. 416
Balticum mare. 63
Barbados I. 1325
Barbaria, R. 460
Barea, U. & R. 456
Bassora seu Balsora, opp. 855
Bastarnæ, pop. 331
Batavia U. 1253
Bechires, pop. 619
Belgium, vulgo *Netherlands*, seu *Low-Countries*. 373
Belgium Batavicum, vulgo *United Provinces*. 375. Hispanicum, vulgo *Spanish Provinces*. *ibid.*
Bella-insula vulgo *Belle-Isle*. 1130
Bengalicus sinus 410
Bermudæ I. 1312
Biledulgeridia, reg. 462
Bithynia, regio. 648
Blemyes, pop. 472
Bœotia, R. 277
Bolerum Prom. vulgo *Lands-end*. 1110
Boriqua I. vulgo *Portorico*. 1319
Borne I. vulgo *Borneo*. 1206
Borysthenes, vulgo *Nieper*, fluv. 335
Bosphorus Thracicus, seu fretum Constantinopolitanum. 144
Bosphorus Cimmerius, seu fretum Caffæ. 163
Bostonia, opp. 1019
Botnicus sinus. 410
Brasilia, R. 1058
Britannia magna, seu simpliciter Britannia. I. 1076
Britannia nova, R. 1011
Britannicæ I. 1072
Brutii seu Brettii, pop. 236
Bruxells, U. 381
Byzantium, U. 317. 658
Byzeres, pop. 619

C.

CÆsarea I. vulgo *Jersey*. 1118
Caira magna, U. 522
Calabria, R. 239
California I. 1332
Calpe, altera ex columnis Herculeis. 84
Cambria, vulgo *Wales*. 1077
Cambria nova. 1011
Campania, R. 232
Canada, fl. & R. 1014
Canariæ I. 1302
Candia I. 1202
Canopus, U. 525
Cappadocia, 626
Caput Viride, promontorium. 481
Bonæ Spei, prom. 484
Carambis, prom. 156, 638
Caria, R. 694
Caribbeæ I. 1321
Carmania, R. 915
Carolina R. 1027
Carolopolis opp. 1027
Carpathus I. vulgo *Scarpanto*. 1236
Carthago, U. 438
Casius, M. 593. 734
Caspii, pop. 857
Cassiterides I. 1113
Cataia, R. 995
Caucasus, M. 605. 954
Cayster fluv. 692
Celebia I. 1255
Celtæ, vide Gallia.
Cephalenia vulgo *Cefalogna*. 1193
Cephissus, fluv. 283
Ceraunii, M. 295
Cercetii, pop. 560
Cerigo I. 1196
Cerne I. 1304

Ceylonia I. 1262
Chalcedonia, R. 608. 657
Chaldæi, pop. 829
Chalybes, pop. 622
Charybdis. 1170
Chelidoniæ I. 1238
Chilis, R. 1249
China, R. 991
Chius I. vulgo *Scio.* 1231
Choaſpes fluv. 907
Choraſmii, pop. 580
Chriſtiana, U. 407
Chriſtophoris Inſul. vulgo *S. Chriſtophers.* 1326
Cilicia, R. 714
Cimbri, pop. 401. Cimbrica Cherſoneſus, vulgo *Jutland.* ibid.
Cimmerii pop. 164. 559. Cimmerius Boſphorus, vulgo *Straits of Caffa.* 163
Cius fluv. 660
Codanonia I. vulgo *Zeland* 395
Codanus ſinus. *ibid.*
Cœleſyria, R. 752
Colchi, pop. 604
Columnæ Herculis. 82. Bacchi 985. Alexandri. 987
Conſtantinopolis, U. 146. 316
Continens quatuor. 9, 10. duæ incognitæ. 21
Corcyra I. vulgo *Corfu.* 1286
Corfu I. 1187
Corinthus, U. 272
Coromandelica ora. 966
Corſica I. 1148
Cotinuſa I. 1138
Cracovium, U. 346
Creta I. vulgo *Candia.* 1198
Croatia, R. 305
Cuba I. 1316
Cyaneæ petræ ſive I. 149
Cyclades I. 138. 1222
Cyprus I. 1240
Cyrene, U. 452
Cyrnus I. vulgo *Corſica* 1147
Cythera I. vulgo *Cerigo.* 1196

D.

Dacia, R. 326
Dalmatia, R. 305
Damaſcus, U. 850
Damnonium promont. vulgo *Lizard-point.* 1115
Dania, R. 397
Danubius, fl. 353
Daphne, opp. 738
Della, U. 964
Delphi, U. 285
Delta, R. 517
Delus I. 1222
Diomedis I. 1175
Dioſcurias, U. & R. 603
Dioſcurias I. vulgo *Zocotora.* 1290
Dodone, opp. 294
Doſrinus, M. 406
Dublinium, U. 1084

E.

EBlana, vulgo *Dublin.* 1085
Eboracum novum, U. & R. 1020
Ebudæ I. vulgo *Weſtern* I. 1104
Ebuſus I. vulgo *Tyica.* 1140
Echinades I. 1192
Edenburgus U. 1081
Elis, U. & R. 256
Emodus, M. 984
Epheſus, U. 681
Epirus, R. 294
Erembi, pop. 472
Erythea I. 1304
Eubœa I. vulgo *Negropont.* 1212
Eulæus fl. 908
Euphrates fl. 797
Europa, Continens. 19. Europæ termini. 173
Eurotas fl. 259

F.

FEza, U. 431
Finnia, R. 416
Florentia, U. 223
Florida, R. 1029
Formoſa I. 1249
Fortunatæ I. 1302
Francia, regio 371. Francia nova, regio. 1012
Fretum κατ' ἐξοχήν, vulgo *The Straits*, 92. Caſſenſe. 165. Conſtantinopolitanum. 146. Gaditanum. 87. Gibraltaricum 89. Herculeum 88. Hudſonium 73. Meſſenium 1170. Siculum 219. Ormuſium. 1281

G.

Gades I. 1134
Gætulia, R. 463
Galatia, R. 712
Gallia, reg. 367. Gallia Italica, R. 248
Ganges, fluv. 957
Garamantes pop. 456
Garnſeia I. 1119
Gaza, opp. 747
Gedroſia, R. 918
Geloni, pop. 332
Geneva, U. 383. Genevenſis lacus. 382
Genua, U. 98
Georgia, R. 614
S. Georgi turris ſeu Caſtellum. 967
Germania, R. 347
Gilolis I. 1255
Gorgades I. 1300
Græcia, R. 250
Guadalupa I. 1327
Guinea, R. 478
Gymneſiæ I. 1145

H.

Hafnia, vulgo *Copenhagen*, U. 399
Halys fl. 638
Havana opp. 1316
Helenes I. 1294
Helicon, M. 279
Hellas ſeu Græcia, R. 250
Helleſpontus, fretum. 142
Helvetia, vulgo *Switzerland*. 385
Heniochi, pop. 565
Herculeæ columnæ. 82. Herculeum fretum. 88
Heſperides I. vulgo *Cape Verde* I. 1300
Hibernia, R. 1074
Hieroſolyma, U. 748
Hiſpania antiqua. 189. hodierna. 192
Hiſpaniola I. 1318
Holmia, vulgo *Stockholm*. U. 410
Hungaria, R. 363
Hyrcani, pop. 857
Hyrium, opp. 240

I.

Jacobi opp. 1026
Jamaica I. 1317
Japoniæ I. 1348
Japygia ſive Apulia, R. 240
Java I. 1255
Jaxartes fluv. 583
Iberia Europæa, regio 189. Aſiatica, regio. 612
Iberus fluv. 204
Icarus I. 1229. 1284
Icelandia I. 1071
Ida, M. 668
Ierne ſive Hibernia I. 1074
Ierſe I. 1221. Ierſe nova, R. 1021
Iliſſus fluv. 864
Ilium ſeu Troja, U. 670
Illyricum, R. 303
Imbrus I. 142. 1217
India Occident. ſive America, 14. 1005
India Orientalis, reg. 929. intra Gangem 958. extra Gangem. *ibid.*
Indus, fluv. 951
Ionia, R. 676
Joppa, opp. 748
Jordanes, fluv. 747
Jovis Ammonis templum 454
Iris, fluv. 637
Iſpahana, U. 927
Iſſus, opp. 721. Iſſicus Sinus, *ibid.*
Iſter ſeu Danubius, fl. 350
Iſthmus Corinthiacus ſive Peloponeſiacus. 270. inter Arabicum ſinum & mare Mediterraneum 42. inter Euxinum & Caſpium mare. 671. Darienus. 1007
Italia, R. 207
Ithaca, I. 1189
Judæa, R. 746

K.

Kebeccia ſive Quebeccia, opp. 1015
Κελὰ μέτωπον, promont. 158

L.

Laconica, R. 265
Lacedæmon, ſeu Sparta, U. 268
Lands-end, prom. 1111
Lariſſa, opp. 300
Latium, R. 225
Latronum Inſulæ. 1246
Lemanus lacus. 382

Lemnus I. vulgo *Stalimene* 1215
Lesbus I. vulgo *Metelin* 1233
Leucas I. 1188
Leuci, pop. 388
Leuco-petra, prom. 238
Libanus, M. 751
Liburnia, R. 304
Liburnides I. 1183
Libya, vide Africa
Lilybe, prom. 1261
Lima, opp. 1046
Lipara I. 1157. Liparenæ I. 1158
Lisbona urbs. 198
Lizard prom. 1116
Londinum, u. 1080
Longobardia, regio. 245
Lotharingia, regio. 389
Lotophagi, pop. 449
Lucania, regio. 236
Lucayon I. 1315
Luconæ I. 1252
Lusitania, regio, vulgo *Portugal.* 195
Lutetia, vulgo *Paris*, urbs. 369
Lycaonia, reg. 711
Lycia, regio. 695
Lydia, regio. 685

M.

Macedonia, regio. 298
Macris I. vulgo *Negropont.* 1211
Macrones, pop. 820
Madagascar. I. 1291
Madera I. 1303
Madritium, urbs. 201
Mæander fluv. 678
Mæonia seu Lydia, regio, 684
Mæotæ, pop. 548. Mæoticæ palus. 159
Magalanica, regio. 1051
Majorca I. 1146
Malabarica ora. 966
Malacca, urbs & regio. 970
Maldivæ I. 1268
Manilla I. 1251
Mantua, urbs & regio. 246
Mare Adriaticum 104. Ægæum. 135 Ægyptium 123. Arabicum 763. australe 47 Balticum 63 boreale 44. Caspium 76. Cilicium 129. Corsicum 100. Creticum 120. Eoum 48. Erythræum sive Rubrum 752. Gallicum. 94. Genuense 99. Hispanicum sive Ibericum 93. Hyrcanium 76. Ionicum 111. Levanticum 132. Libycum 114. Ligusticum 97. Lycium 130. Massilicum 95. Mediterraneum 59. Occiduum 42. Pamphylicum 129. Persicum 763. Pharium 123, Phœnicium 125. Rhodium 130. Sardinium 101. Siculum 104. Sidonium 125. Syriacum 125. Tuscum seu Tyrrhenum 102, 103. vide Oceanus.
Mariæ terra & opp. 1024
Mariandyni, pop. 642
Marmarica, regio. 453
Marsi, pop. 241
Martinica I. 1327
Massagetæ, pop. 574
S. Matthæi I. 1296
S. Maura I. 1188
Mauritania, regio. 430
Meaca, urbs. 1243
Mecca, opp. 794
Media, regio. 861
Medina, opp. 794
Mediolanum, urbs & regio, vulgo *Milan.* 245
Melita I. vulgo *Malta.* 1172
Memphis, urbs. 521
Menuthias I. 1202
Mesopotamia, regio. 813
Messenia, regio. 262
Mexica vetus & nova urbs u. regio r. 1033, 1034.
Miletus, opp. 679
Minorca I. 1146
Mœsia, regio. 306
Moldavia, regio. 327
Moluccæ I. 1254
Mona I. vulgo *Man.* 1103
Montferatina I. 1325
Morea, regio. 254
Morocca, urbs & regio. 431
Moscovia, regio. 342
Mosqua, urbs. 344
Mosynœci, pop. 620
Mosula, opp. 854
Mutina, vulgo *Modena*, urbs & reg. 246
Mycene, urbs. 269
Mysia, regio. 659

N.

NAbathæi, pop. 789
Namnitum I. 1120
Nasamones, pop. 463
Nasium vulgo *Nancy*, urbs. 389
Natolia, regio. 724
Neapolis vulgo *Naples*, urbs & regio Italica. 233. 235
Neapolis Libyca. 448
Negropontis I. 1213
Nerigones, pop. 403
Nevis I. 1326
Neuri, pop. 332
Nigrites, fluvius. 469
Nilus, fluvius. 487. 491
Ninus seu Ninive, urbs. 822, 823
Noricum, regio. 361
Norvegia, regio. 403
Nova Cambria 1011. Britannia, *ib.* Francia 1012. Anglia 1018. Iersa 1021. novum Eboracum. 1020
Nova Terra, vulgo *New-found-land*, Insula. 1309
Nubius, fluvius. 470
Numidia, regio. 433
Nyssa seu Nysæa via. 981

O.

OCeanus Æthiopicus 428. Atlanticus 37. Australis 30. Borealis 31. Congelatus seu Cronius, qui & Mortuus 33. Occiduus 42. Orientalis 48. Pacificus 39. vide *Mare*.
Ogyris I. 1282
Orcades I. vulgo *Orkneys*. 1092
Ormuzium fretum. 1281
Orontes fl. 739
Oxus, fluvius. 581

P.

PAchynus promont. 1161
Pactolus, fl. 686
Padus, fluvius 247
Palæstina, regio. 749
Pamphylia, regio. 709
Panama, opp. 1042
Pannonia, reg. 363
Papalis ditio. 237, 243
Paphlagonia, regio. 641
Paraguaius fluvius 1053. Paraguaia regio. 1052
Parisii, pop. & urbs. 370
Parnassus, mons. 282
Parnessus, mons. 860
Parthenope. 223
Parthia, regio. 881
Patara promont. 1239
Patalene I. 956
Pegu, urbs & regio 969
Pella, opp. 299
Pellenæus mons. 1231
Peloponesus, regio. 251
Pelorus promont. 1161
Pelusium, opp. 534
Pensylvania, regio. 1022
Peparethus I. 1214
Pequina, urbs 956
Persia hodierna, 856. 926. antiqua. 894
Peuce I. 351
Phasis fluvius. 606
Phaurusii, pop. 455
Philadelphia. opp. 1023
Philippinæ I. 1250
Philyres, pop. 620
Phocis, regio. 280
Phœnicia, regio. 740
Phrygia minor, regio 666. major, regio. 665
Piceni, pop. 242
Picentini seu Peucentini, pop. 236
Pisa. opp. 257
Pisidia, reg. 710
La Plata fluvius. 1054
Plotæ I. 1154
Polonia, regio. 342
Pontus Euxinus. 151
Pontus, regio. 607
Portugallia, regio. 194
Portus κατ' ἐξοχὴν, vulgo *Havana*. 1316
Portus-regius, vulgo *Port-royal*, opp. 1317
Portus-opulentus, vulgo *Porto rico*, u, & Inf. 1319
Priene, opp. 679
Propontis, 143
Pylæ sive Portæ Ciliciæ, quæ & Syriæ 729, 730. Caspiæ. 876
Pylus, opp. 263
Pyrenæus mons. 205
Pythia, opp. 284

Q.

Quebeccia five Kebeccia, opp. 1015

R.

Rha, fluvius, vulgo *Wolga*. 566
Rhætia, regio. 361
Rhebas, fluv. 648
Rhenus, fl. 354
Rhodope, mons. 310
Rhodus I. 130. 1235
Roma, urbs. 228

S.

Sabæ, pop. 791
Sabaudia, regio. 386
Sacæ, pop. 584
Salamis I. 209
Samothracia I. 1217
Samos I. 1220
Saraceni, pop. 790
Sardes, U. 897
Sardinia I. 1147
Sarmatia Europæa, regio. 331. Asiatica, R. 548
Sarnia I. vulgo *Garnſey*. 1118
Scandia ſeu Scandinavia, R. 415
Scanderon, opp. 848
Scarpantis I. 1237
Scenitæ, pop. 790
Schetlandia I. 1194
Scotia, R. 1077
Scylla, rupes. 1171
Scyrus I. 1214
Scythia Europæa, regio 328. Aſiatica, regio. 571
Serbonis palus. 515
Seres, pop. 997
Seſtus, opp. 1215
Sevo, M. 405
Sia ſeu Siama, u. & reg. 970
Sicilia ſeu Trinacria I. 1159
Siculum mare. 104. 213. fretum. 219
Sidon, U. 745
Silurum I. vulgo *Silly* I. 1112
Simois fl. 673
Sinæ, pop. 993
Sindi, pop. 559
Sinope, opp. 629
Sinus Adriaticus. 106. Arabicus 65. Bengalicus 68. Botnicus 410. Codanus 62. Corinthiacus 272. Gangeticus 67. Hudſonius 72. Ionius 109. Iſſicus 127. 721. Mexicanus 70. Perſicus 66. Saronicus 273. Sidricus 116. Veneticus 108.
Siris fluv. 489
Smyrna, U. 846
Sogdiana, R. 581
Sparta, U. 268
Sporades I. 137, 1224
Suedia, R. 409
Suitzia, R. 386
Sumatra I. 1258
Summerides I. 1313
Sunium prom. 1210
Suſa, U. 908
Syene, opp. 489. 506
Syria, regio 731. Syria cava ſeu Cœle-Syria, r. 752. Palæſtina, 749. propria, R. 737
Syrtes. 114. 404

T.

Tagus, fluv. 196
Tameſis, fluv. 1078
Tanais, vulgo *Don*, fl. 555
Taprobana I. 1263, 1267, 1268
Tarſus U. 715
Tartaria major, regio. 601. minor, regio. 340
Tarteſſus, U. 203
Tauri, pop. 329. Taurica Cherſoneſus, *ibid.*
Taurus M. 966
Teſſis, opp. 615
Tenedus I. 141. 1233
Teredon. opp. 802
Terra-firma, R. 1041
Terra Ignis, vulgo *Terra del Fuego*, Inſula. 1330
Thaſus I. 1216
Thebe, Bœotica u. 278. Ægyptiaca. 510
Thermodon fluv. 628
Thermopylæ. 281
Theſſalia, R. 298
Thonitis palus. 808
S. Thomæ I. 1296
Thracia, R. 309
Thuſe I. 1093
Thuſcania. R. 223
Tibareni, pop. 621
Tiberis fluv. 226
Tigris fluv. 804
Tmolus M. 686

Toretæ, pop. 560
Transylvania, R. 327
Tripolis, U. & R. 451
Tritonis palus. 404
Troja seu Ilium. U. 670
Tunes seu Tunissa. U. 442
Turcia Europæa, regio. 322. Asiatica. reg. 844
Tyrrheni, pop. 222. Tyrrhenicum mare. 102. 213
Tyrus, U. 745

U. V.

Vanna, vulgo *Van*, opp. 854
Umbri, pop. 242
Venetia, urbs & reg. 107. Veneticus sinus. 108
Victis I. vulgo *Wight*. 1117
Vienna, U. 349
Vindelicia, R. 361
Virginia, R. 1025
Vistullus, vulgo *Wyssel*, fl. 345
Vulcaniæ I. 1156

W.

Walachia, R. 327
Warsavia, U. 346

X.

Xanthus fluv. Trojæ 673, Lyciæ. 695

Y.

Yica I. 1143

Z.

Zaaræ desertum. 467
Zacynthus I. vulgo *Zant*. 1194
Zelandia I. 398
Zocotora I. 1289
Zygii, pop. 565

FINIS.